

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 1 (70), януари 2018 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД - “Държавна институция на годината”	3
Комисията за защита на личните данни е сред първите в рейтинга на учещите администрации за 2017 г.	4
КЗЛД препоръчва десет практически стъпки за прилагане на Общия регламент за защита на данните	4
КЗЛД отчита необходимостта от разяснителни действия по прилагането на Общия регламент за защита на данните	9
Двудневна работна среща на КЗЛД с представители на сектора на електронните съобщителни услуги	11
КЗЛД бе домакин на практическо занятие на студенти от Академията на МВР	12
КЗЛД възложи организиране и провеждане на национално представително социологическо проучване и на стандартизирана анкета с представители на бизнеса	13
Обобщение на практиката на КЗЛД относно искания на банки за предоставяне на удостоверения за наследници на починали длъжници	14
КЗЛД - координатор на международен проект по програма “Еразъм+”	16
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	18
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	19
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	20
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	95

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КЗЛД - „ДЪРЖАВНА ИНСТИТУЦИЯ НА ГОДИНАТА“

Комисията за защита на личните данни бе определена за „Държавна институция на годината“ – 2017. Това е голямото отличие на Фондация „Граждани срещу бюрокрацията“, което се присъжда в резултата на комплексна оценка за работа на институцията.

На специална церемония, състояла се на 15 ноември 2017 г., на председателя на КЗЛД, Венцислав Караджов, бе връчена грамота. Тази година фондацията връчи годишни награди в 5 категории. Сред отличените са и Национална агенция за приходите – в категория за подобряване на обслужването, Столична община – за електронни услуги в общинската администрация, Агенция по вписванията – за най-добре ориентирана към потребителите интернет страница и омбудсманът Мая Манолова – за активна защита на гражданите. 2017 бе поредната година, в която фондацията

посочи добрите примери в администрацията. През изминалата 2016 година за пръв път фондацията връчи годишни награди на държавни институции. Сред тях бе отличена и КЗЛД за „Най-добро обслужване на гражданите“. Мисията на фондация „Граждани срещу бюрокрацията“ е да допринесе за изграждането и развитието на добре организирано гражданско общество и създаването на условия за безплатен достъп до точна и вярна обществена информация. Нейна цел е намаляване на бюрократичната тежест над гражданите и бизнеса.

В своята ежедневна работа КЗЛД се стреми да работи в полза на обществения интерес като полага постоянни усилия за повишаване ефективността и качеството на своята работа, с цел постигане на по-добро обслужване, адекватност и съпричастност към проблемите на гражданите, институциите и бизнеса. КЗЛД благодари на фондация „Граждани срещу бюрокрацията“ за признанието и високата оценка.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Е СРЕД ПЪРВИТЕ В РЕЙТИНГА НА УЧЕЩИТЕ АДМИНИСТРАЦИИ ЗА 2017 Г.

Комисията за защита на личните данни се класира сред първите шест институции в рейтинга на учещите администрации за 2017 г. Рейтингът е изготвен от Института по публична администрация въз основа на самооценка по показатели за учеща организация. През 2017 г. в тази инициатива са се включили 70 на брой администрации – 25 централни администрации, 8 териториални структури на централни администрации, 14 областни и 23 общински администрации.

На 14 декември 2017 г. се състоя церемония за награждаване на показалите най-високи резултати като учещи организации. Грамотата бе връчена на Главния секретар на КЗЛД - Десислава Тошкова-Николова.

Всички, включили се в извършването на самооценка администрации, са получили резултати и сравнителен анализ, извършен по специалната методика „Учеща ли е Вашата организация?“. Методиката се основава на дългогодишни проучвания, които са идентифицирали 5 неща, в които учещите организации са много добри и които ги отличават от

другите организации - систематично решаване на проблеми, експериментиране, учене от предишен опит, учене от другите и бързо и ефективно разпространяване на знанието в организацията. Елементите, които изграждат „инфраструктурата“ на учещата организация са обученията, трансфера на знанията в практиката, проучването и експериментирането, събирането на информация и нейния анализ.

Извършеният сравнителен анализ дава възможност за идентифициране на силните и слаби страни в някои аспекти на функциониране на институциите, каквито са нагласите, мотивациите, традициите, правилата, процесите, ценностите и лидерските практики.

КЗЛД ПРЕПОРЪЧВА ДЕСЕТ ПРАКТИЧЕСКИ СЪПЪРЖАЩИ СЪВЕТИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 25 май 2018 г. във всички държави-членки на ЕС започва прякото прилагане на Общия регламент за защита на данните (Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни). Регламентът бе обнародван в Официален вестник на Европейския съюз на 04.05.2016 г., а отложеното му прилагане бе продиктувано от необходимостта бизнесът и гражданите да бъдат подготвени за него. Общият регламент е законодателно отражение на най-голямата реформа на Европейския съюз по този въпрос. По думите на председателя на КЗЛД, Венцислав Караджов: “Въвеждането на новия регламент за защита на личните данни (Регламент 2016/679) ще засегне всички. Няма друга политика, която да влияе на толкова сфери в живота. Целта на регламента е да се уеднаквят законодателствата по отношение защитата на личните данни в 28-те държави-членки на ЕС”.

Общият регламент ще промени начина, по който работят компаниите в Европейския съюз, както и всички компании, които боравят с лични данни на европейски граждани. Решението да се регламентира по-голяма отговорност на компаниите към гражданите, е резултат от превръщането на личните данни в бизнес за много компании. Новите правила са важна стъпка за укрепване на основните права на европейските граждани в ерата на цифровите технологии, както и в създаването на яснота за бизнеса чрез установяване на единни правила за целия ЕС. Те имат за цел да се подобри сигурността, така че да се даде тласък на иновациите и по-нататъшното развитие на единния цифров пазар. Общият

регламент ще засили доверието и ще осигури високо ниво на защита на личните данни на всички лица в рамките на ЕС.

Европейската комисия подготвя информация и упътващи материали с цел да улесни прилагането и спазването на Регламента за защита на личните данни. Във връзка с това, българският еврокомисар Ева Майдел заявява: „Важно е че Еврокомисията е чула гласа на индустрията, включително и българските бизнеси, които искат повече яснота относно това как внедряването на новите правила ще е най-оптимално от гледна точка разходи-ефективност“.

Прилагането на Общия регламент за защита на данните ще засегне сериозно близо 80% от българските компании. Органът, който ще следи дали се спазват правилата е Комисията за защита на личните данни.

Още през 2016 г. КЗЛД започна информационна кампания, част от която е публикуването на разяснителни материали и препоръки относно подготовката за прилагане на Регламента. В настоящия бюлетин публикуваме препоръчани от КЗЛД десет практически стъпки за подготовка за прилагане на Общия регламент за защита на данните.

Десет практически стъпки за прилагане на Общия регламент за защита на данните

1. Запознаване с новите нормативни изисквания в областта на защитата на личните данни

1.1. Определяне на служители или екип, които да отговарят за привеждане на дейността на дружеството или организацията, в съответствие с новите нормативни изисквания в областта на защитата на личните данни (ръководни служители, други ключови служители в дружеството или организацията (Правен отдел, ИТ отдел, Човешки ресурси и др.);

1.2. Какво трябва да се познава: Регламент 2016/679 (Общ регламент за защита на данните), Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД) и подзаконовите актове по прилагането му, ръководствата и насоките на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) и Работната група по чл. 29 (след 25.05.2018 г. – на Европейския комитет по защита на данните).

2. Вътрешен анализ на дейностите по обработване на лични данни

2.1. Какви категории лични данни и на какви категории лица се обработват („обикновени“ лични данни – имена, адрес и т.н.; единен граждански номер; „чувствителни“ лични данни – биометрични, здравни, етническа принадлежност, политически възгледи и т.н.).

2.2. За какви конкретни цели се събират, съхраняват и обработват личните данни (трудова отношения, счетоводство, клиенти, доставчици, реклама, законово определени цели, журналистическа дейност и т.н.).

2.3. На кого се предоставят или разкриват личните данни извън организацията:

- на публични органи (Национална агенция за приходите, Национален осигурителен институт, Министерство на вътрешните работи и т.н.);
- на обработващ лични данни (физическо или юридическо лице, което обработва личните данни от името на администратора и по негово нареждане или възлагане) – счетоводна къща, IT компания, поддържаща информационната система, др.;
- на бизнес партньори – за целите на директен маркетинг, съвместни продукти и услуги, др.

2.4. Дали се предават (трансферират) лични данни в други държави и кои (държава членка на Европейския съюз или трета страна).

2.5. Колко време се съхраняват личните данни в организацията.

2.6. Какви мерки за сигурност се прилагат за защита на данните.

3. Преценка дали е налице задължение да се определи Длъжностно лице по защита на данните

3.1. Задължително определяне на Длъжностно лице по защита на данните в следните случаи:

- публичен орган или орган на местно самоуправление;
- системно и мащабно наблюдение на субектите на данните;
- мащабно обработване на специални (чувствителни) лични данни;
- *обработване на лични данни на над 10 000 физически лица.*

3.2. Избор на Длъжностно лице по защита на данните:

- назначаване на служител в дружеството или организацията;
- съвместяване с друга длъжност (без конфликт на интереси);
- външна организация по договор.

3.3. Обучение на Длъжностно лице по защита на данните:

- първоначално;
- текущо.

(Препоръчително е да се определи Длъжностно лице по защита на данните преди да се премине към следващите стъпки.)

4. Управление на риска по отношение на защитата на личните данни

4.1. Оценка на риска на основата на:

- естеството, обхвата, контекста и целите на обработването;
- възможните рискове и тяхната вероятност;
- последиците за правата и свободите на физическите лица.

4.2. Извършване на оценка на въздействието върху защитата на личните данни при наличие на висок риск (в резултат на профилиране, мащабно обработване на специални (чувствителни) лични данни, систематично мащабно наблюдение на публично достъпна зона, нови технологии и др.).

4.3. Задължителна предварителна консултация с КЗЛД, ако оценката на въздействието върху защитата на данните покаже, че обработването ще породи висок риск и администраторът не може да предприеме ефективни мерки за ограничаването му.

4.4. Избор на подходящи технически и организационни мерки, за да може да се гарантира и докаже спазване на Регламент 2016/679 и ЗЗЛД:

- защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране;
- псевдонимизация на личните данни;
- криптиране на личните данни;
- гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване;
- обучение на служители и др.

4.5. Евентуално присъединяване към кодекси за поведение и/или сертифициране (*незадължително*).

5. Приемане на план за действие

5.1. Определяне на необходимите организационни и технически мерки.

5.2. Определяне на отговорник, екип и срокове за изпълнение.

5.3. Осигуряване на необходими финансови, технически и човешки ресурси.

6. Документиране и отчетност

6.1. Създаване и редовно актуализиране на *вътрешен регистър* на дейностите по обработване на лични данни в дружеството/организацията със следната информация:

- името и координатите за връзка на администратора и, когато това е приложимо, на всички съвместни администратори, на представителя на администратора и на Длъжностното лице по защита на данните, ако има такива;
- целите на обработването;
- описание на категориите субекти на данни и на категориите лични данни;
- категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, включително получателите в трети държави или международни организации;
- когато е приложимо - предаването на лични данни на трета държава или международна организация, включително идентификацията на тази трета държава или международна организация, документация за подходящите гаранции;
- предвидените срокове за изтриване на различните категории данни;
- общо описание на техническите и организационни мерки за сигурност.

6.2. Приемане на вътрешна инструкция/правила/процедури/политика за защита на личните данни в съответното дружество/организация.

6.3. Ако е приложимо - преглед и при нужда актуализиране на договореностите с обработващите лични данни.

6.4. Ако е приложимо - преглед и при нужда актуализиране на декларациите или другите форми за документиране на съгласието на субекта на данните.

7. Преглед на правните основания за обработване на лични данни, включително въз основа на съгласие на лицата

7.1. Преглед на използваните до момента правни основания за обработване на лични данни:

- съгласие;
- сключване или изпълнение на договор;
- законово задължение за администратора;
- защита на жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

- изпълнение на задача от обществен интерес или упражняването на официални правомощия, предоставени на администратора;

- легитимни интереси на администратора или на трета страна, когато същите имат преимущество над интересите или основните права и свободи на субекта на данните (*неприложимо за публични органи*).

7.2. Преценка дали е законосъобразно и целесъобразно обработването на лични данни да е на основание единствено съгласието на лицето. В този случай администраторът следва да е в състояние да докаже, че съгласието е:

- свободно изразено – не дадено под натиск или заплахата от неблагоприятни последици (напр. по-висока цена на услуга);

- конкретно – отделно съгласие за всяка конкретно определена цел;

- информирано – дадено на основата на пълна, точна и лесно разбираема информация;

- недвусмислено – не се извлича или предполага на основата на други изявления или действия на лицето;

- изрично изявление или ясно потвърждаващо действие – мълчанието на лицето вече не може да се приеме за съгласие.

7.3. Документиране на съгласието с цел доказване пред надзорния орган (декларации и др.).

7.4. Осигуряване на практическа възможност на субекта на данните да оттегли по всяко време съгласието си.

7.5. В случай на пряко предлагане на услуги на информационното общество на дете *под 14 години* - избор на процедура и/или технология за удостоверяване, че съгласието е дадено или разрешено от носещия родителска отговорност за детето.

8. Информираност на субектите на данните и прозрачност на обработването

8.1. Предоставяне на обобщена, кратка и разбираема информация чрез интернет сайта на дружеството/организацията или по друг достъпен за субектите на данни начин относно:

- идентифициране на дружеството или организацията – наименование и начин за контакт, включително с Длъжностното лице по защита на данните, ако има такова (адрес, електронна поща, телефон и т.н.);

- какви категории лични данни се събират и за какви цели се обработват;

- категориите получатели на лични данни извън дружеството или организацията, както и дали ще се предават (трансферират) данни в трети страни извън ЕС;

- срока за съхранение на данните;

- съществуването на конкретни права на субектите на данните (право на достъп, коригиране или изтриване на лични данни, ограничаване на обработването, възражение срещу обработването, преносимост на данните) и реда за упражняването им;

- правото на жалба до КЗЛД и до съда;

- дали предоставянето на лични данни е задължително по закон или договорно изискване, както и евентуалните последици, ако тези данни не бъдат предоставени;

- (ако е приложимо) дали има автоматизирано вземане на решения, включително профилиране.

8.2. Информиране по подходящ начин на работниците и служителите в дружеството/организацията в случай, че работодателят:

- извършва видеонаблюдение на работното място;

- следи средствата за електронна комуникация на работното място, предоставени от дружеството/организацията (интернет, телефон, мобилен телефон), с цел предотвратяване на злоупотреби.

9. Практическо упражняване на права от субектите на данните

9.1. Познаване на правата, които Регламент 2016/679 предоставя на лицата:

- *право на достъп* до личните данни, свързани с лицето, които се обработват от дружеството/организацията;
- *право на коригиране* или допълване на неточни или непълни лични данни;
- *право на изтриване* на лични данни, които се обработват незаконосъобразно или с отпаднало правно основание (изтекъл срок на съхранение, оттеглено съгласие, изпълнена първоначална цел, за която са били събрани и др.) – „*право да бъдеш забравен*“;
- *право на ограничаване на обработването* - при наличие на правен спор между дружеството/организацията и физическото лице до неговото решаване и/или за установяването, упражняването или защитата на правни претенции;
- *право на преносимост* на данните – ако се обработват на основание съгласие или договор, съхраняват се в машиночитаем формат и е технически осъществимо;
- *право на възражение* - по всяко време и на основания, свързани с конкретната ситуация на лицето, при условие, че не съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на субекта на данни, или съдебен процес;
- *право да не бъде обект на изцяло автоматизирано решение, включващо профилиране*, което поражда правни последици за субекта на данните или го засяга в значителна степен.

9.2. Изготвяне и прилагане на вътрешни процедури относно приемане, разглеждане и отговаряне *в едномесечен срок* на искания от физически лица за упражняване на правата им като субекти на лични данни.

10. Уведомяване за нарушение на сигурността на личните данни

10.1. Приемане на вътрешна процедура и план за действие в случай на нарушение на сигурността на личните данни.

10.2. Определяне на отговорен служител/екип за реакция при нарушение на сигурността на личните данни, инструктаж на персонала, др.

10.3. Създаване на вътрешна организация за своевременно уведомяване на КЗЛД в срок до 72 часа от узнаването за нарушението.

КЗЛД ОТЧИТА НЕОБХОДИМОСТТА ОТ РАЗЯСНИТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ ПО ПРИЛАГАНЕТО НА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Новият европейски Общ регламент за защита на данните ще промени начина, по който работят компаниите в Европейския съюз, както и всички компании, които обработват лични данни на европейски граждани. Въвеждат се нови права на гражданите и нови правила, които трябва да бъдат спазвани, за да осигурят защитата на физическите лица. Влизането в сила на Регламент (ЕС) 2016/679, известен като GDPR (Общ регламент за защита на данните), значително ще засили системата за защита на личните данни. Правилата ще окажат различен ефект върху различните компании. Промените ще бъдат повсеместни, а забавянето на необходимите мерки ще има съответни финансови измерения.

Прякото прилагане на Общия регламент започва на 25 май 2018 г., а за да избегнат значителните глоби от евентуални нарушения, фирмите и организациите трябва да предприемат конкретни действия. Какви са действията и адаптацията, през които трябва да преминат компаниите, за да отговорят на

новите изисквания? Доколко новите правила ще възпрепятстват или ще дадат тласък в развитието на съвременното информационно общество? Ще има ли гратисен период преди регулаторните органи да започнат да налагат санкции на компаниите, които не спазват новия Регламент? В зависимост от нарушенията, глобите за нерегламентирано или злонамерено боравене с лични данни са до 2% (до 10 млн. евро) и до 4% (до 20 млн. евро) от годишния оборот на компанията.

Проучванията показват, че около 80% от компаниите в България не са подготвени да реагират на въвеждането на Общия регламент за защита на данните. В ЕС готовност нямат 70%. Между 50 000 и 100 000 души трябва да преминат обучение по прилагане на новите правила. В КЗЛД зачестяват запитванията от страна на администратори на лични данни относно провеждане на обучителни мероприятия (семинари и други) във връзка с подготовката за прилагане на Регламента.

През 2017 г. КЗЛД подготви и прие цялостна концепция за провеждане на обучение в сферата на защитата на личните данни. Концепцията определя различните целеви групи обучаеми (администратори на лични данни, длъжностни лица по защита на данните - нова правна фигура по Общия регламент, субекти на данните с интерес към материята), като за всеки тип е предложена различна по продължителност и съдържание програма за обучение, съобразно съответните интереси, желания и предизвикателства при обработването на лични данни. Концепцията се явява допълваща усилията на КЗЛД в стартиралата процедура по изграждане на

национален обучителен център, който да осигури необходимото обучение на служителите по защита на личните данни, администраторите на лични данни, както и други заинтересовани лица. Планира се обученията да се провеждат основно по електронен път. Осъществяването на този проект се осъществява на няколко етапа, като през 2018 г. се очаква да се проведат първите обучения. Към момента е определена сграда и от страна на КЗЛД е създадена необходимата организация, при финансиране от страна на държавата, реконструкцията да започне незабавно.

Паралелно се работи и за изграждането на онлайн платформа, чрез която обучаемите ще имат достъп до съответно съдържание и ще могат да участват в интерактивни обучения в реално време. При дистанционното обучение няма ограничение за броя на обучаемите в една група, както и за едновременното провеждане на обучение за различни групи.

Планът за провеждане на събития с цел обучение (срещи, семинари и др.) е в процес на подготовка, като при наличие на ресурс за това, такива ще бъдат организирани преди започването на прилагане на Общия регламент за защита на данните. В случай, че такива бъдат организирани, на институционалния сайт на КЗЛД www.cpdp.bg ще има публикувана съответна информация.

Във връзка с постъпила в Комисията за защита на личните данни информация относно провеждане на обучения по новия Общ регламент за защита на данните, КЗЛД информира чрез своя сайт администраторите и гражданите, че тя не е оторизирала нито една компания или обучителен център да провежда обучения в областта на защитата на личните данни, нито е одобрила обучителни програми за това. Администраторите нямат задължение да участват в такива обучения. Евентуалното участие на администратори в обучения е решение и отговорност на самите администратори.

При всички случаи, на сайта на КЗЛД ще бъдат публикувани своевременно всички разяснителни материали относно Общия регламент, разработени на ниво ЕС и на национално ниво.

ДВУДНЕВНА РАБОТНА СРЕЩА НА КЗЛД С ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА СЕКТОРА НА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ

На 14 и 15 декември 2017 г. се проведе работна среща на експерти от КЗЛД с представители на трите мобилни оператора на територията на България – Виваком, Мобилтел и Теленор. Инициативата за мероприятиято бе на мобилните оператори, а целта – дискутиране на практически въпроси от дейността им, свързани с подготовката за прилагането от 25 май 2018 г. на новия европейски Общ регламент за защита на данните.

Двудневната работна среща протече под формата на диалог, в който експерти от КЗЛД разясниха основните положения, свързани с прилагането на Регламента, а представителите на мобилните оператори задаваха въпроси и поставяха на дискусия конкретни проблеми, свързани с работата им. Основните теми на срещата бяха „Съгласието на субекта на данни”, „Права на субектите на данни – обхват и упражняване”, „Общият регламент за защита на личните данни и секторните норми в електронните съобщения” „Предстояща национална уредба и политика на КЗЛД”, „Обработващи – инструкции, мониторинг и отговорност” и „Сертифициране, кодекси за поведение и обучение”.

По темата за съгласието на субекта на данни бяха разгледани въпроси, свързани с валидността и приложимостта на получените до 25.05.2018 г. съгласия; срока на валидност на съгласие; доказване на съгласие, което не е получено писмено (получено чрез телефонен разговор, онлайн платформа, мобилно приложение, SMS); получаване на съгласие чрез пълномощник; стимули за получаване на съгласие. Относно правата на субектите на данни бяха обсъдени въпросите за предоставяне на копие от данни в процеса на обработка, преносимостта на данните; допустимостта и специалните задължения в контекста на Общия регламент при извършване на видеонаблюдение и ИТ мониторинг на служителите, както и обработването на данни за служителите. Разгледани бяха някои специфики при обработването на лични данни на длъжници, на потенциални клиенти, на представители на юридически лица, както и на чужденци без ЛНЧ (личен номер на чужденец). Фокус на обсъжданията бе новият европейски Общ регламент за защита на данните и секторните норми в електронните съобщения. Разгледани бяха отношението между Общия регламент и Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения; предоставянето на информация и данни при взаимното свързване между оператори и роуминг партньори извън ЕС; мерките, приложими за съобщаването на нарушения на сигурността на личните данни. Разгледани бяха някои насоки в предстоящите промени в националната уредба и политиката на КЗЛД. Дискутиран бе мониторингът върху обработващите лични данни и отговорността на администратора за нарушения на обработващия. В последния панел бяха разгледани критериите за акредитация и сертифициране, секторните кодекси и провеждането на обучения.

При закриването на работната среща бе изразено удовлетворението и на двете страни от формата на нейното провеждане, двустранния обмен на информация и готовността за продължаване на работния диалог с цел изпълнение на изискванията за защита на личната информация на гражданите, клиенти на електронни съобщителни услуги.

КЗЛД БЕ ДОМАКИН НА ПРАКТИЧЕСКО ЗАНЯТИЕ НА СТУДЕНТИ ОТ АКАДЕМИЯТА НА МВР

На 18 декември 2017 г. Комисията за защита на личните данни бе домакин на практическо занятие за преподаватели и студенти от четвърти курс – бакалавърска степен по специалността „Публична администрация“ на Академията на МВР.

Практическото занятие започна със запознаване на участниците с Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета. Програмата продължи с представяне на Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, както и елементи от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

Специално внимание беше обърнато на планирани от КЗЛД мероприятия за повишаване на осведомеността на обществото през 2018 г., както и на подготовката на 40-та международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността.

Представители на КЗЛД бяха инж. Стоян Цанов, началник на отдел „Планиране, обучение и управление на проекти“, г-н Цветан Иванчовски, началник на отдел „Контрол и административно-наказателни производства“, г-жа Ралица Наумова, старши експерт в отдел „Регистър и отчетност“, г-н Владимир Йотов, старши експерт в отдел „Правни становища и международно сътрудничество“ и г-н Христо Аламинов, главен експерт в отдел „Планиране, обучение и управление на проекти“.

Участието на представителите на КЗЛД беше оценено високо от присъстващите.

КЗЛД ВЪЗЛОЖИ ОРГАНИЗИРАНЕ И ПРОВЕЖДАНЕ НА НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНО СОЦИОЛОГИЧЕСКО ПРОУЧВАНЕ И НА СТАНДАРТИЗИРАНА АНКЕТА С ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА БИЗНЕСА

В своята дейност Комисията за защита на личните данни се стреми да изгражда и развива обществена среда, в която се гарантира неприкосновеността на личността и личното пространство на гражданите. КЗЛД залага на утвърдените европейски принципи за безпристрастност и прозрачност на работата си, комуникирайки своята дейност към обществото на лесен и достъпен език. Процесът на откритост въвлича всички заинтересовани страни във взимането на важните решения, свързани със защитата на личните данни. Цялостното разбиране на гражданите и бизнеса за механизмите и средствата за защита на личните данни е от основно значение за постигането на добри резултати. В изпълнение на своите задължения Комисията се стреми да бъде в максимална степен в крак с новите предизвикателства, да не затруднява иновациите и бизнеса и да прилага проактивен подход при хармонизирането на законодателството.

КЗЛД отчете, че в контекста на започване прилагането на новия европейски Общ регламент за защита на данните е полезно да бъде направено социологическо проучване, което да установи актуалните нагласи и тенденции, да регистрира и анализира мнението на обществото за работата на институцията, както и нуждите на бизнеса по отношение получаването на информация и обучение във връзка с прилагането на Регламента. Във връзка с това, КЗЛД възложи организиране и провеждане на национално представително социологическо проучване (с извадка от не по-малко от 1000 респонденти) и на стандартизирана анкета с представители на бизнеса (50 респонденти) със следните цели и тематичен обхват:

- установяване на нивата на разпознаваемост, ефективност и доверие към Комисията за защита на личните данни сред гражданите и бизнеса;
- установяване на нивото на информираност и познание на произтичащите от Общия регламент за защита на данните (GDPR) нови моменти в правната уредба на правата, задълженията и отговорностите на гражданите и бизнеса в областта на защитата на личните данни;
- идентифициране на проблемни области от обществените отношения относно защитата на личните данни според гражданите и бизнеса.

Предишното социологическо проучване, извършено преди 2 години, имаше за цел да установи запознатостта на гражданите с правата им относно защитата на личните данни и обществените нагласи към работата на КЗЛД.

Сравнителният анализ на резултатите от настоящото и предходното проучване ще бъде важен ориентир за определяне на приоритети в работата на Комисията и по-нататъшното развитие на нейната дейност. Данните от двете проучвания, както и от стандартизираната анкета, ще бъдат обобщени, систематизирани и анализирани в Аналитичен доклад, който ще бъде представен на КЗЛД до 30 януари 2018 г.

ОБОБЩЕНИЕ НА ПРАКТИКАТА НА КЗЛД ОТНОСНО ИСКАНИЯ НА БАНКИ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЯ ЗА НАСЛЕДНИЦИ НА ПОЧИНАЛИ ДЛЪЖНИЦИ

Във връзка със зачестили искания за разрешение за предоставяне на удостоверения за наследници на починали длъжници, поискани от банки на основание чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация, КЗЛД публикува на своя институционален сайт обобщение на практиката си относно решения, с които се постановява отказ. Предоставени са и препратки към решения на Върховния административен съд, потвърждаващи тази практика на КЗЛД.

В настоящия бюлетин публикуваме „Актуални въпроси във връзка с практиката на Комисията за защита на личните данни, потвърдена с окончателни решения на Върховния административен съд, относно откази за предоставяне на удостоверения за наследници на починали длъжници, поискани от банки на основание чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР)“

С цел постигане на по-голяма яснота, тази информация е предоставена под формата на въпроси и отговори.

Актуални въпроси във връзка с практиката на Комисията за защита на личните данни, потвърдена с окончателни решения на Върховния административен съд, относно откази за предоставяне на удостоверения за наследници на починали длъжници, поискани от банки на основание чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР)

Въпрос: В кои случаи за банките възниква необходимост да достъпят информация, съдържаща и лични данни, относно наследници на починали кредитополучатели?

Отговор: Във връзка с предприемане на действия по събиране на непогасени вземания, за банките-кредитори възниква налице правен интерес да потърсят наследниците по закон на починалите лица. До тяхното установяване банките не могат да реализират своите права, а именно – да ги поканят да изпълнят доброволно задълженията на техните наследодатели. Също не могат да предяват иск по реда на заповедното производство (чл. 410 и сл. от ГПК), което не би могло да бъде образувано срещу починало лице, поради липса на пасивна процесуална легитимация.

Становището на КЗЛД в посочената хипотеза е, че законосъобразна възможност за банките да се сдобият с информация за наследниците на починали кредитополучатели е предявяване на осъдителен иск по реда на чл. 124, ал. 2 от ГПК, като едновременно с това поискат от съда издаване на съдебно удостоверение по чл. 186 от ГПК.

Въпрос: В кои случаи съответната общинска администрация следва да издаде удостоверение за наследници на банките, в качеството им на кредитори?

Отговор: Удостоверението за наследници е документ, удостоверяващ наследниците по закон на починало лице и се издава от общинската администрация въз основа на регистъра на населението - чл. 24, ал. 1 от ЗГР. При поискване от банка на удостоверение за наследници на починал

кредитополучател, е приложима нормата на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, в която са уредени условията, при наличието на които се предоставят данните от ЕСГРАОН, поискани от юридически лица, каквито са банките. В съответствие с приложимата норма, поисканите от банката данни биха подлежали на предоставяне от страна на администрацията само в три изчерпателно посочени хипотези - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. В случай, че липсват и трите алтернативно предвидени условия – норма в закон, акт на съдебната власт (например съдебно удостоверение по чл. 186 от ГПК) или разрешение от КЗЛД, общинската администрация следва да постанови отказ, като в него изрично се посочи, че с оглед нуждите, за които се иска издаване на удостоверение за наследници, такова ще бъде издадено след представяне на съдебно удостоверение.

Въпрос: Защо КЗЛД не прилага на практика нормативната възможност на чл. 106, ал. 1, т. 3, предложение трето - да приема решения, с които да разреши на банките да получат удостоверения за наследници на починали кредитополучатели?

Отговор: Отношенията между банките, от една страна и наследниците на кредитополучатели, от друга страна са гражданскоправни. Гражданският процес е състезателен и субектите, участващи в него, са равнопоставени. Освен това, обстоятелството, че дадени лица са наследници по закон на едно лице, не означава, че те автоматично придобиват качеството на длъжници на кредиторите на своя наследодател. При установяване на кръга от лицата, които имат право да наследят едно починало лице, освен хипотезата на отказ от наследство или приемане на наследство по опис, следва да се имат предвид не само наследниците по закон, за които се издава удостоверение за наследници, но и евентуалните наследници по завещание. Следва да се има предвид и че наследници от първи ред, приели наследството, изключват наследници от втори и следващ ред, а в едно удостоверение за наследници фигурират личните данни на всички наследници по закон и обработването им чрез предоставяне би се явило без правно основание. В случай, че КЗЛД разреши издаването на удостоверение за наследници, няма да бъде ясно въз основа на какви съображения банката-кредитор ще прецени на кои точно наследници да изпрати покана за доброволно изпълнение или да насочи исковата си претенция. В този случай, съществува възможност да се осъществи незаконосъобразно обработване на лични данни на наследниците, които не са приели наследство или които са изключени от процеса по приемане на наследство, поради наличие на наследници от по-горен ред.

Твърдението, че наследниците на дадено лице - кредитополучател, са длъжници на банката е факт, който следва да бъде доказан. Такова доказване би могло да се осъществи по съответния съдебен ред. При необходимост, сезираният съд има правомощие да изиска необходимата му информация или да издаде съдебно удостоверение, въз основа на което банката-кредиторда получи необходимата ѝ информация.

Въпрос: Основават ли се на обективни критерии твърденията на банките-кредитори, че без издаването на удостоверение за наследници от съответната общинска администрация, не биха могли да реализират правата си по съдебен ред?

Отговор: Твърденията на банките за невъзможността за предявяване на иск, без наличие на данни за наследниците на починали кредитополучатели, се основават на субективни предположения. Следва да се отбележи, че производството пред съд е надлежно уредено в закона, като съгласно чл. 2 от ГПК, съдилищата са длъжни да разгледат и разрешат всяка молба за защита и съдействие на лични и имуществени права. Процесуалните способности за осъществяване на дължимото от съда разглеждане на делото са законово регламентирани. Липсата на удостоверение за наследници към момента на предявяване на претенцията пред съда, не е пречка за стартиране на съдебен процес.

Въпрос: Кои разпоредби от Закона за защита на личните данни имат пряко отношение към разглежданите хипотеза?

Отговор: Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, обработването, каквото е и разкриването чрез предаване, съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, на лични данни е допустимо, когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят. Банката е администратор на лични данни, но спрямо общинската администрация и наследниците на починалия кредиторполучател се явява трето лице, чийто законен интерес –предявяване на твърдяно право по съдебен ред, няма преимущество пред интересите на наследниците от неправомерно обработване на личните им данни. Това е така защото искането за предоставяне на лични данни се основава единствено и само за нуждите на едно бъдещо съдебно производство, при положение, че образуването му изцяло зависи от волята на банката. Съществува възможност получените данни да не се използват за изведените нужди, което основава преимущество на интересите на лицата, за които се отнасят данните. В случая банката-кредитор не е лишена от право на съдебна защита. Това право може да бъде предявено и реализирано по предвидения в закона ред, като не са налице пречки търсените данни да се разкрият с акт на съда (съдебно удостоверение), включен в хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, обработването на лични данни е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна. Данните, които се искат при издаване на удостоверение за наследници, не касаят физическото лице, страна по договора, които данни са известни на банката и за които данни лицето е дало съгласие да бъдат обработвани, а за трети лица, които стоят извън договорните правоотношения. Не са налице и предпоставките на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - съгласие на физическите лица, за които се отнасят данните. Наличието на съгласие за обработване на лични данни е дадено само от наследодателя и касае само обработването на неговите лични данни в определения обем.

Решения на Върховния административен съд, потвърждаващи практиката на КЗЛД относно откази за предоставяне на удостоверения за наследници, поискани от банки на основание чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация:

Решение № 6455 от 23.05.2017, Решение № 5034 от 24.04.2017, Решение № 4939 от 20.04.2017, Решение № 4433 от 10.04.2017, Решение № 280 от 11.01.2017, Решение № 480 от 16.01.2017, Решение № 215 от 10.01.2017, Решение № 87 от 05.01.2017, Решение № 14298 от 27.12.2016, Решение № 14249 от 22.12.2016, Решение № 14119 от 21.12.2016, Решение № 13931 от 19.12.2016, Решение № 13634 от 13.12.2016, Решение № 13114 от 02.12.2016.

КЗЛД - КООРДИНАТОР НА МЕЖДУНАРОДЕН ПРОЕКТ ПО ПРОГРАМА “ЕРАЗЪМ+”

Комисията за защита на личните данни е координатор и водещ партньор на международен проект по програмата „Еразъм+“ с съглавието: „e-OpenSpace – Европейска иновативна отворена платформа за електронен обмен на информация и устойчиво предоставяне на образование за възрастни в сферата на защита на неприкосновеността и личните данни“. Проектът обединява усилията на органите по защита на данните на Полша и Хърватия, Ягелонския и Софийския университети и италианската неправителствена организация GVMAS. Стойността на проекта е 182 899 евро.

Проектът „e-OpenSpace“ е разработен, за да бъде ефективно решение за стратегическо наднационално сътрудничество за гарантиране на сигурността и свободното движение на лични

данни в ЕС. Той си поставя за цел осигуряването на единно облачно пространство за националните органи по защита на данните, за да изпълняват задачите си в областта на обучението в съответствие с новата правна рамка. Основната цел на проекта е да насърчи неформалното дигитално обучение и осведоменост в областта на неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни. Партньорите по проекта ще търсят гъвкави начини за обучение за интегриране на практически и теоретични знания за осигуряване на умения в областта на защитата на данните и насърчаване на общ подход и синергия между държавите-членки на ЕС при провеждането на обучения и инициативи за повишаване на осведомеността. Основното практическо средство за постигането на тази цел ще бъде разработването на уеб базирано решение за осигуряване на среда за сътрудничество и открито, иновативно и приобщаващо неформално цифрово обучение.

Към момента е осъществена първата международна среща по проекта и е се завършва първата дейност - „Каталог на добрите практики в сферата на неформалното обучение на възрастни“. Започва работа по други два интелектуални продукта - „Общ учебен план“ и „Отворени образователни ресурси за неформално дигитално обучение по защита на данните“. През 2018 г. е планирано извършването на основния обем от задачи по проекта. Продължителността на проектните дейности е две години и изпълнението трябва да завърши до края на август 2019 г.

Другият одобрен проект на КЗЛД по програма „Еразъм+“ е „Иновативна програма за следдипломна квалификация: отговаряне на пазарните нужди и въвеждане на нови модели“. Проектното предложение е разработено и подадено в партньорство с органите по защита на данните на Полша и Македония, както и университетите в гр. Лодз, Полша, и гр. Охрид, Република Македония през 2015 г. Стойността на проекта е 168 645 евро. Водещ партньор в проектния консорциум е Университетът за информационни науки и технологии „Св. Апостол Павел“ в гр. Охрид. Целта на проектното предложение е да преодолее липсата на специалисти и експерти в сферата на електронното правителство и цифровия бизнес чрез мултидисциплинарни действия за модернизирани учебните програми за висше образование. Средството за постигане на тази цел е създаването на иновативна програма за следдипломна квалификация, която да бъде достъпна на наднационално ниво чрез онлайн платформа за обучение. Проектът включва изготвяне, апробиране и внедряване на програмата в университетите от проектния консорциум, както и дейности, свързани с осигуряването на устойчивост на резултатите – като обучение на персонала за работа с платформата и повишаване на осведомеността на обществото.

Съвместно с органите по защита на данните на Италия, Испания, Полша и Хърватия, КЗЛД участва и в проектното предложение със заглавие „T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers“ по програма на Европейския съюз „Права, равенство и гражданство“. Водещ партньор на проектния консорциум е италианската фондация „Lelio e Lisli Basso – Onlus“. Стойността на проекта е 726 148 евро. Проектното предложение е одобрено и предложено за финансиране в средата на 2017 г., като същинските дейности по изпълнението му ще започнат от началото на януари 2018 г.

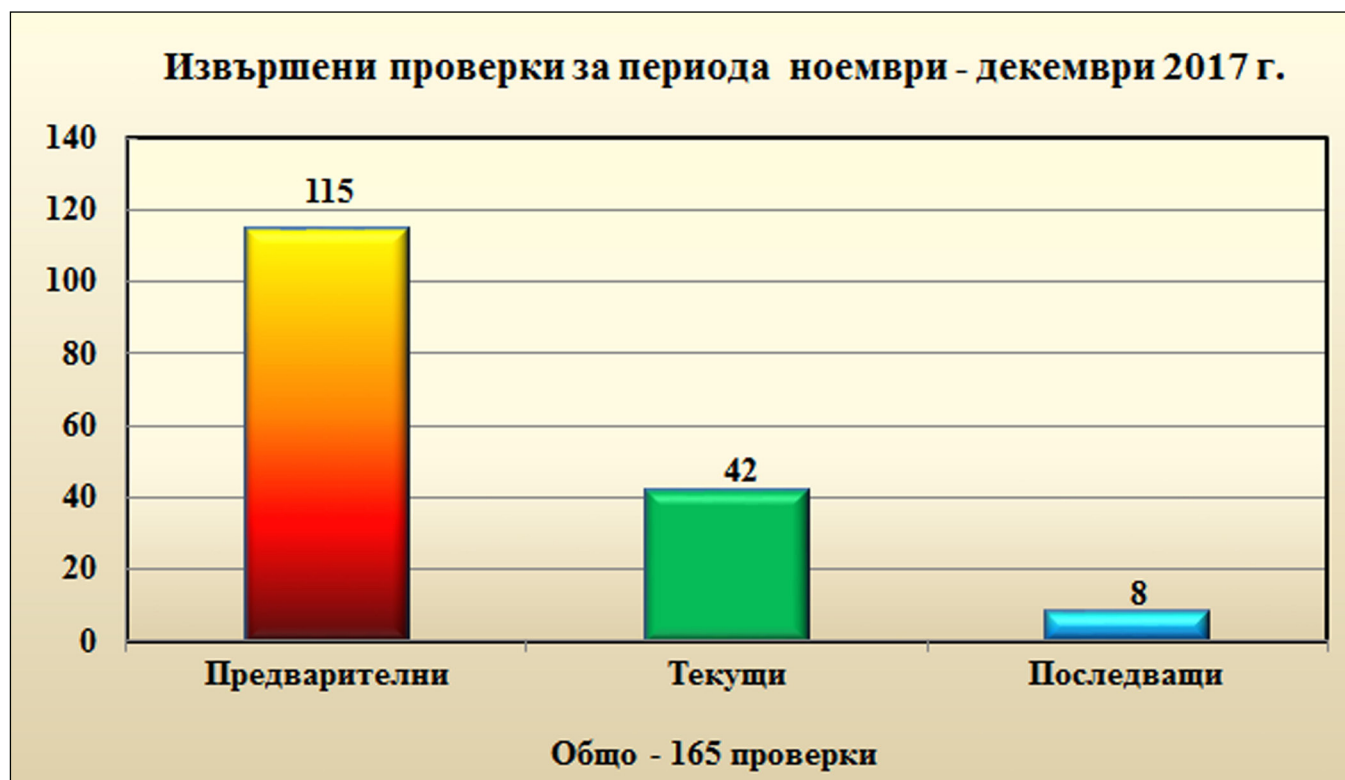
По линия на Инструмент за предприсъединителна помощ (ИПП) на ЕС, представители на КЗЛД подпомагат изпълнението на проект „Support to Access to Right on Protection of Personal Data in FYROM“. Те участват като ключови експерти в редица от дейностите по проекта, като до края на изпълнение на дейностите му, ръководител на проекта е представител на КЗЛД.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2017 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците ноември и декември 2017 г. са извършени общо 165 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 115 броя, на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 27 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са издадени 5 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2017 г.

През периода ноември-декември 2017 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 2773 потребителски профила на АДД. От тях 2619 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 154 – на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 371044 потребителски профила, от които – 339315 на АДД, подали заявления за регистрация и 31729 – на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 2175 нови АДД. С това общият брой на вписаните АДД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 293424;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 157 АДД, с което общият брой на освободените от регистрация достига 28464;
- заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 13 АДД. С това общият брой на заличените администратори става 439.

През периода ноември-декември 2017 г. КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АДД.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 98 АДД.

През периода са обработени 2457 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-86/2017 г. София, 25.10.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 13.09.2017 г., обективизирано в протокол № 53/2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба № Ж-86/20.02.2017 г., подадена от В.Я.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Предмет на жалба с рег. № Ж-86/20.02.2017 г. е твърдението на В.Я.П., че има регистрация в сайта www.***** (собственост на „Н.Б.“ АД), за която е изразила желание за изтриване, но това право ѝ е отказано от администратора на форума – М.К., като сочена причина за това е, „че такава била политиката на сайта и регистрации не се изтривали“.

В жалбата са наведени оплаквания, че г-жа М.К. и останалите модератори от сайта www.***** не са регистрирани като администратори на лични данни.

Жалбоподателката твърди, че през електронния си адрес – ***** е заявила желанието си, профилът и да бъде изтрит и че не използва сайта от няколко години. Също така се изнасят твърдения, че в сайта www.***** е било допуснато споделяне на лични данни на жалбоподателката.

Изнесени са данни, че сайтът www.***** е указал, че използва т.н. „бисквитки“ (cookies), „които служат за идентифициране на потребителите, събиране на информация за неговите интереси, потребителски навици, разкриване на поверителни лични данни, персонализиране на съдържанието и запазване на съдържанието за него“, като това не е посочено в общите условия при регистрация.

В резултат от изложеното е отразено виждането за нарушаване на правата на жалбоподателката по ЗЗЛД, поради което е направено искането КЗЛД да направи проверка и да се произнесе с решение по случая.

Жалбоподателката твърди, че липсва и възможност за отказ да се обработва лична информация за рекламни и маркетингови цели.

В жалбата е заявено искането на г-жа В.Я.П. за гарантиране на правото на конфиденциалност и защита на личните данни, желание информацията да не се съхранява и разпространява на електронната платформа www.*****.

Изразено е желанието за изтриване на регистрацията от форума.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо № П-3134/05.05.2017 г. на КЗЛД е изпратено до г-жа М.Д.К., представител на „Н.Б.“ АД заверено копие на жалба № Ж-86/20.02.2017 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

В отговор от „Н.Б.“ АД, чрез адв. Д.С.Г. е ангажирано становище с рег. № С-297/15.05.2017 г. за неоснователност на жалбата.

В депозираното становище се поддържат твърдения, че за регистрация на сайта www.*****, не се изискват никакви лични данни, тъй като портала е изграден и функционира като анонимен, и запазва поверителността на потребителите, като е оставено на тяхната воля каква информация да публикуват при споделянето на мнения и препоръки в социалните мрежи.

Твърди се, че жалбоподателката е регистрирана в сайта с профил „*****“, с екранно име „**“ и преди получаване на жалбата, „Н.Б.“ АД, „не е имало достъп и не е знаело кое физическо лице се крие зад този профил“.

По отношение на електронната поща, която лице – потребител следва да посочи в регистрационната форма, е посочено, че никъде няма изискване тя да разкрива самоличността на лицето. Сочи се, че „най-често електронната поща, която лицата посочват, не разкрива никакви техни лични данни (имена или др.), чрез които лицето, притежаващо електронна поща може да бъде идентифицирано пряко или непряко“ и че електронната поща е видима само за администратора на сайта, като в отделните дискусии по споделяне на мнения се вижда само избраното потребителско име. Жалбоподателката е регистрирана в сайта с електронна поща *****.

По отношение на използването на портала www.*****, „Н.Б.“ АД е изготвило и публикувало „Правила и политики за използване на форума“, като всеки потребител се запознава с тях и ги приема изрично при регистрация в сайта, чрез отбелязване с отметка в съответната кутийка, като правилата и политиката за използването на сайта са изготвени при съблюдаване на конституционните и законовите принципи и изисквания, като от създаването до момента, порталът има за цел да бъде „трибуна за анонимно споделяне на информация, препоръки на потребители“.

В ангажираното становище е описано, че регистрацията в портала, както и замразяването ѝ зависят от волята на потребителя, като дружеството дава възможност на всеки да отправи искане за замразяване на профила му съгласно Правилата и политиката на сайта, като в същите изрично е уточнено, че изтриването на стари публикации, независимо дали само няколко или всички е изключение и е възможно само когато към тях няма последващи отговори, не са цитирани и по никакъв начин не влияят на дискусията в темата. Уточнява се, че с регистрацията в сайта потребителката е изразила съгласие с условията и е поела задължение да се съобразява с тях.

По отношение на използването на cookies („бисквитки“) в портала, е изразено становище, че дружеството е спазило правилата на Европейския съюз (ЕС), „според които всеки уебсайт, който използва „бисквитки“, следва да информира за това, а потребителят трябва да даде съгласие или не, като той следва да има възможност да деактивира или да не приема „бисквитки““.

Изразява се становище, че „използването на „бисквитки“ има за цел позволяване на използването или подобряване на предлаганите функционални възможности и навигация за потребителя, като след блокирането им е възможно някои услуги и функции на сайта да не работят. Функцията им е да зарежат техническите данни като операционна система, браузер, разделителна способност, персонални настройки за конкретния сайт.“

В приложените от „Н.Б.“ АД доказателства, в номерираното като „Доказателство № 4“, жалбоподателката е споделила, че „профилът ми е от много години, а с годините човек се променя, променят се възгледите му, моралните и психически нагласи. Голяма част от направените от мен коментари към днешна дата не намирам за удачни, не изповядвам и не желая да присъстват във форума. Изпитвам емоционален дискомфорт“. Г-жа В.Я.П. е споделила още, че „преди време имаше публикувани мои лични данни, но те се изтриха“.

Във връзка с така изложените аргументи в становището и приложените в съответствие доказателства, „Н.Б.“ АД, чрез адв. Д.С.Г. молят Комисията да се произнесе с решение, с което да отхвърли/остави без уважение като неоснователна жалба рег. № Ж-86/20.02.2017 г., подадена от В.Я.П. срещу „Н.Б.“ АД, поради липса на нарушаване на правата ѝ в областта на защита на личните данни от страна на Дружеството.

Жалбата, подадена от г-жа В.Я.П. срещу „Н.Б.“ АД е съобразена с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната

администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Н.Б.“ АД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

След извършена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри при КЗЛД, се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 415012 и заявени два регистъра.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

На проведено на 12.07.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – В.Я.П., ответна страна – „Н.Б.“ АД, чрез адв. Д.С.Г., в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна – М.Д.К. Страните са редовно уведомени за насроченото за 13.09.2017 г. заседание на Комисията, за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от адв. Д.С.Г.

Заинтересована страна – редовно уведомена, представлява се от адв. Д.С.Г.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-86/20.02.2017 г. е неоснователна.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно текста на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД „лични данни“ са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, т.е. обема и вида данни трябва да бъдат от такова естество и качество, които да позволяват, пряко или не пряко, но абсолютно еднозначна идентификация на физическото лице, за което се отнасят.

Правилата за регистрация в www.***** не изискват предоставянето и съответно – верифицирането на информация, представляваща лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото се доказва от разполагаемата от ответната страна информация, ползвана за извършването на регистрация във форума от жалбоподателката, а именно – наименование на профил „*****“, екранно име „**“ и електронен адрес: *****. Посочената информация не идентифицира пряко или непряко конкретно физическо лице.

В допълнение следва да бъде отбелязано, че споделянето на „възгледи“ във форум от физическо

лице, регистрирано с конкретно потребителско име, без допълнителна информация за него, не е достатъчно за неговото еднозначно идентифициране и не го прави разпознаваемо за неопределен кръг от хора или за обществото като цяло.

В тази връзка следва да се вземе предвид и обстоятелството, че в така подадената жалба, жалбоподателката не е изложила твърдения за извършени конкретни нарушения по Закона за защита на личните данни, а по-скоро навежда твърдения, че има промяна на възгледите, моралните и психически нагласи, поради което към днешна дата не намира за удачни направените преди време коментари във форума и не желае да присъстват в него.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение жалба № Ж-86/20.02.2017 г., подадена от В.Я.П. срещу „Н.Б.“ АД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-288/2017 г.

София, 02.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 04.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-288/30.06.2017 г., подадена от Н.С.П. срещу „М.“ ЕАД и „К.Б.“ („К.“) ЕООД.

Жалбоподателят сезира Комисията, след като на 31.03.2017 г. и 15.06.2017 г. е бил уведомен с писма от „К.“ ЕООД за дължими суми, въз основа на прекратен договор с „М.“ ЕАД с номер *****. Установил, че личните му данни фигурират в дружество, с което няма никакви взаимоотношения.

Г-н Н.С.П. декларира, че не се е подписвал и не е давал съгласие личните му данни да бъдат предоставяни и обработвани от „М.“ ЕАД към „К.“ ЕООД. Счита, че присъствието на личните му данни в последното представлява нарушение на правата, предоставени му от Закона за защита на личните данни.

Към жалбата са приложени: писма от 31.03.2017 г. с референтен № 8466190 и от 15.06.2017 г. с референтен № 8466190, изпратени от „К.“ ЕООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № П-5075/12.07.2017 г. „М.” ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

„М.” ЕАД, чрез пълномощника Е.Р., ангажира становище рег. № П-5277/24.07.2017 г. за неоснователност на жалбата. Пълномощникът информира, че жалбоподателят е сключил договор № ***** за ползване на услуги с марка „bob” за номер *****.

Във връзка със сключения договор, жалбоподателят има незаплатени задължения, отразени във фактури с № **** и № *****.

По повод тези задължения, „М.” ЕАД е потърсило съдействието на дружеството „К.Б.” ЕООД, с което има сключен договор, като същото действа в качеството на обработващ данните за администратора „М.” ЕАД.

Пълномощникът счита, че с оглед изложеното може да се направи обосновано заключение, че жалбоподателят има неплатени задължения към „М.” ЕАД, които са възникнали на валидно правно основание и събирането на тези задължения е законен интерес на дружеството.

Към становището са приложени: договор № *****; фактури с № *** и № *****; договор с „К.” ЕООД ведно с пълномощно.

С писмо изх. № П-5076/12.07.2017 г. „К.Б.” ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От „К.Б.” ЕООД изразяват становище рег. № П-5269/24.07.2017 г. за неоснователност на жалбата. Управителят информира, че на основание сключен договор с „М.” ЕАД, мобилният оператор им възлага извънсъдебно събиране на просрочени задължения. Задължение на дружеството е да уведоми абоната за съществуването на неплатената сума и произтичащите от това правни последици, ако не бъде погасена. Уведомяването се извършва писмено, като се посочва, че съществуването, ликвидността и изискуемостта на дълга се посочват от възложителя.

От дружеството заявяват, че мобилният оператор не прехвърля на „К.” ЕООД непогасени свои вземания и дружеството не разполага с екземпляри от документите по договорни отношения между „М.” ЕАД и техните абонати.

В изпълнение на договора между двете дружества, до длъжника са изпратени две писма, приложени към жалбата. Последният е уведомен за размера на задълженията към „М.” и е поканен да погаси задълженията си, като извърши плащане в полза на мобилния оператор.

Към становището са приложени: договор между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД от 03.10.2011 г. и пълномощно от „М.” ЕАД в полза на „К.Б.” ЕООД.

С писмо изх. № Ж-288/2017 г. #5/18.08.2017 г. от „М.” ЕАД е изискана информация относно различната номерация на представения от тях договор и посочения в уведомителните писма на „К.Б.” ЕООД. С писмо вх. № Ж-288#6/29.08.2017 г. от дружеството правят необходимото уточнение, че ***** е уникално обозначение за услугата на съответния клиент, но не е номер на сключения договор. Тези системни уникални номера са част от логика за обозначение, която е прилагана преди да бъдат въведени новите номерата на сегашните договори. Именно този номер е подаден на агенцията за събиране на вземания в конкретния случай.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-288/30.06.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо

лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата, срещу които е насочена жалбата, са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 50151 („М.” ЕАД) и № 50075 („К.” ЕООД).

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 07.09.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Н.С.П. и ответна страна – „М.” ЕАД и „К.” ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 04.10.2017 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като приема жалбата за неоснователна въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащите се в приложената към жалбата извънсъдебната покана за изпълнение данни за жалбоподателя три имена и адрес, безспорно имат качеството на лични данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

„М.” ЕАД обработва лични данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – въз основа на дадено изрично съгласие от г-н Н.С.П. в т. 4.1.1 на договор № ***** (следва да се отбележи, че този договор е посочен в уведомлението на „К.Б.” ЕООД с номера на потребителя). Същевременно, личните данни се обработват и на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД – за изпълнение на задължение по договор, по който жалбоподателят е страна.

По смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „предоставянето” на личните данни от „М.” ЕАД на „К.Б.” ЕООД е действие по обработването им и също следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В т. 4.1.2. на договора за мобилни услуги жалбоподателят е дал изрично съгласие мобилният оператор да предоставя личните му данни на трети лица с цел събиране на вземания.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. Отношенията между администратор и обработващ лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обема на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. По отношение на обработването на лични данни на жалбоподателя, от изложената информация по настоящия казус следва, че „М.” ЕАД имат качеството на администратор на лични данни, а „К.Б.” ЕООД – на обработващ лични данни, което е видно от представения Договор от 13.11.2013 г. (договор

за възлагане), сключен между двете дружества. Обемът на задълженията, които са възложени, е определен. В т. 1 от договора за възлагане е определена целта, за която ще бъдат обработвани данните от страна на обработващия лични данни, а именно – да организира с всички позволени от закона средства събирането на неизплатени в срок суми от неизрядни длъжници на администратора – „М.” ЕАД, съгласно предоставен от последния пакет със случаи на просрочени задължения, при условия и в срокове определени в договора. Видно от събраната по административната преписка доказателства, „К.Б.” ЕООД обработва лични данни на жалбоподателя за целите, посочени в договора за възлагане – за събиране на задължения на г-н Н.С.П. към „М.” ЕАД по фактури и сметки с №** и №***.

Обемът лични данни, които се предоставят от администратора на обработващия лични данни е определен в т. 2.2. от договора за възлагане. Личните данни са в обем и вид, съответстващи на целите, за които са обработени.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-288/30.06.2017 г., подадена от Н.С.П. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-106/2017 г.

София, 03.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-106/02.03.2017 г., подадена от М.М.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от М.М.В., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от нотариус С.В., рег. № 489 на Нотариалната камара.

Жалбоподателката твърди, че на 23.02.2017 г. жилищна сграда „У.Л.“ с идентификатор *****, находяща се в гр. Б., м. А., в която притежава недвижим имот – апартамент № ***, е посетена от нотариус С.В. Допълва, че на врата на жилището й е залепено съобщение от нотариус С.В. за наличието на адресирана до нея нотариална покана, която следва да получи в кантората на нотариуса. Госпожа М.М.В. твърди, че съобщението е залепено и на входната врата на жилищната сграда. Жалбоподателката твърди, че в съобщението са посочени нейни лични данни, в това число

единен граждански номер, адрес за притежаван от нея недвижим имот, различен от адреса ѝ за кореспонденция, и информация за търговско дружество, чийто управител е.

Счита, че действията на нотариус С.В. са в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД и тези на Гражданско-процесуалния кодекс и моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на администратора на лични данни за обработване на личните ѝ данни в нарушение на принципите посочени в чл. 2, ал. 2, т. 1, 3 и 5 от ЗЗЛД, в резултат на което неправомерно действие личните ѝ данни са били достъпни и разпространени до неограничен кръг от лица, поради липсата на предприети от нотариуса технически и организационни мерки за тяхната защита.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от нотариус С.В. е изискано писмено становище.

Отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Нотариус С.В. твърди, че обработването на лични данни на жалбоподателката е в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и Гражданско-процесуалния кодекс и в частност с разпоредбите регулиращи връчването на книжа и документи в нотариалното производство. Допълва, че посочването на имена и единен граждански номер на жалбоподателката в процесното съобщение е с „цел, адресатът на уведомлението да бъде безспорно индивидуализиран, с оглед качеството му на участник в нотариалното производство“. Твърди, че „уведомленията са били веднага свалени от представител на жалбоподателката, поради което достъпът до информацията практически е възпрепятстван, включително и второто уведомление е било залепено във входа на сградата в продължение на не повече от 2-3 часа“. В допълнение нотариус В. сочи, че жалбоподателката е сезирала със случая и Нотариалната камара на Република България, която се в произнесла с решение за липса на нарушение на служебните ѝ задължения като нотариус и липса на основания за образуване на дисциплинарно производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-106/02.03.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване - разпространение, на личните данни на жалбоподателката, съдържащи се в съобщение изх. № 10/23.02.2017 г. по описа на нотариус С.В., чрез залепване на съобщението на входната врата на жилищна сграда „У.Л.“ с идентификатор *****, находяща се в гр. Б., м. А. и на входната врата на жилище ѝ, находящо се в същата сграда. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е нотариус С.В. с рег. № № 489 на Нотариалната камара. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че същата е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 139875 и заявени осем регистъра.

На проведено на 07.09.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е прита за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател - М.М.В. и ответна страна – нотариус С.С.В., в качеството ѝ на администратор на лични данни.

На проведено на 04.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбата. Категорична е, че съобщението е залепено както на вратата на жилището ѝ, така и на входната врата на сградата, която сочи че е стъклена, а „съобщението е поставено с лице към улицата“. Госпожа М.М.В. моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на нотариус С.В. за нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

По-късно в заседанието се явява адвокат В.Д. от Софийска адвокатска колегия, пълномощник на нотариус С.В., съгласно представено в заседанието пълномощно, която оспорва жалбата. Моли и Комисията допуска до разпит един свидетел – С.М.Р. за установяване на обстоятелствата относно залепване на процесното съобщение. След снемане на самоличността и указване на наказателната отговорност за лъжесвидетелстване свидетелката е разпитана, след което е освободена. Адвокат В.Д. няма други доказателствени искания, представя и Комисията приема следните писмени доказателства заверено копие на нотариална покана от „А.К.“ ЕООД, Протокол от проведено на 26.09.2017 г. съдебно заседание по гр. дело **** по описа на Районен съд – Разлог, Договор за възлагане на управление на търговско дружество „Б.М.“ ЕООД от 04.10.2012 г., Учредителен протокол от 04.10.2012 г., ведно с приложени към него документи – декларации и учредителен акт – устав, и справка от Търговския регистър. Моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна и твърди, че обработването на лични данни на жалбоподателката е в изпълнение на нормативно установено задължение на нотариуса и приложимост на чл. 580 от ГПК. Подробни аргументи развива в представени писмени бележки.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени и гласни доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-106/02.03.2017 г. е основателна.

Между страните не е спорно, а и видно от събраните по преписка доказателства нотариус С.В. е образувано нотариално производство за връчване на нотариална покана с рег. № ***** от 23.02.2017 г. от „А.К.“ ЕООД до жалбоподателката М.М.В. Не е спорно, че със съобщение изх. № 10/23.02.2017 г., по описа на нотариуса адресирано до г-жа М.М.В., същата е уведомена за депозираната в кантората на нотариуса нотариална покана. Страните не спорят, че на 23.02.2017 г. съобщението е залепено на входната врата на апартамент № *** - собственост на жалбоподателката, находящ се в гр. Б., м. „А.“, жилищна сграда „У.Л.“, както и на входната врата на жилищната сграда.

Следва да се отбележи, че събраните по случая гласни доказателства не установяват различна от твърдяната от страните фактическата обстановка, а именно за залепено на 23.02.2017 г. съобщението на входната врата на апартамент № *** - собственост на жалбоподателката, находящ се в гр. Б., м. „А.“, жилищна сграда с наименование „У.Л.“. Между страните не е спорно, а и ответната страна сама твърди, че съобщението е залепено и на входната врата на жилищната сграда, твърдение което не е оборено и от събраните по преписката гласни доказателства отразени в протокол от откритото заседание, видно от който свидетеля Реджебова твърди, че няма спомен за залепване на съобщение на входната врата на жилищната сграда, но не отрича това обстоятелство. В тази връзка и предвид обстоятелството, че нотариус С.В. признава, че е залепила съобщението и на входната врата на жилищната сграда, Комисията не кредитира изложените в заседанието твърдения на процесуалния представител на нотариус С.В., същите развити и в представените писмени бележки, че „не е залепено второ съобщение на входа на сградата“, предвид обстоятелството, че адвокат В.Д. не е присъствала на залепването, следователно това обстоятелство, не би могъл да възприеме лично.

Видно от съдържанието на съобщението е, че съдържа три имена, адрес и единен граждански номер на жалбоподателката, както и информация за представлявано от лицето търговско дружество, информация която безспорно имат качеството на лични данни за г-жа М.М.В.

Разпространението и употребата на лични данни са действията по обработването им и следва да се осъществява при наличие на някое от условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, при предприети от администратора на лични данни необходими технически и организационни мерки, за защита на личните данни от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване (чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД).

В конкретния случай в уведомлението/съобщението по чл. 47 от ГПК във връзка с получаване на нотариална покана, са посочени както три имена и адрес на жалбоподателката, така и единния ѝ граждански номер, последния съгласно чл. 11, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно.

В съответствие с чл. 569, т. 3 от ГПК, нотариални са производствата по реда на които се извършват нотариални покани. Редът за връчване на книжа и документи в нотариалните производства е регламентиран в глава шеста – „Съобщения и призовки” на ГПК. В съответствие с чл. 47, ал. 1 от ГПК, когато ответникът не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея.

В чл. 4 от Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по Гражданския-процесуален кодекс, е утвърдена формата и съдържанието на образеца на уведомление по чл. 47 от ГПК. В съответствие с този образец, в уведомлението се вписват само трите имена на физическото лице адресат на уведомлението. По този начин се осигурява идентификацията на физическото лице за целите на уведомяването и в същото време се гарантира неприкосновеността на личните му данни.

Видно от представената нотариална покана, във връзка с която са били изготвени процесните уведомления по чл. 47 от ГПК, е че е посочено ЕГН на жалбоподателката. При обработване на личните данни на лицето във връзка с нотариалното производство нотариусът, в качеството му на администратор на лични данни, е длъжен да обработва личните данни при спазване на изискванията по чл. 2, ал. 2 ЗЗЛД, както и по силата на чл. 23 от същия закон е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити обработваните от него лични данни от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Целите на уведомяването по чл. 47 от ГПК не налагат използването на единния граждански номер като идентификационен код, тъй като няма законово обоснована необходимост, която да налага физическото лице да бъде идентифицирано именно по този начин при уведомяването му по този ред. Употребата на личните данни по този начин се оказва непропорционална на целите, за които се използват, както и в разрез с изискването на чл. 2, ал. 2, т. 1 ЗЗЛД същите да се обработват законосъобразно и добросъвестно.

Обработването на личните данни, единен граждански номер, в случая, под формата на употреба му и посочването му в уведомлението по чл. 47 от ГПК, има за резултат разпространението и разкриването им, без тези данни да могат да се ползват от защитата по ЗЗЛД. Доколкото такова неправомерно обработване е осъществено, очевидно администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на жалбоподателката от неправомерен достъп и разпространение, следователно не е изпълнил задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД и са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД.

Отделно от това следва да се посочи, че категорично законът разграничава връчването чрез залепване на уведомление на врата на жилището и връчването чрез залепване на уведомление на

входната врата на жилищната сграда - касае се за различни начини на връчването на съобщения и е недопустимо прилагането едновременно и на двете хипотези. В конкретния случай залепването на уведомлението и на входната врата на жилищната сграда създава допълнителни предпоставки за неправомерното разпространение на личните данни на жалбоподателката до неограничен кръг от лица посетители на сградата. Аргументите на ответната страна, че не е налице нарушение на ЗЗЛД, тъй като „второто уведомление е било залепено във входа на сградата в продължение на не повече от 2-3 часа“ са неоснователни. В тази връзка следва да се отбележи, че администратор на лични данни е този който следва да предприема мерки за защита на личните данни на лицето от неправомерен достъп и разпространение, а не да разчита на действия от страна на засегнатото лице или негови близки за защита от неправомерно разпространение на лични данни, както е в случая.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, предвид обстоятелството, че са предприети мерки и нарушението е преустановено към дата на произнасяне на Комисията. В тази връзка налага на администратора на лични данни административно наказание за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред. При определяне на размера на административното наказание Комисията отчита като утежняващо обстоятелство и основание за налагане на санкция над минимума предвиден в закона за това нарушение, факта, че нарушението е извършено чрез разлепване на съобщението, съдържащо единния граждански номер на жалбоподателката на две места, както на входната врата на жилището на жалбоподателката, така и на входната врата на жилищната сграда в което то се намира. Като утежняващо обстоятелство Комисията отчита и факта, че не администраторът на лични данни, а засегнатото лице е предприело мерки за прекратяване на нарушението.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № Ж-106/02.03.2017 г., подадена от М.М.В. срещу нотариус С.С.В., за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на нотариус С.С.В. с рег. № 489 на Нотариалната камара административно наказание – глоба в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-450 # 6
гр. София, 10.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на редовно заседание, проведено на 06 юли 2017 г. обективизирано в протокол № 42 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалби с регистрационни номера, както следва: Жалба с рег. № Ж-465/06.10.2016 г., подадена от М.П.М.; Жалба с рег. № Ж-450/05.10.2016 г., подадена от К.Ц.Р.; Жалба с рег. № Ж-497/07.10.2016 г., подадена от И.Д.М.; Жалба с рег. № Ж-546/10.10.2016 г., подадена от П.Г.Г.; Жалба с рег. № Ж-638/19.10.2016 г., подадена от Б.М.; Жалба с рег. № Ж-500/07.10.2016 г., подадена от А.Г.А.; Жалба с рег. № Ж-487/07.10.2016 г., подадена от С.П.Е. и Жалба с рег. № Ж-507/07.10.2016 г., подадена от С.П.И., всичките срещу ИК П.И.К.

От фактическа страна жалбоподателите М.П.М.; К.Ц.Р.; И.Д.М.; П.Г.Г.; Б.М.; А.Г.А.; С.П.Е. и С.П.И., сезират Комисията с твърдение за неправомерно обработване на личните им данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на ИК П.И.К. за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г. Посоченото обработване на личните данни е установено след справка на интернет страницата на Централната избирателна комисия (ЦИК).

С така подадените жалби, във връзка с регистрацията на политическия субект за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на Националния референдум, жалбоподателите декларират, че не са изразявали своята подкрепа за посочения инициативен комитет, полагайки собственоръчния си подпис, както и три имена и единен граждански номер в списъка по чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс (ИК) във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС).

В тази връзка и с оглед декларираната в жалбите липса на знание и на съгласие за обработването на личните им данни, жалбоподателите информират за извършено нарушение на правата им по ЗЗЛД, осъществено от ИК, представляван от П.И.К. и се обръщат към Комисията с искане за предприемане на необходимите действия, в рамките на предоставената ѝ със ЗЗЛД компетентност.

Към жалбите са приложени екранни разпечатки на резултатите от проверка по единен граждански номер в интернет страницата на ЦИК.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които следва да съдържа жалбите, с които физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Изброените по-горе жалби съдържат задължителните реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА – налице са данни за жалбоподателите, за ответните страни, естеството на искането, както и дата и подпис, с оглед което се налага извод за редовност на жалбите.

Подадени са в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическа лица, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни.

Съгласно законовата дефиниция (чл. 3 от ЗЗЛД) администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, респ. който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. При анализ на това легално определение по чл. 3 от ЗЗЛД се констатира, че то не е изчерпателно. Съгласно чл. 2 б. Г от Директива 95/46 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година относно защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение

на тези данни (Директива 95/46/ЕС), администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган, агенция или друг орган, който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработката на лични данни.

Съгласно § 1а от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, разпоредбите на Директива 95/46/ЕС са въведени именно с този закон. С оглед на това, независимо, че инициативният комитет формално не отговаря на определението за администратор на лични данни по чл. 3 от ЗЗЛД, на практика изцяло попада в понятието администратор на лични данни, съгласно Директивата, чието приложение е въведено директно с допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс (ИК) във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление Инициативните комитети представят в Централната изборителна комисия Списък на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на съответния инициативен комитет в националния референдум на 6 ноември 2016 г.

В допълнение, следва да се държи сметка за това, че определящият критерий дали едно образувание е задължен по ЗЗЛД субект е не толкова формалното качество на лицето, а обстоятелството, че то фактически обработва лични данни, чийто вид, цели и средства се определят със закон, поради който факт правният субект е задължен да обработи личните данни, за да се породят необходимите правни последици, предвидени в специалния закон. Въз основа на тази правна фикция в ИК, по силата на правната норма инициативният комитет като субект се явява администратор на тези данни и поддържа регистър с лични данни по смисъла на ЗЗЛД. ИК (във връзка с нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС) изрично посочва, че личните данни на изборителите се обработват от конкретния политически субект за постигане на нормативно установени цели – регистрацията и/или участие в избори при спазване на ЗЗЛД. Противното би означавало от приложното поле на закона, респ. от неговия контролен механизъм, да бъдат изключени лица, които формално не попадат сред кръга от субекти по чл. 3 от ЗЗЛД, но които обработват лични данни извън изключенията от приложното поле на закона. В случая е налице правен субект (инициативен комитет), определен по силата на специален закон – Изборния кодекс, за когото по силата на правната норма възниква нормативно установено задължение да обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със същия закон. По смисъла на чл. 3, ал. 2, изр. второ от ЗЗЛД в този случай специалният закон – Изборният кодекс, въвежда специфичните критерии за обработването на личните данни на специфична група физически лица от самостоятелно обособен субект. Допълнително законът и Централната изборителна комисия с одобрените и обнародвани изборни книжа за съответния вид избор изрично регламентира, че обработването на лични данни (саморъчен подпис, имена и ЕГН) на изборители под формата на събиране и предаване за регистрацията е от името и за целите на регистрацията на инициативния комитет в съответния референдум.

Предмет на жалбите е обработването, чрез действия по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателите без тяхното знание и съгласие за целите на регистрацията на посоченият в жалбите инициативен комитет за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на Националния референдум, проведен през 2016 г.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията ѝ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Предвид изложеното жалбите са процесуално допустими.

Доколкото, правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и относно тях е компетентен един и същ административен орган, на редовно заседание, проведено на 06.10.2016 г., на основание чл. 32 от АПК, Комисията приема решение, с което обединява производствата по жалби, подадени по повод обработване на лични данни в списък на гласоподаватели, подкрепящи съответни инициативни комитети за регистрацията им в националния референдум на 6 ноември 2016 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства са предприети действия за изясняване на действителните факти от значение за случая.

От Централната изборителна комисия са изискани и съответно предоставени относими доказателства, а именно заверено копие на списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., както и Заявление за регистрация на инициативен комитет по въпросите на национален референдум на 6 ноември 2016 г., подадено от П.И.К. като представляващ инициативен комитет и Решение № 3627-НР от 26 септември 2016 г. на Централната изборителна комисия за регистриране на посочения инициативен комитет.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна, със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи са предприети действия за събиране на сравнителен материал от жалбоподателите с цел изготвяне на експертиза на подписа им. Резултатите от експертизата ще изяснят основният в производството въпрос подписвал ли се е съответния жалбоподател в подкрепа на регистрацията на ИК, представляван от П.И.К. за регистрацията му в националния референдум на 6 ноември 2016 г., декларирал ли е съответния жалбоподател съгласието си за обработване на личните му данни за тази цел, както и възможността за ангажиране на административно-наказателната отговорност в съответствие със закона за обработване на личните данни на жалбоподателите и преценката обработени ли са същите съгласно принципите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и при наличие на разписаните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия.

Сравнителен материал за изготвяне на експертиза е представен по:

Жалба рег. № Ж-465/06.10.2016 г. , подадена от М.П.М.;

Жалба рег. № Ж-450/05.10.2016 г., подадена от К.Ц.Р.;

Жалба с рег. № Ж-546/10.10.2016 г., подадена от П.Г.Г.;

Жалба с рег. № Ж-500/07.10.2016 г., подадена от А.Г.А.;

Жалба с рег. № Ж-487/07.10.2016 г., подадена от С.П.Е. и

Жалба с рег. № Ж-507/07.10.2016 г., подадена от С.П.И.

Въз основа на представения материал и видно от заключението по Протокол за извършена експертиза № 2017/ДОК-094 на НИКК – МВР Център за експертни криминалистични изследвания подписите, обекти на експертизата са копия на подписи, които не са положени от съответното лице от чиято име изхождат.

Жалбоподателите по Жалба с рег. № Ж-497/07.10.2016 г. , подадена от И.Д.М. и с рег. № Ж-638/19.10.2016 г., подадена от Б.М. не са предоставили материал за сравнителен анализ.

Без извършването на сравнителен анализ на положен подпис не е възможно безспорно да се установи положен ли е подписът от съответния жалбоподател. Без извършване на графологична експертиза, и без обсъждане на резултатите от нея, КЗЛД не би могла да установи обективната истина и да наложи предвидените от закона санкции.

В съответствие с изискването на чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА по жалбите е насрочено и проведено открито заседание за разглеждането им по същество - на 06.07.2017 г. от 13.00 часа.

На заседанието, се явява господин С.П.И., сезирал Комисията с жалба рег. № Ж-507/07.10.2016 г.

Останалите страни в производството – редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представители.

По същество Комисията приема Жалба с рег. № Ж-465/06.10.2016 г., подадена от М.П.М.; Жалба с рег. № Ж-450/05.10.2016 г., подадена от К.Ц.Р.; Жалба с рег. № Ж-546/10.10.2016 г., подадена от П.Г.Г.; Жалба с рег. № Ж-500/07.10.2016 г., подадена от А.Г.А.; Жалба с рег. № Ж-487/07.10.2016 г., подадена от С.П.Е. и Жалба с рег. № Ж-507/07.10.2016 г., подадена от С.П.И. за основателни.

В чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието лични данни, съгласно което лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или

може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Трите имена, единният граждански номер и подпис на физическото лице без съмнение имат характера на лични данни по смисъла на закона.

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, събирането, организирането и употребата на лични данни на физически лица съставляват действия по обработване на личните данни.

Нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС посочва, че за провеждане на информационно-разяснителна кампания се прилага Изборният кодекс, като се гарантират еднакви възможности за представяне на различните становища по предмета на референдума. В допълнение, съгласно разпоредбата на §2 от ПЗР на ЗПУГДВМС за всички неуредени в закона въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на Изборния кодекс.

В Изборния кодекс е регламентиран процеса по регистрация на инициативен комитет в Централната избирателна комисия, като в чл. 320 във връзка с чл. 153, ал. 1 от ИК е посочено, че списък с избиратели, които подкрепят регистрацията на инициативния комитет се представя в Централната избирателна комисия заедно с документите по чл. 318, ал. 1, т. 2 и 3 от Кодекса. От своя страна списъкът съдържа име, единен граждански номер и подпис на всяко лице, подкрепило съответната регистрация.

Видно от Решение № 3627-НР от 26 септември 2016 г. на Централната избирателна комисия, като приложение № 7 към Заявление за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К. е представен Списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер, постоянен адрес на територията на страната и саморъчен подпис на не по-малко от 4058 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на инициативния комитет, положен пред член на инициативния комитет – Приложение № 40 от книгата за произвеждане на национален референдум.

Личните данни на М.П.М. присъстват на стр. ****, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Б.Б.Ц. – член на инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н Б.Б.Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К.

Личните данни на С.П.Е. присъстват на стр. ****, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Б.Б.Ц. – член на инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н Б.Б.Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К.

Личните данни на С.П.И. присъстват на стр. ****, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на П.И.К. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателя са обработени от г-н П.И.К., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К.

Личните данни на А.Г.А. присъстват на стр. ****, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по

въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Р.Г.Г. – член на инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н Р.Г.Г., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К.

Личните данни на П.Г.Г. присъстват на стр. ****, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Р.Г.Г. – член на инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателя са обработени от г-н Р.Г.Г., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К.

Личните данни на К.Ц.Р. присъстват на стр. ****, ред **** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Р.Г.Г. – член на инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н Р.Г.Г., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от П.И.К.

В чл. 320, ал. 3 от Изборния кодекс (ИК), предложение второ се въвежда законна фикция, приравняваща члена на инициативния комитет на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. В допълнение членът на инициативния комитет носи отговорност като администратор на лични данни.

С нормата на чл. 320, ал. 2 от ИК законодателят е въвел задължение, подписите на лицата, подкрепящи участието в избора на независимите кандидати да бъдат положени пред член на инициативния комитет, който удостоверява посочените факти, като саморъчно се подписва под съответната страница от списъка. Същото задължение, по силата на чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС е въведено досежно участието на инициативните комитети в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум.

Предвид изложеното, административно-наказателната отговорност относно несъобразеното със ЗЗЛД обработване на личните данни на жалбоподателите без наличие на условие за допустимост на обработването (чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД) следва да се понесе от лицата, в чийто патримониум законодателят е предвидил задължението за полагане на собственоръчен подпис от страна на гласоподавателя.

Тъй като установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, поради факта, че списъците чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС са предадени в ЦИК и същата се е произнесла по искането на инициативния комитет, да бъде допуснат до участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации в които, администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да saniра, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Несъмнен, с оглед категоричните резултати от цитираната по-горе експертиза, се доказва фактът на извършеното, от членовете на инициативните комитети, обработили личните данни на

лицата, предоставили сравнителен материал за графологично изследване, нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал 1, т. 2 от ЗЗЛД. Дори евентуалното заличаване от списъците, предоставени в ЦИК не би санирало извършеното от съответните администратори нарушение, тъй като действията по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателите без тяхното знание и съгласие, за целите на посочената регистрация е завършено, а целта, за която са използвани, в нарушение на закона, личните данни на посочените лица е постигната. Същото не е отстранимо.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Комисията съобрази целта на наказанието, с оглед необходимостта то да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на лицето, допуснало нарушението. В тази връзка и предвид обстоятелството, че нарушението е първо за извършителя счита, че размера на наложеното административното наказание следва да бъде в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

- 1. Остава без уважение като неоснователни и недоказани жалби с рег. №№ Ж-497/07.10.2016 г., подадена от И.Д.М. и с рег. № Ж-638/19.10.2016 г., подадена от Б.М.**
- 2. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-465/06.10.2016 г., подадена от М.П.М.**
- 3. . Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-487/07.10.2016 г., подадена от С.П.Е.**
- 4. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 320, ал. 3 от ИК налага на Б.Б.Ц., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, административно наказание – глоба в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.**
- 5. Обявява за основателна жалба с рег. № 507/07.10.2016 г., подадена от С.П.И.**
- 6. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 320, ал. 3 от ИК налага на П.И.К., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, административно наказание – глоба в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.**
- 7. Обявява за основателна жалба рег. № Ж-500/07.10.2016 г., подадена от А.Г.А.**
- 8. Обявява за основателна жалба рег. № Ж-546/10.10.2016 г., подадена от П.Г.Г.**
- 9. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-450/05.10.2016 г., подадена от К.Ц.Р.**
- 10. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 320, ал. 3 от ИК налага на Р.Г.Г., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, административно наказание – глоба в размер на 10 500 (десет хиляди и петстотин) лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IB AN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Ако в законоустановения срок за доброволно плащане то не бъде извършено, преписката да се изпрати на компетентната Териториална дирекция на Националната агенция по приходите за принудително събиране на вземането на основание и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****РЕШЕНИЕ****№ СЛ-31/2017 г.
София, 21.11.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 25.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Сл-31/23.06.2017 г., подадена от Д.П.А. срещу „Н.1” ЕООД и „Е.Д.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че е сключил договор с „Н.1” ЕООД на 18.06.2016 г. с номер ***** за срок от 12 месеца за ползване на интернет услуга. Преустановил ползването на услугата след два месеца, защото преместил местоживеенето си и съответно спрял да плаща месечните си задължения. Г-н Д.П.А. твърди, че след спиране на плащанията, предаваната към него услуга също е била преустановена и договорът с него е бил едностранно прекратен от „Н.1” ЕООД – без предизвестие.

В жалбата се твърди, че към датата на подаването ѝ не е получил официално уведомление за прекратяване на договора или за предприемане на действия за събиране на дължимо по него задължение от страна на доставчика. Жалбоподателят настоява, че в сключения с „Н.1” ЕООД договор няма клауза, упоменаваща, че дружеството има право да предоставя личните му данни на трети лица, включително на „Е.Д.” АД.

Г-н Д.П.А. счита, че съгласно чл. 99 от ЗЗД „Н.1” ЕООД е длъжно да го информира за прехвърлянето на задължението на новия кредитор – „Е.Д.” АД. Следователно, всички обаждания и писма от колекторската фирма не са от правно значение за него, след като не е бил уведомен по надлежния ред. Информира, че е получил писмо от „Е.Д.” АД относно задължения към „Н.1” ЕООД на стойност 202,30 лв. След проведен телефонен разговор с колекторското дружество жалбоподателят бил информиран, че между дружеството и „Н.1” ЕООД не е сключен договор за цесия, а „Е.Д.” АД действа като посредник и само уведомява за задължението.

С оглед изложеното, г-н Д.П.А. моли жалбата да бъде разгледана и да бъде уведомен за предприетите от КЗЛД действия.

Към жалбата са приложени: договор с „Н.1” ЕООД и писмо от „Е.Д.” АД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-Сл-31/2017 г.#2/31.08.2017 г. „Е.Д.” АД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От „Е.Д.” АД ангажират становище с рег. № Сл-31#3/11.09.2017 г. Твърдят, че хипотезата на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите не е приложима в случая, защото не е налице прехвърляне на вземания и задължения, а е налице възлагане на определена работа съобразно разпоредбата на чл. 39 ЗЗД. Изпълнителният директор сочи, че с подписване на договора с „Н.1“ ЕООД г-н Д.П.А. се е съгласил с общите условия на дружеството, където е посочено, че с приемането им потребителят се съгласява личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица за целите на събиране на дължими от него суми и за целите на маркетингови проучвания. В становището се посочва, че „Е.Д.” АД с ЕИК ***** е универсален правопримемник на „Е.Д.” ООД с ЕИК *****.

Към становището са приложени договор между „Е.Д.” АД и „Н.1“ ЕООД и пълномощно от „Н.1“ ЕООД в полза на „Е.Д.” ООД.

С писмо изх. № ППН-01-Сл/2017 г.#1/31.08.2017 г. „Н.1“ ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От „Н.1“ ЕООД изразяват становище с рег. № Сл-31#4/15.09.2017 г. Твърдят, че дружеството е регистриран администратор на лични данни и следователно личните данни на неговите потребители се събират, съхраняват и използват съгласно разпоредбите на закона. Информират, че „Н.1“ ЕООД има договорни отношения с „Е.Д.” АД, съгласно които се извършва съвместна дейност за обслужване и защитаване законните интереси на „Н.1“ ЕООД, както и случаят с жалбоподателя, чийто данни са били предоставени във връзка с непогасени негови задължения към „Н.1“ ЕООД. Управителят твърди, че „Е.Д.” АД също са надлежно регистриран администратор на лични данни и предоставените му лични данни са били използвани съгласно целите и разпоредбите на ЗЗЛД. Моли Комисията да остави жалбата без уважение и да прекрати образуваното производство.

Към становището няма приложения.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Сл-31/23.06.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 50876 („Н.1“ ЕООД) и № 311668 („Е.Д.” АД). След извършена справка в Търговския регистър се потвърди, че „Е.Д.” АД е универсален правопримемник на „Е.Д.” ООД, в следствие на извършена промяна в правноорганизационната форма.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 04.10.2017 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.П.А. и ответна страна – „Н.1“ ЕООД и „Е.Д.” АД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 25.10.2017 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване

на случая от фактическа и правна страна, от „Н.1” ЕООД е изискано да представи договора с жалбоподателя и документи, удостоверяващи задълженията му по него.

В отговор на искането постъпи допълнително становище от „Н.1” ЕООД с рег. № Сл-31#10/23.10.2017 г. Процесуалният представител заявява, че представляваното от нея дружество и „Е.Д.” АД имат договорни отношения, въз основа на които се извършва съвместна дейност за обслужване и защитаване законните интереси на „Н.1” ЕООД, съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7. По силата на този договор г-н Д.П.А. фигурира в базата данни и е получил съобщение от „Е.Д.” АД за непогасени задължения. Твърди, че от преписката не е видна датата, на която жалбоподателят е получил въпросното съобщение.

Съобщава, че към момента на получаване на данни за жалбата е установено, че потребителят е бил погасил задълженията си по договора. Проведен е телефонен разговор с г-н Д.П.А., в който от „Н.1” ЕООД са поднесли извиненията си за евентуалното недоразумение и са потвърдили устно, че няма никакви задължения.

От „Н.1” ЕООД считат за неправилно и неоснователно твърдението на жалбоподателя, че вземането е прехвърлено на „Е.Д.” АД, тъй като такова не е осъществено на никакъв етап от договорните отношения. Както са посочили по-горе в становището – потребителят е заплатил дължимите суми навреме и договорът му е прекратен.

Отношенията между „Н.1” ЕООД и „Е.Д.” АД са между възложител и изпълнител с цел обслужване по повод длъжности, които са просрочили задължения и в тази връзка се релевира чл. 24 ЗЗЛД. В този смисъл „Е.Д.” АД е обработващ личните данни, изрично оправомощено и обективизирано в писмен договор.

В становището се допълва, че съгласно чл. 24, ал. 2 „Н.1” ЕООД и „Е.Д.” АД надлежно съхраняват личните данни на потребителите, поради факта че обработващият сам по себе си е лице, регистрирано като администратор. Използването на личните данни е законосъобразно и добросъвестно – с точно определени и конкретни цели. Наличието на договорни отношения е условие за допустимост на обработването съгласно чл. 4 и чл. 24 ЗЗЛД.

Процесуалният представител отбелязва, че практиката на Комисията е константна в това отношение и показва, че във връзка с подобен тип търговски взаимоотношения обработването на лични данни е правомерно и не съставлява нарушение по ЗЗЛД.

Към становището са приложени: договор за предоставяне на електронна съобщителна услуга № ***** от 18.06.2016 г. и молба за спиране на услуга към договор на абонат с № ID *****.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответната страна – не изпраща представител.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие жалбата за частично основателна, въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

От събраните доказателства се установи, че жалбоподателят е бил страна по сключен с „Н.1” ЕООД договор № *****/18.06.2016 г.

В посочения договор се съдържат – имена, адрес, единен граждански номер (ЕГН) и телефонен номер на жалбоподателя, които имат качеството лични данни съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД, тъй като лицето може да бъде безспорно индивидуализирано.

Безспорно е, че с цел събиране на задължения „Н.1” ЕООД е предоставило лични данни на г-н Д.П.А. на „Е.Д.” АД. Последното е осъществило с жалбоподателя телефонни разговори и изпратено писмо. В чл. 3.1. от предоставения договор между двете дружества са посочени лични данни за всеки длъжник, които се предоставят. Същите са в обем – име, адрес, ЕГН, телефонен номер и размер на задължението.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им и като такова следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Предоставянето на личните данни от „Н.1“ ЕООД на „Е.Д.“ АД е незаконосъобразно, тъй като е извършено без наличие на правно основание.

От събраните по преписката доказателства и в частност съдържанието на сключения между страните индивидуален договор е видно, че същият не съдържа клауза за съгласие за предоставяне на личните данни на жалбоподателя от дружеството на трети лица. Следователно не е налице разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването. Липсва изрично съгласие от жалбоподателя – свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено волеизявление по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД за предоставяне на личните му данни от „Н.1“ ЕООД на „Е.Д.“ АД. За да е налице такова съгласие, то следва да бъде обективирано като клауза в договора или оформено в отделен документ в писмен вид. В този смисъл информирането чрез приемане на общите условия на дружеството не представлява изрично съгласие по смисъла на закона.

Посочените от „Н.1” ЕООД основания за предоставяне по чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7 ЗЗЛД също са неприложими. Разпоредбата на т. 3 не е приложима в конкретния случай, защото договорът за възлагане е сключен между двете търговски дружества, по които физическото лице-длъжник не е страна, а такова е изискването на ЗЗЛД. В хипотезата на т. 7 законодателят е заложил колизия на права – законните интереси на администратора и тези на физическото лице. За да се приложи това условие е необходимо интересите на администратора да имат преимущество пред тези на физическото лице, каквото в случая няма.

Не са налице и посочените в чл. 4, ал. 1, т. 1, 4, 5 и 6 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. Предоставянето на личните данни на жалбоподателя от „Н.1“ ЕООД на „Е.Д.“ АД не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон.

В допълнителното становище на „Н.1” ЕООД се посочва, че в момента, в който са получили данни за жалбата на г-н Д.П.А. са установили, че потребителят е бил погасил задълженията си по договора. Проведен е телефонен разговор, в който са поднесени извинения за евентуалното недоразумение и е потвърдено устно, че няма никакви задължения към „Н.1” ЕООД. Жалбоподателят не е длъжник, тъй като е заплатил дължимите суми навреме и договорът е прекратен. В този смисъл, не само липсва съгласие – липсва всякакво основание за предоставяне на личните данни.

В тази връзка и с оглед събраните по преписката доказателства се установява, че обработването на лични данни на жалбоподателя чрез действия по предоставянето им от „Н.1“ ЕООД на „Е.Д.” АД за целите на събиране на задължение към „Н.1” ЕООД е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото е извършено без да е налице нито една от посочените в цитираната разпоредба предпоставки за допустимост на обработването, в резултат на което са нарушени правата на физическото лице, сезирало Комисията.

Комисията за защита на личните данни е единственият компетентен орган да се произнесе с

решение по спора. Компетентността представлява, както право на органа, така и негово задължение да упражни своите правомощия, произтичащи от закона. Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност, като следва да прецени кое от правомощията си по чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови такъв акт, който в най-пълна степен да защити обществения интерес.

Конкретно нарушение е довършено с акта на предоставянето и получаването на личните данни от третото лице, поради което е неотстранимо и даването на срок за отстраняване му се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка, е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай, това е невъзможно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. В случая не е налице пропуск, а са извършени действия в повече, което налага извод за неприложимост и на това правомощие.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка – реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение занапред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания и дължи полагането на необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД.

При определяне на размера на имуществената санкция Комисията взе предвид, че нарушението е първо за „Н.1” ЕООД, с оглед на което наложената имуществена санкция следва да е в минималния предвиден размер.

По отношение на обработването на личните данни на жалбоподателя от „Е.Д.” АД следва да се има предвид, че съгласно представения договор на дружеството с „Н.1” ЕООД и разпоредбите на ЗЗЛД, дружеството действа в качеството на обработващ лични данни за администратора с цел събиране на вземания. Информацията, която се предоставя на дружеството е в електронен вид и е определена в договорите. Документи не се предоставят на дружеството. По този начин от „Е.Д.” АД не са разполагали с възможност да преценят липсата на условие за допустимост на предоставянето на данните. В този смисъл не следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на дружеството за обработване личните данни на г-н Д.П.А.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Остава жалба с рег. № Сл-31/23.06.2017 г., подадена от Д.П.А. срещу „Н.1” ЕООД и „Е.Д.” АД, без уважение като неоснователна по отношение на „Е.Д.” АД;

2. Обявява жалба с рег. № Сл-31/23.06.2017 г., подадена от Д.П.А. срещу „Н.1” ЕООД и „Е.Д.” АД, за основателна по отношение на „Н.1” ЕООД;

3. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на администратора „Н.1” ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***** административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-420#6/2016 г.

София, 21.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (Комисията, КЗЛД) в състав: членове – Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 21.06.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалби, подадени от следните жалбоподатели и заведени с рег. номера, както следва: № Ж-544/10.10.2016 г. от И.И.С., № Ж-591/13.10.2016 г. от И.Д.Д., № Ж-592/13.10.2016 г. от К.А.Х., № Ж-539/10.10.2016 г. от П.Ц.П., № Ж-513/07.10.2016 г. от П.З.К., № Ж-464/06.10.2016 г. от Н.П.М., № Ж-466/06.10.2016 г. от И.Н.М., № Ж-469/06.10.2016 г. от И.В.В., № Ж-617/17.10.2016 г. от Б.М.Ф., № Ж-611/14.10.2016 г. от Й.И.Й., № Ж-489/07.10.2016 г. от К.М.С., № Ж-492/07.10.2016 г. от В.Х.Т., № Ж-499/07.10.2016 г. от А.Д.Й., № Ж-502/07.10.2016 г. от А.Г.Г., № Ж-459/05.10.2016 г. от С.А.Ж., № Ж-456/05.10.2016 г. от Н.Г.С., № Ж-506/07.10.2016 г. от П.К.П., № Ж-505/07.10.2016 г. от Т.П.Б., № Ж-606/14.10.2016 г. от П.С.Ч., № Ж-668/26.10.2016 г. от Л.И.Р., № Ж-446/05.10.2016 г. от Й.Н.Н., № Ж-443/05.10.2016 г. от С.Й.С., № Ж-436/05.10.2016 г. от А.С.М., № Ж-435/05.10.2016 г. от С.Х.Х., № Ж-429/05.10.2016 г. от К.В.А., № Ж-427/05.10.2016 г. от С.К.А., № Ж-420/04.10.2016 г. от О.Д.О., № Ж-529/10.10.2016 г. от Б.И.Б., № Ж-548/10.10.2016 г. от Б.А.Л., № Ж-549/10.10.2016 г. от А.П.П., № Ж-557/11.10.2016 г. от П.А.Ч., № Ж-511/07.10.2016 г. от М.Г.С., № Ж-461/05.10.2016 г. от И.П.Ф., № Ж-599/14.10.2016 г. от Д.С.К., № Ж-583/12.10.2016 г. от С.Д.Р., № Ж-615/15.10.2016 г. от А.С.М., № Ж-620/17.10.2016 г. от К.М.З., № Ж-624/17.10.2016 г. от Д.Г.А. и Р.В.Б., № Ж-628/17.10.2016 г. от Г.В.Р., № Ж-636/18.10.2016 г. от П.Г.Г., № Ж-530/10.10.2016 г. от И.Н.А., № Ж-524/10.10.2016 г. от А.С.Г.-К., № Ж-523/10.10.2016 г. от А.С.С., № Ж-522/10.10.2016 г. от М.Д.Д., № Ж-537/10.10.2016 г. от И.В.Г., № Ж-535/10.10.2016 г. от М.Г.Г., всички срещу ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ (ПП) „БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО ОБЕДИНЕНИЕ”.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В посочените 46 (четиридесет и шест) жалби до Комисията за защита на личните данни са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите във връзка с проведените на 06.11.2016 г. избори за президент и вицепрезидент на Република България.

От фактическа страна жалбоподателите излагат твърдения, че след направена справка на интернет страницата на Централната избирателна комисия (ЦИК) са установили, че личните им данни са включени в списъците на лицата, подкрепящи регистрацията на посочената като ответна страна политическа партия, регистрирана за участие на посочените избори.

С така подадените жалби, във връзка с регистрацията на политическите субекти за участие в изборите за президент и вицепрезидент на Република България, жалбоподателите декларират, че не са изразявали своята подкрепа за посочената политическа партия в списъците по чл. 133, ал. 3, т. 5 от Изборния кодекс (ИК), полагайки собственоръчния си подпис, както и три имена и единен граждански номер.

В тази връзка и с оглед декларираната в жалбите липса на знание и съгласие за обработването на личните им данни, жалбоподателите информират за извършено нарушение на правата им по ЗЗЛД, осъществено от ПП „Българско национално обединение“, и се обръщат към Комисията с искане за предприемане на необходимите действия, в рамките на предоставената ѝ със ЗЗЛД компетентност.

Към жалбите са приложени екранни разпечатки на резултатите от проверка по единен граждански номер в интернет страницата на ЦИК.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които следва да съдържат жалбите, с които физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Разглежданите жалби съдържат задължителните реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес срещу надлежна страна – администратор на лични данни.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбите са насочени срещу ПП „Българско национално обединение“, която безспорно има това качество.

От направена служебна справка в поддържания от Комисията Електронен регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че политическата партия е изпълнила задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистрирана с идентификационен № 423998, със заявени регистри „Персонал“, „Членове“, „Дарители“, „Подписка“ и „Застъпници“.

Предмет на жалбите е обработване на личните данни на жалбоподателите – чрез действия по събиране, организиране в списъци и употреба, без тяхно знание и съгласие, за целите на регистрацията на ПП „Българско национално обединение“ като участник в проведените през 2016 г. избори за президент и вицепрезидент на Република България.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията ѝ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Предвид изложеното, жалбите са процесуално допустими.

Доколкото правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и относно тях е компетентен един и същ административен орган, на основание чл. 32 от АПК, на 06.10.2016 г. Комисията прие решение за обединяване на производствата по жалби, подадени по повод обработване на лични данни в списъците на избирателите, подкрепящи съответната политическата партия, регистрирана за участие в посочените избори.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението

на административния орган за служебно събиране на доказателства, са предприети действия за изясняване на действителните факти от значение за случая.

От Централната избирателна комисия са изискани и съответно предоставени относими доказателства, а именно заверено копие на списъците на избирателите, подкрепящи посочения политически субект, регистриран за участие в изборите за президент и вицепрезидент на Република България, проведени през 2016 г., и посочен като ответна страна в разглежданите жалби.

С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, Комисията допусна назначаване на графологична експертиза. Със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи (МВР) се предприеха действия за събиране на сравнителен материал от жалбоподателите с цел изготвяне на експертиза на подписа им. Предмет на експертизата е изясняване на основния въпрос в производството – подписал ли се е съответния жалбоподател в подкрепа на ответната страна, декларирал ли е съгласието си за обработване на личните му данни за тази цел.

Предоставен е сравнителен материал от 23 (двадесет и трима) жалбоподатели по 22 (двадесет и две) жалби, тъй като жалба рег. № Ж-624/17.10.2016 г. е подадена от две лица. Сравнителният материал е изпратен в Научноизследователски институт по криминалистика и криминология (НИКК) към МВР за изготвяне на упоменатите графологични експертизи.

Така изготвените експертизи на подпис са постъпили в Комисията за защита на личните данни с писмо с рег. № П-2734/18.04.2017 г., по описа на КЗЛД, с което от Националния институт по криминалистика и криминология приложено изпращат Протокол за извършена експертиза № 2017 г./ДОК-094.

На заседание на Комисията, проведено на 10-11.05.2017 г., жалбите са приети за допустими. Като страни са конституирани: жалбоподатели – И.И.С., И.Д.Д., К.А.Х., П.Ц.П., П.З.К., Н.П.М., И.Н.М., И.В.В., Б.М.Ф., Й.И.Й., К.М.С., В.Х.Т., А.Д.Й., А.Г.Г., С.А.Ж., Н.Г.С., П.К.П., Т.П.Б., П.С.Ч., Л.И.Р., Й.Н.Н., С.Й.С., А.С.М., С.Х.Х., К.В.А., С.К.А., О.Д.О., Б.И.Б., Б.А.Л., А.П.П., П.А.Ч., М.Г.С., И.П.Ф., Д.С.К., С.Д.Р., А.С.М., К.М.З., Д.Г.А., Р.В.Б., Г.В.Р., П.Г.Г., И.Н.А., А.С.Г.-К., А.С.С., М.Д.Д., И.В.Г., М.Г.Г. и ответна страна – политическа партия „Българско национално обединение“, в качеството ѝ на администратор на лични данни.

С решение на Комисията от заседание, проведено на 25.05.2017 г., е приет график за насрочване разглеждането на жалбите по повод проведените избори за президент и вицепрезидент на Република България и националния референдум, проведени на 06.11.2016 г. Графикът е публикуван и на интернет страницата на КЗЛД.

В съответствие с изискването на чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и установения график, по жалбите е проведено открито заседание за разглеждането им по същество на 21.06.2017 г. от 13:00 часа.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието лични данни, съгласно което лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Три имена, единен граждански номер и подпис на физическото лице без съмнение имат характера на лични данни по смисъла на закона.

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД – събирането, организирането в списъци и употребата на лични данни на физически лица съставляват действия по обработване им и следва да се извършва съгласно разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост на обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. В тази връзка и при условие, че не се установи наличието на някое от посочените в точки 1, 3, 4, 5, 6 и 7 на ал. 1 на чл. 4 от ЗЗЛД основания, както и предпоставките за допустимост на обработването, закрепени в нормата на ал. 2 от същата законова разпоредба, то единствената възможна предпоставка за допустимостта на обработването остава посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 2.

Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост на обработване на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД), което кореспондира с целта на закона.

Именно с цел установяване наличието, респективно липсата на изрично съгласие, от страна на субектите на данни и в изпълнение изискванията на чл. 35 от АПК, за издаване на индивидуалния административен акт след изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, на жалбоподателите е предоставена възможността за предоставяне на сравнителен материал за изготвяне на графологична експертиза, въз основа на същия и наличните в списъците на ЦИК подписи.

Видно от заключението на изготвената експертиза, обективизирана в Протокол за извършена експертиза № 2017 г./ДОК-094 на Националния институт по криминалистика и криминология към МВР, всички подписи по т. 4.1, които са обект на експертизата, са копия на подписи, които не са положени от съответното лице, от чието име изхождат.

Обект на изследване са подписите на следните жалбоподателите, подали жалби срещу ПП „Българско национално обединение”, които са предоставили сравнителен материал за извършване на експертизата, с посочване на съответната страница и ред от предоставените от ЦИК списъците на избирателите, подкрепили ответната партия:

К.В.А. по Ж-429/05.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; А.С.Г.-К. по Ж-524/10.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; А.Г.Г. по Ж-502/07.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; М.Г.Г. по Ж-535/10.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; А.Д.Й. по Ж-499/07.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; Й.Н.Н. по Ж-446/05.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; Г.А. по Ж-624/17.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; Р.В.Б. по Ж-624/17.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; П.З.К. по Ж-513/07.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; И.В.Г. по Ж-537/10.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; М.Г.С. по Ж-511/07.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; И.Д.Д. по Ж-591/13.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; И.Н.А. по Ж-530/10.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; К.М.З. по Ж-620/17.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; Г.В.Р. по Ж-628/17.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; А.С.С. по Ж-523/10.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; С.Д.Р. по Ж-583/12.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; М.Д.Д. по Ж-522/10.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; С.Х.Х. по Ж-435/05.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; П.Ф. по Ж-461/05.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; С.К.А. по Ж-427/05.10.2016 г. – на стр. ***, ред ***; В.В. по Ж-469/06.10.2016 г. – на стр. ***, ред *** и на стр. ***, ред ***; К.М.С. по Ж-489/07.10.2016 г. – на стр. ***, ред *** и на стр. ***, ред ***.

От изложеното се налага извод за основателност на подадените от посочените лица жалби, поради липса на условие за допустимост на обработването на личните им данни.

Следва да се има предвид, че посочената като ответна страна политическа партия е подала заявление за участие в проведените през 2016 г. избори за президент и вицепрезидент на Република България, към което в изпълнение на разпоредбата на чл. 133, ал. 3, т. 5 от Изборния кодекс (ИК) е приложила процесните списъци, съдържащи три имена, единен граждански номер и саморъчен подпис на избирателите, подкрепящи нейната регистрация.

Макар ЗЗЛД да задължава всички администратори на лични данни да съобразяват обработването на лични данни с предпоставките за допустимост на същото, закрепени нормативно в чл. 4 от цитирания нормативен акт, то за политическите партии, в това число и ответника в настоящото производство, Изборният кодекс допълнително императивно повелява политическата партия, при

обработването и предоставянето на личните данни на избирателите по чл. 133, ал. 3, т. 5 от ИК, да съблюдава изискванията на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е единственият компетентен орган, да се произнесе с решение по спора. Компетентността, от своя страна представлява, както право на органа, така и негово задължение да упражни своите правомощия, произтичащи от закона. Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови такъв акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес.

Тъй като установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, поради факта, че списъците по чл. 133, ал. 3, т. 5 от ИК са предадени в ЦИК и съответната политическа партия е допусната до участие в посочените по-горе избори, даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка, е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации в които, администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Несъмнено, с оглед категоричните резултати от цитираната по-горе експертиза, се доказва фактът на извършеното от администратора на лични данни ПП „Българско национално обединение“ нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал 1, т. 2 от ЗЗЛД. Дори евентуалното заличаване от списъците, предоставени в ЦИК, не би санирало извършеното от ПП „Българско национално обединение“ нарушение, тъй като действията по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателите, без тяхното знание и съгласие, за целите на регистрацията на посочената в жалбите политическа партия в изборите за президент и вицепрезидент на Република България, проведени през 2016 г. е завършено, а целта, за която са използвани в нарушение на закона, е постигната. Същото не е отстранимо.

В този смисъл, единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка – реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономическия ресурс.

Относно жалбите, по които не е предоставен сравнителен материал, се налага извода, че не е възможно безспорно да се установи положен ли е подписът от съответния жалбоподател. Без извършване на графологична експертиза, и без обсъждане на резултатите от нея, КЗЛД не би могла да установи обективната истина, с оглед на което твърденията на жалбоподателите се явяват недоказани.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Остава без уважение жалби рег. № Ж-544/10.10.2016 г. от И.И.С., № Ж-592/13.10.2016 г. от К.А.Х.; № Ж-539/10.10.2016 г. от П.Ц.П.; № Ж-464/06.10.2016 г. от Н.П.М., № Ж-466/06.10.2016 г. от И.Н.М., № Ж-617/17.10.2016 г. от Б.М.Ф., № Ж-611/14.10.2016 г. от Й.И.Й., № Ж-492/07.10.2016 г. от В.Х.Т., № Ж-459/05.10.2016 г. от С.А.Ж., № Ж-456/05.10.2016 г. от Н.Г.С., № Ж-506/07.10.2016 г. от П.К.П., № Ж-505/07.10.2016 г. от Т.П.Б., № Ж-606/14.10.2016 г. от П.С.Ч., № Ж-668/26.10.2016 г.

от Л.И.Р., № Ж-443/05.10.2016 г. от С.Й.С., № Ж-436/05.10.2016 г. от А.С.М., № Ж-420/04.10.2016 г. от О.Д.О., № Ж-529/10.10.2016 г. от Б.И.Б., № Ж-548/10.10.2016 г. от Б.А.Л., № Ж-549/10.10.2016 г. от А.П.П., № Ж-557/11.10.2016 г. от П.А.Ч., № Ж-599/14.10.2016 г. от Д.С.К., № Ж-615/15.10.2016 г. от А.С.М., № Ж-636/18.10.2016 г. от П.Г.Г., всички подадени срещу политическа партия „Българско национално обединение“, като недоказани и поради това неоснователни.

2. Обявява жалби рег. № Ж-591/13.10.2016 г. от И.Д.Д., Ж-513/07.10.2016 г. от П.З.К., Ж-469/06.10.2016 г. от И.В.В., Ж-489/07.10.2016 г. от К.М.С., Ж-499/07.10.2016 г. от А.Д.Й., Ж-502/07.10.2016 г. от А.Г.Г., Ж-446/05.10.2016 г. от Й.Н.Н., Ж-435/05.10.2016 г. от С.Х.Х., Ж-429/05.10.2016 г. от К.В.А., Ж-427/05.10.2016 г. от С.К.А., Ж-511/07.10.2016 г. от М.Г.С., Ж-461/05.10.2016 г. от И.П.Ф., Ж-583/12.10.2016 г. от С.Д.Р., Ж-620/17.10.2016 г. от К.М.З., Ж-624/17.10.2016 г. от Д.Г.А. и Р.В.Б., Ж-628/17.10.2016 г. от Г.В.Р., Ж-530/10.10.2016 г. от И.Н.А., Ж-524/10.10.2016 г. от А.С.Г.-К., Ж-523/10.10.2016 г. от А.С.С., Ж-522/10.10.2016 г. от М.Д.Д., Ж-537/10.10.2016 г. от И.В.Г., Ж-535/10.10.2016 г. от М.Г.Г., всички подадени срещу политическа партия „Българско национално обединение“, за основателни.

3. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на политическа партия „Българско национално обединение“ с Булстат 176669055, със седалище и адрес на управление *****, партер, административно наказание – имуществена санкция в размер на 15 300 лв. (петнадесет хиляди и триста лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд – София-град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-263/2017 г.

София, 22.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 25.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-263/14.06.2017 г., подадена от В.П.К. и К.С.К. срещу „Б.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията е сезирана от жалбоподателите, след като през месец април 2017 г. установили, че са публикувани техни лични данни на сайта ***** . В справката се съдържали техни лични данни, части от ЕГН, адрес и данни относно ипотечния кредит, който през 2007 г. са взели за закупуване на единственото им семейно жилище.

Информират, че на 14.05.2017 г. са подали писмена жалба към цитирания сайт с искане справката да бъде премахната. Уверяват, че към момента на депозиране на жалбата не са получили отговор на жалбата си и справката не е премахната от сайта. Фактът, че достъпът до данните е разрешен предимно за абонати на сайта не ги удовлетворява, тъй като при използване на търсачката **google.bg** данните са видими за всеки.

Г-н К. и г-жа К. декларират, че не са давали съгласие личните им данни да бъдат обработвани от ***** . Считат, че присъствието на личните им данни в тази справка представлява нарушение на правата, предоставени им от Закона за защита на личните данни.

Към жалбата са приложени: електронно писмо от 14.05.2017 г. до ***** ведно с подписана сканирана жалба, която е приложена към него и справка от сайта ***** .

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № П-5230/20.07.2017 г. „Б.” ЕООД – дружеството, което поддържа сайта ***** , е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От дружеството ангажират становище рег. № С-455/03.08.2017 г. за неоснователност на жалбата. Процесуалният представител информира, че при въвеждане на трите имена на всеки един от двамата жалбоподатели в търсачката „Гугъл” не се откриват страници, които се отнасят за тях.

Счита, че не се налага различен извод и от прегледа на приложената към жалбата справка, тъй като не личи тя да е с източник сайта „Б.”, както се твърди.

Пълномощникът информира, че посоченият сайт представлява медия, разпространяваща съдържание онлайн. Тя осъществява обработване на лични данни за целите на медийната си дейност на основание чл. 9 от Директива 95/46/ЕО – единствено за целите на журналистическата дейност.

Същевременно, повторно използване на информация от общественния сектор за цели, различни от първоначалните е позволено в случаите, когато се отнася до лични данни, съдържащи се в публични регистри.

Адвокат К. счита, че както вече е посочено, в случая липсва обработване на данни на жалбоподателите.

Към становището са приложени: извлечение от търсене в „Гугъл” по имена и ЕГН отделно за всеки от жалбоподателите.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-263/14.06.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателите. При извършената служебна проверка в поддържания от КЗЛД Регистър

на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството „Б.” ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 331994.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 04.10.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподатели – В.П.К. и К.С.К. при ответна страна – „Б.” ЕООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 25.10.2017 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като приема жалбата за неоснователна въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащите се в приложената към жалбата справка се съдържат три имена, първите шест цифри от ЕГН-то на двамата жалбоподатели и адрес на техен имот безспорно имат качеството на лични данни по смисъла на цитираната разпоредба.

Публикуването на посочените лични данни на жалбоподателите в сайта на дружеството представлява обработване съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, което се изразява в „разпространяването” им пред неограничен кръг лица.

За да е налице законосъобразно обработване на личните данни следва да е налице поне едно от посочените в чл. 4 на ЗЗЛД условия за допустимост на същото.

Жалбоподателите заявяват, че не са дали изричното си съгласие по чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД личните им данни да бъдат обработвани от ответното дружество. Не са налице и останалите хипотези по чл. 4, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6, и 7 ЗЗЛД, а именно: не е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; не е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; не е необходимо, за да се защитят животът и здравето на лицата, за които се отнасят данните; не е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; не е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора; не е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни с преимущество пред тези на физическите лица.

С оглед характера на ***** – сайт за разследваща журналистика, обработването на лични данни следва да се разгледа и през хипотезата на чл. 4, ал. 2 ЗЗЛД – когато се извършва единствено за целите на журналистическата дейност.

Законодателят не е дал легална дефиниция на понятието „журналистически цели”. При установяване точния смисъл на употребеното от националния законодател понятие трябва да се изхожда от даденото от европейския законодател негово съдържание в чл. 9 на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24.10.1995 г. за защита на физическите лица при обработването

на лични данни и за свободното движение на тези данни, както и от практиката на Съда на Европейския съюз по приложение на тази норма. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава и ограничаването ѝ е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество по смисъла на чл. 10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Следователно, по своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация в електронния сайт представлява нейното публично оповестяване. Това разпространяване от своя страна е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да бъде за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено значими. В случая се касае за информация относно фалита на Корпоративна търговска банка, както и състоянието на други банки, което безспорно предизвиква съществен обществен интерес.

За приложимостта на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 ЗЗЛД не е достатъчно обработването на личните данни да е за цели на журналистическата дейност. Необходимо е това да е единствената цел. В хипотезата на изключението от установените от законодателя критерии за законосъобразно обработване на данни, визирани в чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД, изискването за единственост на целта е изрично посочено с оглед на дерогациите, които законодателят прави от въведените правила за защита на личните данни. В случая, от събраните доказателствата е видно, че не е налице никаква друга цел, освен журналистическата.

Следва да се има предвид, че законът допуска обработването на лични данни като изключение за журналистически цели, но само дотолкова доколкото това не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. С оглед характера на разпространените лични данни и техния източник, което ще бъде разгледано по-надолу, и доколкото се установи, че информацията е заключена зад потребителско име и парола, както и че не е достъпна през търсачката „Гугъл“, може да се направи обоснован извод, че не се нарушава правото на личен живот на жалбоподателите.

В становището си, процесуалният представител на ответното дружество заявява, че повторното използване на информация от обществения сектор за цели, различни от първоначалните, е допустимо в случаите, когато се отнася до лични данни, съдържащи се в публични регистри.

Действително, информацията, която се съдържа в приложената към жалбата справка може да бъде намерена в Имотния регистър, който се поддържа от Агенция по вписванията към министъра на правосъдието. В глава осма на Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) – озаглавена „Партида на недвижим имот. Партидно дело“, е посочена информацията, която се вписва за съответния недвижим имот. Съгласно чл. 59, ал. 1 ЗКИР партидата на имота се състои от пет части, както следва: част „А“ – за имота; част „Б“ – за собственика и за признаването и прехвърлянето на правото на собственост; част „В“ – за учредяване и прехвърляне на други вещни права и за юридически факти, подлежащи на вписване; част „Г“ – за ипотеките; част „Д“ – за възбраните. Информацията от приложената справка се съдържа в следните части: в част „А“ на партидата се вписват – вид на имота, адрес и площ (чл. 60, т. 2, 3 и 5 ЗКИР); името и ЕГН на собственика физическо лице се вписва в част „Б“ на партидата (чл. 61, ал. 1, т. 1 ЗКИР), а в част „Г“ се вписват налични ипотеките и кредиторите по тях (чл. 63 ЗКИР).

Имотният регистър е публичен, съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗКИР и справки може да прави всяко лице.

Повторното използване на информация от обществения сектор е уредено в Закон за достъп до обществената информация (ЗДОИ). В посочения закон е дадена легална дефиниция на „информация от обществения сектор“ – всяка информация, обективирана върху материален носител, включително съхранена като документ, звукозапис или видеозапис, и събрана или създадена от организация

от обществения сектор, която се поддържа и в електронен вид. Самото повторно използване на информация от обществения сектор представлява използването ѝ за търговски или нетърговски цели, различни от първоначалната цел, за която е била създадена в рамките на правомощията или функциите на организация от обществения сектор.

При логическото тълкуване на чл. 41б, т. 10 ЗДОИ във връзка с чл. 41и, ал. 4 ЗДОИ се налага извода, че при наличие на лични данни в информацията от обществения сектор тази информация може да бъде използвана повторно по реда на ЗДОИ, когато е налице условие за допустимост на обработването по чл. 4 ЗЗЛД и когато тази информация е част от публично достъпен регистър.

От изложеното следва, че личните данни на жалбоподателите са законосъобразно обработвани от „Б.“ ЕООД на основание чл. 4, ал. 2 ЗЗЛД – единствено за целите на журналистическата дейност. Личните данни са пропорционални на целта на обработването, тъй като се съдържат в публичен регистър и единните граждански номера на жалбоподателите са представени само с първите шест цифри.

Г-жа Мария Матева изрази особено мнение, което е приложено към решението и е неразделна част от него.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-263/14.06.2017 г., подадена от В.П.К. и К.С.К. срещу „Б.“ ЕООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Особено мнение на Мария Матева – член на КЗЛД

Гласувам с особено мнение Решението по настоящата жалба предвид обстоятелството, че считам жалбата за основателна по отношение на ответната страна „Б.“ ООД.

Основанията ми за това са в следния смисъл. Жалбоподателите не са давали съгласие за обработване на личните им данни от страна на ответното дружество „Б.“ ООД. Независимо от факта, че данните на жалбоподателите се намират в имотния регистър, те са били събрани единствено и само за целите на този регистър. Фактът, че данните от имотния регистър са достъпни, по никакъв начин не ги прави публични. Използването на тези данни от страна на ответното дружество за цели, различни от тези за които са били събрани в имотния регистър, без съгласието на жалбоподателите, при всички случаи нарушава правото им на личен живот.

Обемът на личните данни на жалбоподателите, публикуван на сайта на ответното дружество, а именно три имена, първите шест цифри от ЕГН, точен адрес и имотно състояние, води до

недвусмислена индивидуализация на лицата. Поради това не мога да се съглася с доводите на ответната страна, че данните били използвани само с журналистически цели. Описаните лични данни на жалбоподателите представляват лични данни, а не обществена информация. Използването им в пълен обем без съгласие на лицата за журналистически цели, и то чрез публикуването им в Интернет, се явява непропорционално и надхвърля целта на използването им по смисъла на чл.2 ал.2 т.3 от ЗЗЛД.

Поради това считам, че в случая от страна на администратора „Б.“ ООД е нарушен и чл. 4 ал. 1 т.2 от ЗЗЛД и жалбата на В.П.К. и К.С.К. се явява основателна.

С оглед горното подписвам Решението с особено мнение.

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-326/2017 г.
гр. София, 30.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 18.10.2017 г. и обективизирано в протокол № 59/2017 г. на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-326/27.07.2017 г., подадена от В.А.А. (жалбоподател) срещу П.А.Г. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

В.А.А. е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камера за видеонаблюдение. В жалбата твърди, че съседът П.А.Г., с когото съжителстват на ет. 4 от жилищната сграда, е монтирал срещу входната врата на апартамента на жалбоподателката камера за видеонаблюдение.

Изнасят се твърдения, че с решение на Общото събрание на етажната собственост са монтирани още три камери, като информацията от всички камери постъпва при господин П.А.Г.

През 2014 г. г-жа В.А.А. е сезирала Софийска районна прокуратура (СРП) със същия предмет на спора. Образувана е прокурорска преписка № 42566/2014 г., по която е постановен отказ за образуване на досъдебно производство, който отказ г-жа В.А.А. обжалва.

Жалбоподателката твърди, че „системата за видеонаблюдение, която обхваща монтираните на приземния и четвърти жилищни етажи позволява лицева идентификация на физически лица. Никъде на четвъртия етаж няма поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.“

По отношение на монтираната камера на четвъртия жилищен етаж се твърди, че същата „не изпълнява охранителна, а проследяваща автора на настоящата жалба функции“.

В тази връзка г-жа В.А.А. счита, че извършваното видеонаблюдение нарушава правата ѝ по ЗЗЛД, и моли Комисията да постанови премахване на инсталираната на четвъртия жилищен етаж видеокамера, и да наложи глоба в размер на 3000 лв. на г-н П.А.Г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № П-5515/03.07.2017 г. на КЗЛД, на г-н П.А.Г. е предоставен

срок за писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е депозирано становище в КЗЛД от г-н П.А.Г., заведено с рег. № Ж-326#4/14.08.2017 г., в което се сочи, че на четвъртия етаж на жилищната сграда не е монтирана камера за наблюдение, а за да се гарантира спокойствието на живущите е монтирана бутафорна камера, която не е годна за видеонаблюдение. Твърди се, че процесната камера няма записващо устройство, няма захранване, няма проводници и конектори. „Тази бутафорна камера не е предназначена за видеонаблюдение, не заснема, не записва и не събира никаква информация“.

В становището се сочи, че прокурорска преписка № 42566/2014 г. по описа на СРП, която е цитирана в жалбата от г-жа В.А.А. е прекратена с постановление на прокурора, обстоятелство, проверено в общодостъпния сайт на Прокуратурата на Република България.

Г-н П.А.Г. твърди, че за жалбоподателката е известно, че камерата на четвърти етаж на жилищната кооперация е бутафорна и не служи за видеонаблюдение.

В становището се допълва, че трите камери на входната врата, които записват и не са предмет на жалба рег. № Ж-326/27.07.2017 г. са монтирани след взето решение на Общото събрание на Етажната собственост, за което са приложени необходимите доказателства.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-326/27.07.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – В.А.А.; ответна страна – П.А.Г. и е определена дата 18.10.2017 г. за разглеждане на жалбата по същество.

Предвид изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и на основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 53/13.09.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-277/19.09.2017 г. на Председателя на КЗЛД е извършена проверка, обективирана в Констативен акт № ППН –02-327/29.09.2017 г.

В резултат от проверката е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира шест етажна жилищна сграда с един вход, като апартаментът, обитаван от ответника П.А.Г., се намира на четвъртия етаж срещу апартамента на жалбоподателката. Проверяващият екип установява, че на адреса е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от три броя видеокамери и записващо устройство – DVR видеорекордер, съхранявано в изолирана метална кутия, разположена на стената на партерния етаж.

Достъп до записващото устройство, записите с видеокадри и изходящия образ от видеокамерите имат: дружеството, изпълняващо дейности на професионален домоуправител в жилищната сграда – „Вход Мениджър“ ООД, ответникът П.А.Г., както и специално избрано от общото събрание на етажната собственост лице. Останалите обитатели на жилищната сграда имат възможност за отдалечен достъп до изходящия образ от видеокамерите в реално време, посредством достъпване на електронен адрес и идентификация чрез потребителско име и парола.

По данни на ответника, системата за видеонаблюдение е инсталирана на обекта през месец юли 2017 г. от служители на фирмата, от която е закупено оборудването, след решение на Общото събрание на етажната собственост. Констатира се, че посредством видеорекордера, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за срок от около тридесет дни, след което същите биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване. Проверяващият екип установява, че към момента на проверката обхватът на видеозаснемане на камерите е както следва: две от камерите са разположени във вътрешността на входа и заснемат партерния етаж по посока на асансьора и по посока на входната врата; третата камера е разположена над входната врата на

блока от външната страна и заснема подхода към входа, като в обхвата на заснемане попада част от тротоара и улицата пред сградата. Видеокамерите са с висока резолюция и позволяват идентификация на физически лица.

На видно място във вътрешността на входа на сградата е поставена информационна табела, предупреждаваща за извършваното видеонаблюдение.

Установява се също наличието на още една камера, разположена на етажната площадка на четвъртия етаж в сградата, над входната врата на жилището на ответника П.А.Г. Проверяващият екип констатира, че камерата е бутафорна (неистинска) и имитира осъществяване на видеонаблюдение. В камерата е налице вграден светодиод, захранван от два броя батерии, които периодично подава светлинен сигнал. Камерата е закупена и монтирана от П.А.Г. с превантивна охранителна цел.

За документиране на резултатите от проверката се състави констативен протокол, като на проверяващия екип се предадоха единадесет броя графични изображения.

На проведено на 18.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателя – В.А.А. – редовно уведомен, представлява се от адвокат Л.Д. с пълномощно.

Ответната страна П.А.Г., редовно уведомен, явява се лично.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-326/27.07.2017 г. е неоснователна.

Във връзка с обсъдения по-горе доказателствен материал, приложен към административната преписка се разглеждат относими законови разпоредби.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл, образуването на административно производство пред КЗЛД е свързано с наличието на лице, което обработва лични данни в качеството му на администратор на лични данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

В този смисъл етажната собственост се явява администратор на лични данни. Съгласно становище на Комисията и на проведено редовно заседание на 24.02.2010 г., КЗЛД е приела решение, с което освобождава управителите на етажната собственост от задължение за регистрация, като администратори на лични данни на основание чл. 17 а, ал. 1 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно

задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

От представенияте доказателства за редовно проведено общо събрание на 13.03.2017 г. се установява необходимото присъствие на собствениците с оглед редовността на проведеното общо събрание. Установеният кворум е в изпълнение на законното изискване, посочено в нормата на чл. 15, ал. 1 от ЗУЕС, съгласно която общото събрание се провежда, ако присъстват лично или чрез представители собственици на най-малко 67 на сто идеални части от общите части на етажната собственост.

Предвид изложеното се счита, че решението на общото събрание за монтирането на камерите за видеонаблюдение, описани съгласно констативния акт, е законосъобразно.

Установено е, че камера разположена на етажната площадка на четвъртия етаж в сградата, над входната врата на жилището на ответника П.А.Г. е бутафорна (неистинска) и имитира осъществяване на видеонаблюдение. В камерата е налице вграден светодиод, захранван от два броя батерии, който периодично подава светлинен сигнал. Камерата е закупена и монтирана от П.А.Г. с превантивна охранителна цел.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-326/27.07.2017 г., подадена от В.А.А. срещу П.А.Г. поради установената допустимост на обработването на личните данни посредством видеонаблюдение на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС с оглед законосъобразността на решенията на общото събрание, както и поради липса на доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателката от ответната страна, предвид установената липса на функционираща система за видеонаблюдение по отношение на камерата, разположена на етажната площадка на четвърти етаж.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-279/2017 г.
гр. София, 30.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 18.10.2017 г. и обективирано в протокол № 59/2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г., подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. (жалбоподатели) срещу Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Н.П.Л. и Г.Е.Ц. са сезирали Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че съседите Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З., заедно с непознат мъж са монтирали на *****, пред дома си, на два стълба за улично осветление, 5 броя камери за видеонаблюдение. Твърди се, че „две от камерите са насочени към дома им, две са насочени към уличното платно и една към нашия дом“.

Жалбоподателите сочат, че видно от ъгъла, под който са насочени, както и височината, на която са монтирани „се охранява доста широк периметър“. Монтирана е информационна табела, че обекта е под постоянно видеонаблюдение. Твърденията на жалбоподателите са, че „не става ясно кой точно е обектът: техния дом, нашия дом или улицата“.

Изнасят се твърдения, че „лицата не са търговци, не представляват юридическо лице със звено с лиценз за самоохрана, не представляват държавна институция, на която се налага да извършва видеонаблюдение за изпълнение на своите функции“.

Жалбоподателите информират, че не са давали съгласие, което според тях е задължително, а и не им е искано съгласие.

С допълнение към жалбата, постъпило по електронната поща на Комисията, жалбоподателката информира, че на 10.08.2017 г., на основание преписка вх. № 489700-1098/19.07.2017 г. на МВР, е посетена от служители на СДВР, които са извършили проверка на ***** – Столична община, „установили монтираните камери за видеонаблюдение, извършили проверка по документи на мястото на нарушението, и съгласно процедурата по ЗЧОД съставили протокол за нарушение и предупреждение по чл. 56 от ЗМВР“.

Г-жа Н.П.Л. и Г.Е.Ц. считат, че са нарушени правата им по ЗЗЛД, както и конституционните им права по отношение неприкосновеността на личността и личния живот, предвид което са заявили искане за упражняване на законовите правомощия на КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма изх. № № П-5129/14.07.2017 г., П-5128/14.07.2017 г. и П-5130/14.07.2017 г. на КЗЛД, Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства. Писмата са надлежно получени, като в предоставения срок становища по предмета на жалбата на са представени. С писмо изх. № ППН-01/Ж-279/2017#/05.10.2017 г. е изискано становище по случая от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДРВ).

С писма изх. № № Ж-279/22.06.2017#6 г., Ж-279/22.06.2017#5 г. и Ж-279/22.06.2017#4 г. на КЗЛД, Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. повторно на основание чл. 36 от АПК е предоставен срок да изразят становище и да представят относими доказателства, като са дадени указания, че при неизпълнение на дадените указанията, на основание разпоредбата на чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД ще бъде наложено административно наказание – глоба за нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД.

В Комисията за защита на личните данни е депозирано становище от Ц.С.З., заведено с

рег. № С-279#8/15.08.2017 г., в което се твърди, че в имота на частни стълбове има монтирани камери за видеонаблюдение в реално време, поставени от Е.Д.З. – дъщеря, за което г-жа Ц.С.З. е дала съгласието си. Изнасят се твърдения, че видеокамерите наблюдават само собствения имот.

Г-жа А.Д.З. е депозирала становище, заведено с рег. № С-279#9/15.08.2017, в което се излагат идентични с твърденията на Ц.С.З.

В отговор от г-жа Е.Д.Ж. е анагжирано становище, заведено с рег. № С-279#7/15.08.2017, в което се твърди, че са били монтирани камери за видеонаблюдение върху уличните стълбове пред дома им, „но видеонаблюдаваха само и единствено границите и прилежащите към тях части на имота ми“. Твърди се, че видеокамерите са били премахнати, след проверка от охранителна полиция.

Изнасят се твърдения, че към настоящия момент камерите са монтирани на частни стълбове в имота на г-жа Е.Д.Ж. и наблюдават само и единствено имота на същата.

Видно от съдържанието на изразено от ответната страна становище № С-279#7/15.08.2017 г. са споделени причините за решението на г-жа Е.Д.Ж. за монтиране на камери за видеонаблюдение, а именно: проблемни взаимоотношения с жалбоподателите. В допълнение се сочи, че жалбоподателите Н.П.Л. и Г.Е.Ц. имат монтирана камера на стената на къщата и „от няколко години насам правят постоянно заснемане на мен, моето семейство, имуществото ми, и имота ми, като прилагат снимков материал към различни жалби, които пращат до различни хора и институции“.

От СДВР е постъпило писмо, в което информират, че във връзка с преписка № 489700-1098/19.07.2017 г. е извършена проверка, при която не са констатирани нарушения по Закона за частната охранителна дейност и не е образувано административно производство. На г-жа Е.Д.З. са съставени предупредителни протоколи на основание разпоредбата на чл. 65, ал. 2 от Закона за Министерство на вътрешните работи.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-279/22.06.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподатели – Н.П.Л. и Г.Е.Ц.; ответни страни – Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З.

и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 53/13.09.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-278/19.09.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН – 02- 326/29.09.2017 г.

В резултат от проверката е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира еднофамилна къща и прилежащ към нея двор. Проверяващият екип установява, че на адреса е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от осем броя видеокамери и записващо устройство – DVR видеорекоордер, съхранявано в дома на ответниците. Достъп до записващото устройство, записите с видеокадри и изходящия образ от видеокамерите, включително и отдалечен такъв, имат единствено ответниците, посредством достъпване на електронен адрес и идентификация чрез потребителско име и парола.

По данни на Е.Д.З., системата за видеонаблюдение е инсталирана на обекта през месец юли 2017 г. лично от нейния брат и негов приятел. Констатира се, че посредством видеорекоордера,

системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за срок от около 1 (един) ден, след което същите биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване. Констатира се, че видеокамерите са с обхват на видеозаснемане, както следва: пет от тях заснемат различни части от имота на ответниците, а в обхвата на заснемане на други две от камерите попадат и части от прилежащите към имота улица и тротоар. Последната камера е насочена по посока на имота на жалбоподателката, но в действителност самият имот не попада в рамките на обхвата на видеозаснемане на камерата. Видеокамерите са с висока резолюция и позволяват идентификация на физически лица. На видно място са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

Проверяващия екип констатира, че имота на жалбоподателя не попада в обхвата на заснемане на системата за видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката е съставен констативен протокол, като на проверяващия екип са предадени 9 (девет) броя графични изображения от системата за видеонаблюдение.

На проведено на 18.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите – Н.П.Л. и Г.Е.Ц., редовно уведомени, Н.П.Л., явява се лично.

Ответните страни – Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. редовно уведомени, представляват се адв. Й.П.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-279/22.06.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно ПДКЗЛДНА и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38 от ЗЗЛД, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби се прави предложението Комисията да се произнесе с решение по същество на жалбата предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Във връзка с конкретната фактическа обстановка се предлага относимостта на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването на личните данни на Н.П.Л. и Г.Е.Ц.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на жалбоподателите имат преимущество пред интересите на ответната страна.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г. подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. срещу Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в собствения им имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателите пред тези на Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

2. Уважава като основателна жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г., подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. срещу Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. в частта ѝ свързана с двете камерите, в чийто обхват на заснемане попадат части от прилежащите към имота улица и тротоар, съобразно установената по-горе фактическа обстановка, поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

3. Във връзка с т. 2 се издадва задължително предписание на Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. - да предприемат действия по преместване на камерите по начин, който не позволява заснемането на обществени площи. За изпълнението да се представят доказателства пред административния орган.

4. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – 14 дни от влизане в сила на решението, като задължава ответните страни да уведомят и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-418#7

гр. София, 01.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на редовно заседание, проведено на 06 юли 2017 г. обективизирано в протокол № 42 на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалби с регистрационни номера, както следва: Жалба с рег. № Ж-418/04.10.2016 г., подадена от М.Р.Р.; Жалба с рег. № Ж-455/05.10.2016 г., подадена от Й.П.Д.; Жалба с рег. № Ж-438/05.10.2016 г., подадена от Т.П.; Жалба с рег. № Ж-449/05.10.2016 г., подадена от А.П.; Жалба с рег. № Ж-681/32.10.2016 г., подадена от В.М.П.; Жалба с рег. № Ж-551/10.10.2016 г., подадена от И.С.М.; Жалба с рег. № Ж-538/10.10.2016 г., подадена от П.Г.В.; Жалба с рег. № Ж-559/11.10.2016 г., подадена от Н.Е.Д.; Жалба с рег. № Ж-630/17.10.2016 г., подадена от М.Х.С.; Жалба с рег. № Ж-589/13.10.2016 г., подадена от Й.М.М.; Жалба с рег. № Ж-586/13.10.2016 г., подадена от П.Д.П.; Жалба с рег. № Ж-595/13.10.2016 г., подадена от С.В.М. и Жалба с рег. № Ж-680/31.10.2016 г., подадена от Ю.И.И., всичките срещу ИК Н.С.М.

От фактическа страна жалбоподателите М.Р.Р.; Й.П.Д.; Т.П.; В.М.П.; И.С.М.; П.Г.В.; Н.Е.Д.; М.Х.С.; Й.М.М.; П.Д.П.; С.В.М. и Ю.И.И., сезират Комисията с твърдение за неправомерно обработване на личните им данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на ИК Н.С.М. за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г. Посоченото обработване на личните данни е установено след справка на интернет страницата на Централната избирателна комисия (ЦИК).

С така подадените жалби, във връзка с регистрацията на политическия субект за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на Националния референдум, жалбоподателите декларират, че не са изразявали своята подкрепа за посочения инициативен комитет, полагайки собственоръчния си подпис, както и три имена и единен граждански номер в списъка по чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс (ИК) във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС).

В тази връзка и с оглед декларираната в жалбите липса на знание и на съгласие за обработването на личните им данни, жалбоподателите информират за извършено нарушение на правата им по ЗЗЛД, осъществено от ИК, представляван от Н.С.М. и се обръщат към Комисията с искане за предприемане на необходимите действия, в рамките на предоставената ѝ със ЗЗЛД компетентност.

Към жалбите са приложени екранни разпечатки на резултатите от проверка по единен граждански номер в интернет страницата на ЦИК.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които следва да съдържа жалбите, с които физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Изброените по-горе жалби съдържат задължителните реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА – налице са данни за жалбоподателя, за ответните страни, естеството на искането, както и дата и подпис, с оглед което се налага извод за редовност на жалбите.

Подадени са в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическа лица, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни.

Съгласно законовата дефиниция (чл. 3 от ЗЗЛД) администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, респ. който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. При анализ на това легално определение по чл. 3 от ЗЗЛД се констатира, че то не е изчерпателно. Съгласно чл. 2 б. Г от Директива 95/46 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година относно защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Директива 95/46/ЕС), администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган, агенция или друг орган, който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработката на лични данни.

Съгласно §1а от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, разпоредбите на Директива 95/46/ЕС са въведени именно с този закон. С оглед на това, независимо, че инициативният комитет формално не отговаря на определението за администратор на лични данни по чл. 3 от ЗЗЛД, на практика изцяло попада в понятието администратор на лични данни, съгласно Директивата, чието приложение е въведено директно с допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс (ИК) във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление Инициативните комитети представят в Централната изборителна комисия Списък на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на съответния инициативен комитет в националния референдум на 6 ноември 2016 г.

В допълнение, следва да се държи сметка за това, че определящият критерий дали едно образуване е задължен по ЗЗЛД субект е не толкова формалното качество на лицето, а обстоятелството, че то фактически обработва лични данни, чийто вид, цели и средства се определят със закон, поради който факт правният субект е задължен да обработи личните данни, за да се породят необходимите правни последици, предвидени в специалния закон. Въз основа на тази правна фикция в ИК, по силата на правната норма инициативният комитет като субект се явява администратор на тези данни и поддържа регистър с лични данни по смисъла на ЗЗЛД. ИК (във връзка с нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС) изрично посочва, че личните данни на изборителите се обработват от конкретния политически субект за постигане на нормативно установени цели – регистрация и/или участие в избори при спазване на ЗЗЛД. Противното би означавало от приложното поле на закона, респ. от неговия контролен механизъм, да бъдат изключени лица, които формално не попадат сред кръга от субекти по чл. 3 от ЗЗЛД, но които обработват лични данни извън изключенията от приложното поле на закона. В случая е налице правен субект (инициативен комитет), определен по силата на специален закон – Изборния кодекс, за когото по силата на правната норма възниква нормативно установено задължение да обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със същия

закон. По смисъла на чл. 3, ал. 2, изр. второ от ЗЗЛД в този случай специалният закон – Изборният кодекс, въвежда специфичните критерии за обработването на личните данни на специфична група физически лица от самостоятелно обособен субект. Допълнително законът и Централната изборителна комисия с одобрените и обнародвани изборни книжа за съответния вид избор изрично регламентира, че обработването на лични данни (саморъчен подпис, имена и ЕГН) на избиратели под формата на събиране и предаване за регистрация е от името и за целите на регистрацията на инициативния комитет в съответния референдум.

Предмет на жалбите е обработването, чрез действия по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателите без тяхното знание и съгласие за целите на регистрацията на посоченият в жалбите инициативен комитет за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на Националния референдум, проведен през 2016 г.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията ѝ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Предвид изложеното жалбите са процесуално допустими.

Доколкото, правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и относно тях е компетентен един и същ административен орган, на редовно заседание, проведено на 06.10.2016 г., на основание чл. 32 от АПК, Комисията приема решение, с което обединява производствата по жалби, подадени по повод обработване на лични данни в списък на гласоподаватели, подкрепящи съответни инициативни комитети за регистрацията им в националния референдум на 6 ноември 2016 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства са предприети действия за изясняване на действителните факти от значение за случая.

От Централната изборителна комисия са изискани и съответно предоставени относими доказателства, а именно заверено копие на списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., както и Заявление за регистрация на инициативен комитет по въпросите на национален референдум на 6 ноември 2016 г., подадено от Н.С.М. като представляващ инициативен комитет и Решение № 3642 от 26 септември 2016 г. на Централната изборителна комисия за регистриране на посочения инициативен комитет.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна, със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи са предприети действия за събиране на сравнителен материал от жалбоподателите с цел изготвяне на експертиза на подписа им. Резултатите от експертизата ще изяснят основният в производството въпрос подписвал ли се е съответния жалбоподател в подкрепа на регистрацията на ИК, представляван от Н.С.М. за регистрацията му в националния референдум на 6 ноември 2016 г., декларирал ли е съответния жалбоподател съгласието си за обработване на личните му данни за тази цел, както и възможността за ангажиране на административно-наказателната отговорност в съответствие със закона за обработване на личните данни на жалбоподателите и преценката обработени ли са същите съгласно принципите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и при наличие на разписаните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия.

Сравнителен материал за изготвяне на експертиза е представен по:

- Жалба рег. № Ж-418/04.10.2016 г., подадена от М.Р.Р.;
- Жалба с рег. № Ж-455/05.10.2016 г., подадена от Й.П.Д.;
- Жалба с рег. № Ж-589/13.10.2016 г., подадена от Й.М.М.;
- Жалба с рег. № Ж-586/13.10.2016 г., подадена от П.Д.П.;
- Жалба с рег. № Ж-595/13.10.2016 г., подадена от С.В.М. и
- Жалба с рег. № Ж-559/11.10.2016 г., подадена от Н.Е.Д.

Въз основа на представения материал и видно от заключението по Протокол за извършена експертиза № 2017/ДОК-094 на НИКК – МВР Център за експертни криминалистични изследвания подписите, обекти на експертизата са копия на подписи, които не са положени от съответното лице, от чиято име изхождат.

Жалбоподателите по Жалба с рег. № Ж-438/05.10.2016 г., подадена от Т.П.; Жалба с рег. № Ж-449/05.10.2016 г., подадена от А.П.; Жалба с рег. № Ж-551/10.10.2016 г., подадена от И.С.М.; Жалба с рег. № Ж-538/10.10.2016 г., подадена от П.Г.В.; Жалба с рег. № Ж-630/17.10.2016 г., подадена от М.Х.С.; Жалба с рег. № Ж-680/31.10.2016 г., подадена от Ю.И.И. и Жалба с рег. № Ж-681/31.10.2016 г., подадена от В.М.П. не са предоставили материал за сравнителен анализ.

Без извършването на сравнителен анализ на положен подпис не е възможно безспорно да се установи положен ли е подписът от съответния жалбоподател. Без извършване на графологична експертиза, и без обсъждане на резултатите от нея, КЗЛД не би могла да установи обективната истина и да наложи предвидените от закона санкции.

В съответствие с изискването на чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА по жалбите е насрочено и проведено открито заседание за разглеждането им по същество - на 06.07.2017 г. от 13.00 часа.

На заседанието, се явява адвокат Й., процесуален представител на В.М.П., сезирал Комисията с жалба рег. № Ж-681/31.10.2016 г.

Останалите страни в производството – редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представители.

Господин В.М.П., чрез процесуалния си представител, моли да му бъде определен допълнителен срок за предоставяне на сравнителен материал с цел извършване експертиза на подписа му.

С оглед необходимостта да бъде извършена графологична експертиза на подписа на жалбоподателя, Комисията отлага разглеждането по основателност на подадената от него жалба рег. № Ж-681/31.10.2016 г. и указва на В.П. в 7-дневен срок да предостави сравнителен материал за изготвянето ѝ.

В посочения срок, а и към момента на изготвяне на настоящото решение, господин Петров не предоставя сравнителен материал за изготвяне на графологична експертиза, което пречатства извършването на сравнителен анализ на положения подпис и възможността за установяване по безспорен начин дали подписът е положен от него.

По същество, Комисията приема Жалба рег. № Ж-418/04.10.2016 г., подадена от М.Р.Р.; Жалба с рег. № Ж-455/05.10.2016 г., подадена от Й.П.Д.; Жалба с рег. № Ж-589/13.10.2016 г., подадена от Й.М.М.; Жалба с рег. № Ж-586/13.10.2016 г., подадена от П.Д.П.; Жалба с рег. № Ж-595/13.10.2016 г., подадена от С.В.М. и Жалба с рег. № Ж-559/11.10.2016 г., подадена от Н.Е.Д. за основателни.

В чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието лични данни, съгласно което лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Трите имена, единният граждански номер и подпис на физическото лице без съмнение имат характера на лични данни по смисъла на закона.

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, събирането, организирането и употребата на лични данни на физически лица съставляват действия по обработване на личните данни.

Нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС посочва, че за провеждане на информационно-разяснителна кампания се прилага Изборният кодекс, като се гарантират еднакви възможности за представяне на различните становища по предмета на референдума. В допълнение, съгласно разпоредбата на §2 от ПЗР на ЗПУГДВМС за всички неуредени в закона въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на Изборния кодекс.

В Изборния кодекс е регламентиран процеса по регистрация на инициативен комитет в Централната изборителна комисия, като в чл. 320 във връзка с чл. 153, ал. 1 от ИК е посочено, че списък с избиратели, които подкрепят регистрацията на инициативния комитет се представя в Централната изборителна комисия заедно с документите по чл. 318, ал. 1, т. 2 и 3 от Кодекса. От своя страна списъкът съдържа име, единен граждански номер и подпис на всяко лице, подкрепило съответната регистрация.

Видно от Решение № 3642-НР от 26 септември 2016 г. на Централната изборителна комисия, като приложение № 7 към Заявление за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М. е представен Списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер, постоянен адрес на територията на страната и саморъчен подпис на не по-малко от 2636 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на инициативния комитет, положен пред член на инициативния комитет – Приложение № 40 от книгата за произвеждане на национален референдум.

Личните данни на М.Р.Р. присъстват на стр. ***, ред ***** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Н.С.М. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № **** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М.

Личните данни на Й.П.Д. присъстват на стр. ***, ред ***** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Н.С.М. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № *** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М.

Личните данни на Н.Е.Д. присъстват на стр. ****, ред ***** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Н.С.М. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателя са обработени от г-н М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № **** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М.

Личните данни на П.Д.П. присъстват на стр. ****, ред ***** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Н.С.М. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № **** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М.

Личните данни на Й.М.М. присъстват на стр. ****, ред ***** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена

декларация на Н.С.М. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателката са обработени от г-н М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № **** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М.

Личните данни на С.В.М. присъстват на стр. ****, ред ***** от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., като на същата страница е поместена декларация на Н.С.М. – представляващ инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателя са обработени от г-н М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигуриращ под № **** в Заявлението за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от Н.С.М.

В чл. 320, ал. 3 от Изборния кодекс (ИК), предложение второ се въвежда законна фикция, приравняваща члена на инициативния комитет на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. В допълнение членът на инициативния комитет носи отговорност като администратор на лични данни.

С нормата на чл. 320, ал. 2 от ИК законодателят е въвел задължение, подписите на лицата, подкрепящи участието в избора на независимите кандидати да бъдат положени пред член на инициативния комитет, който удостоверява посочените факти, като саморъчно се подписва под съответната страница от списъка. Същото задължение, по силата на чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС е въведено досежно участието на инициативните комитети в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум.

Предвид изложеното, административно-наказателната отговорност относно несъобразеното със ЗЗЛД обработване на личните данни на жалбоподателите без наличие на условие за допустимост на обработването (чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД) следва да се понесе от лицата, в чийто патримониум законодателят е предвидил задължението за полагане на собственоръчен подпис от страна на гласоподавателя.

Тъй като установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, поради факта, че списъците чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС са предадени в ЦИК и същата се е произнесла по искането на инициативния комитет, да бъде допуснат до участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Несъмнен, с оглед категоричните резултати от цитираната по-горе експертиза, се доказва фактът на извършеното, от членовете на инициативните комитети, обработили личните данни на лицата, предоставили сравнителен материал за графологично изследване, нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Дори евентуалното заличаване от списъците, предоставени в ЦИК не би санирало извършеното от съответните администратори нарушение, тъй като действията по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателите без тяхното знание и съгласие, за целите на посочената регистрация е завършено, а целта, за която са използвани, в нарушение на закона, личните данни на посочените лица е постигната. Същото не е отстранимо.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Комисията съобрази целта на наказанието, с оглед необходимостта то да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на лицето, допуснало нарушението. В тази връзка и предвид обстоятелството, че нарушението е първо за извършителя счита, че размера на наложеното административното наказание следва да бъде в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Остава без уважение като неоснователни и недоказани жалби с рег. №№ Ж-438/05.10.2016 г., подадена от Т.П.; с рег. № Ж-449/05.10.2016 г., подадена от А.П.; с рег. № Ж-551/10.10.2016 г., подадена от И.С.М.; с рег. № Ж-538/10.10.2016 г., подадена от П.Г.В.; с рег. № Ж-630/17.10.2016 г., подадена от М.Х.С.; с рег. № Ж-680/31.10.2016 г., подадена от Ю.И.И. и с рег. № Ж-681/31.10.2016 г., подадена от В.М.П.

2. Обявява за основателна жалба с рег. № Жалба рег. № Ж-418/04.10.2016 г., подадена от М.Р.Р.

3. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-455/05.10.2016 г., подадена от Й.П.Д.

4. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-589/13.10.2016 г., подадена от Й.М.М.

5. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-586/13.10.2016 г., подадена от П.Д.П.

6. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-595/13.10.2016 г., подадена от С.В.М.

7. Обявява за основателна жалба с рег. № Ж-559/11.10.2016 г., подадена от Н.Е.Д.

8. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 320, ал. 3 от ИК налага на Н.С.М., ЕГН ***, с постоянен адрес *****, административно наказание – глоба в размер на 11 000 (единадесет хиляди) лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ; IB AN: BG18BNBG96613000158601; BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Ако в законоустановения срок за доброволно плащане то не бъде извършено, преписката да се изпрати на компетентната Териториална дирекция на Националната агенция по приходите за принудително събиране на вземането на основание и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-176/2017 г.
София, 04.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 15.11.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалби № 450/25.03.2017 г., № 448/25.03.2017 г. и № 449/25.03.2017 г., по описа на Районна избирателна комисия (РИК) – Враца, подадени съответно от В.Ц.П., Ц.Ц.П. и Д.Т.Т., заведени с рег. № Ж-176/03.04.2017 г. по описа на КЗЛД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадени от Ц.Ц.П., Д.Т.Т. и В.Ц.П. жалби съответно с рег. № 448/25.03.2017 г., № 449/25.03.2017 г. и № 450/25.03.2017 г., по описа на РИК Враца, същите препратени за разглеждане по компетентност в Комисията и заведени с рег. № Ж-176/03.04.2017 г., в които са изложени твърдения за злоупотреба с личните данни на жалбоподателите и използването им без тяхно знание и съгласие за включването им в списък предоставен на РИК Враца с упълномощени представители на кандидатска листа на коалиция „Обединение ДОСТ“ в изборите за народни представители, проведени на 26 март 2017 г.

Жалбоподателите твърди, че не желаят и няма да участват като представители на политическа партия ДОСТ в изборите насрочени за 26.03.2017 г., тъй като личните им данни са използвани неправомерно. Желаят личните им данни да бъдат премахнати от списъците на съответната партия. В допълнение жалбоподателите В.Ц.П. и Д.Т.Т. сочат, че не разполагат с доказателства за изложените в жалбите им твърдения, но уточняват че такива се съхраняват в РИК Враца и коалиция „Обединение ДОСТ“.

Към жалбите не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, е направена служебна справка на сайта на Централната избирателна комисия, видно от която е, че политическа партия „Демократи за отговорност, свобода и толерантност“ (ДОСТ) не е участвала самостоятелно в проведените на 26.03.2017 г. избори. Видно от Решение № 4252-НС/08.02.2017 г. на ЦИК за участие в изборите е подала заявление за регистрация и е регистрирана коалиция от партии „Обединение ДОСТ“, част от която е политическа партия ДОСТ, видно от приложено към заявлението Решение от 01.02.2017 г. за образуване на коалиция „Обединение ДОСТ“ между политическа партия „Демократи за отговорност, свобода и толерантност“ и политическа партия „Народна партия свобода и достойнство“.

В тази връзка от коалицията е изискано писмено становище по случая и прилагане на относими доказателства, в отговор на което е изразено становище за неоснователност на жалбите предвид наличието на посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите от страна на коалицията и изпълнение на нормативно установени изисквания на чл. 124, ал. 4 от Изборния кодекс.

Към становището не са приложени доказателства.

С оглед необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна от Областния управител на област Враца са изискани и в отговор са представени относими по случая доказателства, а именно заверено копие на писмо с вх. № 195/13.03.2017 г. по описа на РИК Враца, ведно с приложен към него списък с упълномощени представители на коалиция от партии „Обединение ДОСТ“, заявление с вх. № 454/25.03.2017 г., по описа на РИК Враца за заличаване на регистрацията на

упълномощени представители на коалиция „Обединени ДОСТ“ в изборите за народни представители на 26.03.2017 г., както и постановеното от РИК Враца Решение № 254-НС/25.03.2017 г.

В хода на производството са направени и служебни справки на сайта на РИК Враца относно публикувани на сайта: Решение № 141-НС/16.03.2017 г. и приложен към него списък на упълномощени представители на коалиция „Обединение ДОСТ“ в изборите за народно представители на 26.03.2017 г., Решение № 254-НС/25.03.2017 г. за заличаване на лица от публикувания списък с упълномощени представители на коалиция „Обединени ДОСТ“ в изборите за народни представители на 26.03.2017 г., както и справка и екранна разпечатка на публикуван на сайта списък с упълномощени представители на коалицията, достъпен в директория „Регистри“ на сайта на РИК Враца.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Процесните жалби съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същите имат за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите за включване в списък на упълномощените представители на коалиция от партии „Обединени ДОСТ“ за участие в изборите за народни представители проведени на 26.03.2017 г. С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че като ответна страна в производството следва да се конституира коалиция от партии „Обединение ДОСТ“.

Видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че коалицията е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 426192 със заявени регистри „Дарители“, „Застъпници“, „Подписки“ и „Кандидати за народни представители“.

Предвид установените по случая факти и обстоятелства Комисията намира, че са налице предпоставките на чл. 32 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за обединяване за разглеждане в едно производство на подадените от Ц.Ц.П., Д.Т.Т. и В.Ц.П. жалби, предвид обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

На проведено на 13.09.2017 г. заседание на Комисията, жалбите са приети за процесуално допустими и предвид наличието на предпоставките на чл. 32 от АПК са обединени за разглеждане в рамките на едно административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподатели – Ц.Ц.П., Д.Т.Т. и В.Ц.П. и ответна страна – коалиция от партии „Обединение ДОСТ“. Страните са редовно уведомени за насроченото за 18.10.2017 г. открито заседание за разглеждане на жалбите по същество, като им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса и необходимостта от представяне на доказателства в подкрепа на изложените от тях твърдения.

В хода на производството ответната страна представя като доказателство писмено сведение от С.М.Д. – упълномощен представител на коалицията пред РИК Враца във връзка с изборите за народни

представители проведени на 26.03.2017 г. Г-н С.М.Д. декларира, че като упълномощен представител на коалиция от партии „Обединени ДОСТ“ за изборите за народни представители на 26.03.2017 г. и в изпълнение на Решение № 4173-НС на ЦИК и на основание чл. 57, ал. 1, т. 1-3, във връзка с чл. 126 от ИК е регистрирал „близо 300 представители на КП „Обединение ДОСТ“. Твърди, че кандидатите за представители са набирани чрез симпатизанти на коалицията и всички желаещи са обобщени в общ списък за регистрация в РИК Враца. Твърди, че жалбоподателите Ц.Ц.П., Д.Т.Т. и В.Ц.П., също изразили желание да участват в конкретните избори и да бъдат регистрирани като представители на коалицията. Допълва, че лично е предоставил пълномощни на преминалите обучение кандидати за представители на коалицията, а тези които не са се явили на обученията не са упълномощавани за представители на коалицията и не са им издавани пълномощни.

Господин С.М.Д. декларира, че след като е уведомен, че жалбоподателката Ц.Ц.П. „вече не желае да бъде представител на КП „Обединени ДОСТ““ е подал до РИК Враца заявление за заличаването ѝ като упълномощен представител на коалицията.

По отношение на останалите двама жалбоподатели декларира, че при набиране на кандидати за представители на коалицията са изразили желание да участват и да бъдат регистрирани като такива, но не са се явили на проведените от коалицията обучения и не са им издавани пълномощни за представители на коалицията и не са регистрирани като такива.

На проведеното на 18.10.2017 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбите по същество страните не се явяват, не се представляват. В тази връзка и предвид депозираното преди заседанието допълнително доказателство от ответната страна и обстоятелството, че жалбоподателите не са уведомени за него и не са имали възможност да се запознаят със съдържанието му, разглеждането на жалбите по същество е отложено за следващо заседание на Комисията насрочено за 15.11.2017 г., за което страните са редовно уведомени.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от АПК на жалбоподателите е изпратено заверено копие на представеното писмено сведение, като им е указана правната възможност да изразят становище, да направят писмени искания или възражения. Писмата с указанията са редовно получени от жалбоподателите, но в указания от Комисията срок, а и след това, те не са възразили становище по доказателствата, не са оспорили събраните по преписката доказателства и в частност представеното сведение, не са депозирали писмени искания.

На проведено на 15.11.2017 г. заседание на Комисията, жалбите са разгледани по същество.

Страните редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са неоснователни.

От събраните по преписката доказателства се установи, че с Решение № 4252-НС/08.02.2017 г. на ЦИК за участие в изборите проведени на 26.03.2017 г. е регистрирана коалиция от партии „Обединение ДОСТ“ в състава на която видно от приложено Решение от 01.02.2017 г. за образуване на коалиция участват политическа партия „Демократи за отговорност, свобода и толерантност“ и политическа партия „Народна партия свобода и достойнство“.

Безспорно е, че на 13.03.2017 г. в РИК Враца коалицията, чрез упълномощения си представител С.М.Д., е подала списък образец Приложение № 1 към Решение № 4173-НС/01.02.2017 г. с упълномощени представители на коалицията при провеждане на изборите за народни представители на 26.03.2017 г. за публикуване на интернет страницата на РИК Враца на 313 упълномощени представители на политическия субект. В списъка се съдържат три имена и единен граждански номер

на упълномощените представители, информация която безспорно има характера на лични данни за лицата предвид обстоятелството, че чрез тях същите могат да бъдат индивидуализирани безспорно.

Видно от представения в РИК списък е, че под номер 166 в него се съдържат лични данни – три имена и единен граждански номер на жалбоподателката Ц.Ц.П. Лични данни за другите двама жалбоподатели не се съдържат в списъка.

С Решение № 141-НС/16.03.2017 г. на РИК Враца списъкът е публикуван на интернет страницата на районната изборителна комисия, като относно упълномощените представители са посочени само трите им имена. Списъкът е свободно достъпен на сайта на РИК Враца, като приложение № 1 към Решението на РИК Враца за публикуването му и видно от съдържанието му е, че в него като упълномощен представител на коалицията е посочена и Ц.Ц.П.

От събраните по преписката доказателства се установи, че на 25.03.2017 г. в РИК Враца е подадено заявление от С.М.Д. за заличаване на двама упълномощени представители на коалицията, един от които е жалбоподателката Ц.Ц.П. С решение № 254-НС/25.03.2017 г. на РИК Враца лицата са заличени от списъка с упълномощени представители на коалицията.

Видно от събраните доказателства заявлението за заличаване на жалбоподателката от списъка с упълномощени представители на коалицията е подадено след подадена от г-жа П. жалба до РИК с изразено от жалбоподателката искане да бъде премахната от списъка.

Твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни – три имена и единен граждански номер са неправомерно обработени и без нейно знание и съгласие са включени в списък, предоставен в РИК Враца, с упълномощени представител на коалицията за участие в изборите за народни представители проведени на 26.03.2017 г. са оспорени от ответната страна. От анализ на събраните по преписката доказателства се налага извода, че същите са неоснователни, предвид декларираните в писмено сведение от С.М.Д. и неоспорени от г-жа П. твърдения, че същата е дала съгласието си за участие като представител на коалицията в конкретните избори и за включването ѝ в списък с представители на политическия субект. Обстоятелството, че в последствие и след регистрацията и като представител на коалицията същата е изразила желание да бъде изключена от списъка, решение с което политическия субект видно от събраните доказателства се е съобразил, е неотнормимо към предмета на жалбата. Предвид обстоятелство, че ЗЗЛД не предвижда изрична писмена форма за изразяване на съгласие на лицата относно обработването на личните им данни, се налага извода, че същото може да бъде изразено и устно или чрез конклюдентни действия, както е в настоящия случай.

От събраните по преписката доказателства, същите неоспорени от страните, се налага извода, за законосъобразност на обработването на лични данни на г-жа П. за включването ѝ в списъка с упълномощени представители на политическия субект, предвид наличие на изразено от същата конкретно и информирано съгласие по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД за обработване на личните ѝ данни за посочената цел, условие за допустимост на обработването, което видно от събраните по преписката доказателства е било налично към дата на подаване на списъка с упълномощени представители в РИК Враца, а и по-късно до 25.03.2017 г.

Предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени от коалиция от партии „Обединени ДОСТ“ за включването ѝ в списък с упълномощени представители на коалицията, предоставен РИК Враца, относно избори проведени на 26.03.2017 г., законосъобразно при наличие на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно при изразено от жалбоподателката изрично съгласие за обработване на личните ѝ данни за посочената цел.

По отношение на жалбоподателите Д.Т.Т. и В.Ц.П. не се установи твърдяното от тях неправомерно обработване на личните им данни от коалицията в хипотезата на включването им в списък, предоставен в РИК Враца, с упълномощени представители на коалиция от партии „Обединени ДОСТ“ в проведени на 26.03.2017 г. избори. Противно на твърденията на жалбоподателите, от

събраните по преписката доказателства се установи, че личните им данни три имена и единен граждански номер не налични в списъка от упълномощени представители на коалицията представен от политическия субект в РИК Враца и публикуван на сайта на РИК Враца. В тази връзка и предвид обстоятелството, че жалбоподателите г-н Т. и г-н П. не са представили доказателства в обратна насока, се налага извода, че подадените от тях жалби са неоснователни и като такива следва да бъдат оставени без уважение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в едно административно производство жалби № 450/25.03.2017 г., № 448/25.03.2017 г. и № 449/25.03.2017 г., по описа на Районна избирателна комисия – Враца, подадени съответно от В.Ц.П., Ц.Ц.П. и Д.Т.Т. срещу коалиция от партии „Обединение ДОСТ“, заведени с рег. № Ж-176/03.04.2017 г. по описа на КЗЛД.

2. Остава без уважение жалбите, като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-253/2017 г.

София, 04.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено 18.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-253/07.06.2017 г., подадена от Л.Л.С. и жалба № Ж-254/07.06.2017 г., подадена от П.Н.Ч.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадени от Л.Л.С. и П.Н.Ч. две жалби с идентично съдържание, в които жалбоподателите излагат твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от кмета на община К., в хипотезата на предоставянето им на В.А.М. – общински съветник в Общински съвет К.

Жалбоподателите твърдят, че в отговор на запитване от В.А.М. – в качеството му на общински съветник в ОС-К., относно размера на задълженията на общинските съветници към общината К., с писмо № 92-О-134/06.04.2017 г. кмета на община К. е предоставил на г-н В.А.М. подробна справка с имената, основанията и размера на задълженията им, както и информацията касаеща и други общински съветници.

Жалбоподателите сочат, че личните им данни свързани с икономическата им идентичност, са предоставени на г-н В.А.М. без тяхно знание и съгласие и в нарушение на правата им по ЗЗЛД. Считат, че личните им данни са обработени от кмета на общината допълнително за цели различни от тези за които са събрани, без да е налице надделяващ обществен интерес и при засягане на правото им на неприкосновеност на личен живот. Считат, че действията на кмета на общината са в нарушение и на разпоредбата на чл. 34 а, ал. 2 от ЗЗЛД и в разрез с практиката на Комисията и в частност с изразени от същата становища по сходни случаи.

Молят Комисията да издаде задължително предписание на администратора на лични данни за преустановяване на констатираните нарушения и да ангажира административно-наказателната му отговорност.

Към жалбите не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от кмета на община К. са изискани писмени становища.

В отговор са изразени становища за неоснователност на жалбите, с приложено към тях заверено копие на писмо изх. № 92-О-134/06.04.2017 г. на кмета на община К. Г-н Р.Л.Р. – кмет на общината твърди, че справката съдържаща информация за основанията и размера на задълженията на жалбоподателите е предоставена на г-н В.А.М. в качеството му на общински съветник при упражнено от него право по чл. 33, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА във връзка с изпълнение на правомощията му като общински съветник да отправя питання към кмета на общината. Допълва, че предоставянето на справката е в изпълнение на нормативно установено задължение на кмета по смисъла на чл. 33, ал. 2 от ЗМСМА да оказва съдействие на общинския съветник, както и да му предоставят сведения и документи, които са му необходими във връзка с дейността му на съветник, освен когато те съставляват класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. Г-н Р.Л.Р. сочи, че предоставената на г-н В.А.М. информация не съдържа сведения и документи, които съставляват класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна и допълва, че представените данни „касят общинските съветници, в качеството им на представители на обществеността, а не в лично качество“, а изисканата информация е предоставена „тъй като е от значение за задоволяване на надделяващ обществен интерес“, без да е допуснато прекомерно засягане на интересите на конкретни физически лица.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна са направени служебни справки на сайта на Сметната палата и на сайта на община К., обективирани в екранни разпечатки.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалби Ж-253/07.06.2017 г. и № Ж-254/07.06.2017 г. съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същите имат за предмет неправомерно обработване - разпространение, на личните данни на жалбоподателите в обем от имена, изборната длъжност, основание и размер на паричните им задължения за конкретен период, съдържащи се в писмо изх. № 92-О-134/06.04.2017 г. на кмета на община К. адресирано до трето лице - В.А.М. – в качеството му на общински съветник в ОС-К. С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е кмета на община К. Видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че е общината е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 11 и заявени 44 регистъра.

Предвид установените по случая факти и обстоятелства Комисията намира, че са налице предпоставките на чл. 32 от АПК за обединяване за разглеждане в едно производство на жалбите, предвид обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

На проведено на 13.09.2017 г. заседание на Комисията, жалбите са приети за процесуално допустими и са обединени за разглеждане в рамките на едно общо административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподатели - П.Н.Ч. и Л.Л.С., ответна страна – Р.Л.Р. – кмет на община К. и администратор на лични данни и заинтересована страна – В.А.М. – член на Общински съвет К.

От заинтересованата страна е изискано писмено становище по случая и представяне на относими доказателства, но такива не са ангажирани.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответната страна са изискани допълнителни доказателства, в отговор на което г-н Р.Л.Р. представя заверен препис на Протокол № 6 от заседание на Общински съвет – К., проведено на 30.03.2017 г., в частта в която е обективизирано искането на г-н В.А.М. за получаване на информация за размера и задълженията на общинските съветници.

На проведено на 18.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбите са разгледани по същество.

Страните – редовно уведомени, не ся явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са неоснователни.

Същите имат за предмет неправомерно обработване - разпространение, на личните данни на жалбоподателите касаещи икономическата им идентичност, а именно основанието и размера на паричните им задължения за местни данъци и такси и сключени договори за наем, за конкретен период, чрез предоставянето им от кмета на община К. на трето лице - В.А.М. – в качеството му на общински съветник в ОС-К.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателката г-жа Л.Л.С. и заинтересованата страна г-н В.А.М. са избрани и заемат публична длъжност на общински съветници в Общински съвет – К., с мандат от 2015 г. до 2019 г. По отношение на жалбоподателят г-н П.Н.Ч. се установи, че същия е избран за председател на Общински съвет – К. със същия мандат.

Не е спорно, че на 30.03.2017 г. е проведено заседание на Общинския съвет в хода на което, видно от представен по преписката Протокол от заседанието, е поставено питане от общинския съветник В.А.М. към кмета на общината за наличието на задължения към 31.12.2016 г. на общинските съветници към община К.

В отговор на питането и с писмо изх. № 92-О-134/06.04.2017 г. кмета на община К. е предоставил на г-н В.А.М. подробна справка съдържаща имената на общинските съветници имащи задължение към общината към посочения в питането период, а и към 31.03.2017 г., в което е посочено конкретно за всеки един от задължените лица размера на задължението и неговото основание.

Не е спорно, а и видно от писмото е, че в него се съдържа информация и за жалбоподателите г-жа Л.Л.С. и г-н П.Н.Ч., която е в обем от имена и длъжност на лицата, основание и размер на задълженията им, информация която имат качеството на лични данни за жалбоподателите.

Предоставянето на тази информация е форма на обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и като такава следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД, при наличие на условие за допустимост на обработването и в съответствие с принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

В конкретния случай безспорно е определяща длъжността която заемат жалбоподателите като член на общински съвет и председател на ОС и в тази връзка ролята им в обществения живот обосновава приоритетния интерес на обществеността да има достъп до информация, отнасяща се до тях, респективно лицата които изпълняват функция на държавен орган следва да търпят по-висока степен на прозрачност и критика. В тази връзка защитата на личните данни на лицата, заемащи публични длъжности е много по-занижена, в сравнение със защитата на останалите граждани. Определящо в случая е и качеството на лицето на което е предоставена информацията – а именно качеството му на общински съветник

Предвид горното Комисията споделя и намира за основателни аргументите на ответната страна, че въпреки липсата на съгласие на лицата за обработване на личните им данни за посочената цел, личните данни на жалбоподателите са предоставени на общинския съветник законосъобразно в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, а именно за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес и при преобладаващ обществен интерес, който е преимуществовен пред този на физическите лица, предвид обстоятелството, че задълженията на общинските съветници - членовете на органа на местно самоуправление, са към общината.

Комисията споделя виждането на ответната страна, че предоставянето на тази информация е необходимо за упражняване на правомощия предоставени със ЗМСМА на В.А.М., в качеството му на общински съветник, което по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД е самостоятелно условие за допустимост на обработването.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в едно административно производство жалба № Ж-253/07.06.2017 г., подадена от Л.Л.С. и жалба № Ж-254/07.06.2017 г., подадена от П.Н.Ч.

2. Остава без уважение жалбите, като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П-2241/2017 г.
София, 04.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.10.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалби № П-2241/03.04.2017 г. и № Ж-180/07.04.2017 г., подадени от Г.Х.К. и жалби № Ж-328/27.07.2017 г. и Ж-338/02.08.2017 г., подадени от Д.Г.К.С.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадени от Г.Х.К., чрез Д.К., две жалби № П-2241/03.04.2017 г. и № Ж-180/07.04.2017 г. с идентично съдържание, в които са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни чрез видеонаблюдение осъществявано от „В.БГ“ ЕООД в етажна собственост находяща се в *****, без съгласието на г-н Г.Х.К, същия собственик на самостоятелен обект в сградата.

Изложени са твърдения и за „рекет“, „изнудване“, „физическа саморазправа“ и други неправомерни действия, които не попадат в приложното поле на ЗЗЛД и произнасянето по тях е извън компетентността на КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана и с подадени от Д.Г.К.С. жалби рег. № Ж-328.27.07.2017 г. и Ж-338/04.08.2017 г., с изложени твърдения за нарушение на ЗЗЛД от страна на „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД, в това число и относно осъществявано без нейно съгласие видеонаблюдение в етажна собственост с адрес ***** и в частност монтирана камера за видеонаблюдение насочена към апартамент 20 в сградата.

Жалбоподателката твърди, че „до март 2016 г.“ функциите на домоуправител на етажната собственост са били възложени и са изпълнявани от „Д.“ ЕООД. Допълва, че дружеството е монтирало системи за сигурност, в това число и за видеонаблюдение на територията на целия жилищен блок - на входната врата на сградата, асансьора, етажните площадки и на етажите, без нейно знание и съгласие и въпреки изразено от нея изрично несъгласие с осъществяваното видеонаблюдение, което счита, че е в нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

Жалбоподателката информира, че след март 2016 г. функциите на домоуправител на етажната собственост са възложени и се изпълняват от „В.БГ“ ЕООД, което в нарушение на ЗЗЛД е отказало да ѝ предостави отговор на подадено от нея през март 2016 г. заявление за достъп до документи относно осъществяваната от дружеството дейност на професионален домоуправител на етажната собственост.

Претенциите на жалбоподателката са насочени и към „М.“ ООД – инвеститор и изпълнител на строежа на жилищния блок, а в следствие и собственик на обекти в същия блок, по отношение на което твърди, че неправомерно разполага с копия на нотариални актове на самостоятелни обекти в сградата. Допълва, че през в периода 2016 – 2017 г. дружеството е предоставило на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД информация за личните ѝ данните вписани в нотариалния акт за притежаван от нея имот в сградата, които са от изтекла през 2014 г. личната карта и не са актуални по отношение на адреса ѝ, а управителя на „В.БГ“ ЕООД е използвал същите за заведено срещу нея дело в районния съд за изпълнение на парични задължения.

Изложени са и твърдения за други нарушения, които са извън приложното поле на ЗЗЛД и компетентността на КЗЛД.

Към жалбите са приложени относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД са изискани писмени становища.

В отговор от „В.БГ“ ЕООД е изразено становище за неоснователност на жалбите, с приложени относими по случая доказателства. Г-н Т.А. – управител на дружеството твърди, че няма отношение

към видеонаблюдението и информира, че системата за видеонаблюдение е монтирана в сградата преди дружеството да поеме функциите на професионален домоуправител на етажната собственост. Допълва, че на Общо събрание на етажната собственост проведено на 13.03.2017 г. е прието решение за предоставяне на достъп до видеонаблюдението на всички живущи в сградата, при желание от тяхна страна. Оспорва, като неоснователни и недоказани, изложените в жалба № Ж-180/07.04.2017 г. твърдения, че дружеството обработва лични данни на Г.Х.К.

От „Д.“ ЕООД е изразено становище за неоснователност на подадените от Д.Г.К.С. жалби. Г-н Ю.З. – управител на дружеството информира, че на Общо събрание на сградата в режим на етажна собственост находяща се в *****, проведено на 16.12.2012 г. „е взето решение с цел ограничаване на достъпа на външни лица до сградата и повишаване на сигурността, да бъде поставена система за контролиран достъп в сградата и система за видеонаблюдение“. Допълва, че решението е взето с необходимото мнозинство, съобщено е на всички заинтересовани страни и срещу него не са постъпвали жалби или оплаквания. Г-н Ю.З. сочи, че представляваното от него дружество - „Д.“ ЕООД е представило и етажната собственост е приела оферта за монтиране на видеокамери във входа. Информира, че „са направени няколко пробни заснемания, с цел проверка на изправността на техниката и позициониране на камерите, за които всички живущи в сградата са уведомени своевременно“ и твърди, че от монтирането им и до момента на депозиране на становището пред КЗЛД камерите не осъществяват видеонаблюдение.

Господин Ю.З. твърди, че жалбоподателката не е подавала писмено или устно искане до дружеството за предоставяне на информация и оспорва като неверни твърденията на г-жа Д.Г.К.С. в обратна насока.

„М.“ ООД не е ангажирало становище по случая.

В хода на производството от Столична община, район „Витоша“ е изискано и същата в отговор предоставя информация, че „В.БГ“ ЕООД е регистрирано като управител на сграда в режим на етажна собственост с адрес *****, въз основа на подадено уведомление № РВТ16-ТД26-2768/16.11.2016 г./837.18.11.2016 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбите съдържат задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Предмет на жалбите е неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите във връзка с видеонаблюдение осъществявано в сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****. Предмет на жалби № 328/27.07.2017 г. и Ж-338/04.08.2017 г. е и нарушено право на достъп до лични данни от страна на „В.БГ“ ЕООД по подадено през март 2017 г. искане, както и неправомерно съхранение от страна на „М.“ ООД на копия на нотариални актове на самостоятелни обекти в сградата, в това число и копие на нотариален акт на жалбоподателката и предоставянето на данни от него на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД през 2016 – 2017 г. и използването им от последното за заведено срещу жалбоподателката дело в районен съд за изпълнение на парично задължение.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбите са насочени срещу „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД, които видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 414179, 261641 и 264898.

Предвид установените по случая факти и обстоятелства Комисията намирам, че са налице предпоставките на чл. 32 от АПК за обединяване за разглеждане в едно производство на жалбите с оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

На проведено на 07.09.2017 г. заседание, Комисията е приела жалбите за процесуално допустими и като страни в производството са конституирани: жалбоподатели - Г.Х.К. и Д.Г.К.С. и ответни страни – „В.БГ“ ЕООД, „Д.“ ЕООД и „М.“ ООД.

С оглед залегалото в административния процес служебно начало е осъществена проверка относно обработването на лични данни на физически лица във връзка с видеонаблюдение осъществявано в сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****, резултатите от която са обективирани в Констативен акт ППН-02-401/10.10.2017 г.

В изпълнение на решение на Комисията от проведено на 07.09.2017 г. заседание е открита проверка на „М.“ ООД с ЕИК 131175187 със седалище и адрес на управление *****, с предмета на проверката обработка ли, в хипотезата на съхранение, дружеството копия на нотариални актове за собственост на самостоятелни обекти в жилищна сграда находяща се в ***** и в частност нотариален акт за собственост на апартамент № 20 в сградата. Предприетите действия по проверката са отразени в Констативен акт № ППН-02-400/10.10.2017 г.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от жалбоподателката г-жа Д.Г.К.С. са изискани доказателства относно упражнено от нея през март 2016 г. право на достъп до лични данни и информация, както и доказателства в подкрепа на изложените в жалбата твърдения за предоставяне на личните й данни от „М.“ ООД на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД, но такива не са представени.

В хода на производството и с писма Ж-328#13/03.10.2017 г. и Ж-328#12/03.10.2017 г. г-жа Д.Г.К.С. представя копие на подаден в 6 РУП на СДВР сигнал подаден от г-жа К. срещу Т.А. – управител на „В.БГ“ ЕООД и копие на възражение по гр. дело № 5576/2017 г. по описа на Софийски районен съд.

От „В.БГ“ ЕООД са изискани допълнителни доказателства и информация, в отговор на което от дружеството сочат, че на 27.01.2017 г. пред Софийски районен съд дружеството е депозирало Заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Д.Г.К.С. за задължение към етажната собственост, във връзка с което е образувано гр. дело № **** г. Допълват, че издадената заповед за изпълнение е обезсилена поради подадено от г-жа Д.Г.К.С. възражение и информират, че дружеството не е предприело последващи действия срещу длъжника.

Към становището са приложени относими доказателства, а именно заверено копие на Договор за управление и поддръжка от 29.02.2016 г., Заявление за издаване на заповед за изпълнение и Съобщение от Софийски районен съд за депозирано от г-жа Д.Г.К.С. възражение.

На проведено на 18.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбите са разгледани по същество.

Жалбоподателката Д.Г.К.С. – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбите.

Жалбоподателят Г.Х.К. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от Д.К. с пълномощно по преписката. Г-жа К. поддържа жалбите и моли Комисията да ги уважи, като основателни. В заседанието излага твърдения за нарушение при обработването и на нейни лични данни от ответните страни и нарушение на правата й по ЗЗЛД, които счита, че биха имали необратими за нея последици свързани със здравословното й състояние.

Ответните страни – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са неоснователни.

Предвид изложените в откритото заседание твърдения от г-жа К. за нарушени нейни права по ЗЗЛД следва да се отбележи, че те не са предмет на настоящето производство, в което тя има качеството на процесуален представител на жалбоподателя Г.Х.К., а не на жалбоподател.

Предмет на жалбите и на образуваното административно производство е неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите – Г.Х.К. и Д.Г.К.С., във връзка с видеонаблюдение осъществявано в сграда в режим на етажна собственост находяща се в *****. Предмет на жалби № Ж-328.27.07.2017 г. и Ж-338/04.08.2017 г. е и нарушено право на достъп до лични данни от страна на „В.БГ“ ЕООД по подадено през март 2016 г. искане, както и неправомерно съхранение от страна на „М.“ ООД на копия на нотариални актове на самостоятелни обекти в сградата, в това число и копие на нотариален акт на жалбоподателката Д.Г.К.С. и предоставянето на данни от него на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД през 2016 – 2017 г. за използването им от последното за заведено срещу жалбоподателката дело в Софийски районен съд за изпълнение на парични задължения.

От събраните по преписката доказателства и в частност от писмо от 23.03.2017 г. на Столична община, район „Витоша“ се установи, че жалбоподателите имат адресна регистрация по постоянен адрес в *****, като по отношение на Д.Г.К.С. – адреса е вписан и като настоящ.

Не е спорно, че сградата в която се намира жилището е в режим на етажна собственост. Страните не спорят и че към момента на подаване на жалбата функциите на домоуправител на сградата се осъществяват от „В.БГ“ ЕООД, след взето на 21.02.2016 г. решение на Общото събрание на етажната собственост за избор на професионален домоуправител и сключен на 29.02.2016 г. договор за управление и поддръжка с „В.БГ“ ЕООД, същия в сила от 01.03.2016 г. Видно от писмо рег. № П-5144/17.07.2017 г. от Столична община, район „Витоша“ дружеството е регистрирано като управител на етажната собственост.

Не е спорно, че дружеството е подало Заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Д.Г.К.С. за задължение към етажната собственост, във връзка с което е образувано гр. дело № 5576/2017 г. по описа на Софийски районен съд, но издадената заповед е обезсилена. В заявлението се съдържат три имена, единен граждански номер и адрес на жалбоподателката.

Не е спорно, а и видно от приложени по преписката доказателства в периода от 16.12.2012 г. до 01.03.2016 г. управител на етажната собственост е бил Ю.З., избран с Решение на Общото събрание на етажната собственост проведено на 16.12.2012 г., обективизирано в протокол от същата дата. Видно от съдържанието на протокола и по-конкретно т. 9 и 10 от него, на същото заседание е взето и решение за монтиране на система за контрол на достъпа до асансьора и входната врата и за монтиране на система за видеонаблюдение на „входно-изходните точки, без асансьора“. Следва да се отбележи, че решението е взето преди жалбоподателите да са придобили собственост в сградата, което по данни на г-жа Д.Г.К.С. е през 2014 г.

Страните не спорят, а и видно от констативния акт от извършена по случая проверка от екип на КЗЛД, на адреса е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от 7 (седем) броя видеокамери и записващо устройство (DVR-видеорекодер), разположено в апартамента на Ю.З., който към момента на инсталиране на системата е бил домоуправител на етажната собственост. Системата за видеонаблюдение е изградена от „Д.“ ЕООД, чиито управител и едноличен собственик на капитала е г-н Ю.З.

Установено е, че: една камера е разположена от външната страна на входната врата на етажната собственост, над пощенските кутии; втора камера е инсталирана във вътрешността на входа, непосредствено до асансьора; четири от камерите са инсталирани в гаражите, прилежащи към жилищната кооперация; една камера е поставена на 4-ти етаж, на стената срещу ап. 17, собственост на Ю.З. Проверката е констатирала, че апартамент 20, собственост на жалбоподателите, е разположен в противоположния край на етажния коридор, като процесната камера поставена на 4-ия етаж не обхваща тяхната собственост, по начина, по който е разположена към момента на проверката. Установено е, че достъп до системата за видеонаблюдение има единствено Ю.З.

Проверяващият екип е установил, че към момента на проверката системата за видеонаблюдение не функционира и не осъществява предаване и запис на видеокадри. В тази насока са и твърденията на „Д.“ ЕООД, управителя на което в становище до КЗЛД твърди, че „от монтиране на камерите те в действителност не осъществяват видеонаблюдение, като са направени няколко пробни заснемания, с цел проверка на изправността на техниката и позициониране на камерите“.

Въпреки, че от събраните по преписката доказателства и констативния акт от извършена по случая проверка безспорно и противно на твърденията на жалбоподателката, се установи че на видно място, на входната врата на жилищната сграда има поставена информационна табела, предупреждаваща за осъществявано видеонаблюдение, следва да се отбележи, че от събраните по преписката доказателства не се установи осъществяване на видеонаблюдение в етажната собственост.

Предвид събраните по преписката доказателства и в частност резултатите от проверката се налага извода, че твърденията на жалбоподателите за обработване на личните им данни чрез осъществявано видеонаблюдение на адрес ***** са неоснователни и следва бъдат оставени без уважение.

За пълнота на становището обаче следва да се посочи, че при осъществяване на видеонаблюдение за в бъдеще същото следва да бъде съобразно с изискванията на Закона за управление за етажната собственост по отношение на кворума необходим при вземане на решение за видеонаблюдение в етажната собственост, както се има предвид, че броя и разположението на камерите за видеонаблюдение следва да съответстват на взетото решение.

Неоснователни и недоказани са твърденията на жалбоподателката г-жа Д.Г.К.С. за обработване на личните ѝ данни от страна на „М.“ ЕООД, в хипотезата на съхранение на копие от нотариален акт за собственост на имот находящ се в ***** , ап. 20, в които те се съдържат. Въпреки указанията дадени на жалбоподателката за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, същата не е ангажирала доказателства нито в подкрепа на изложеното по-горе твърдения, нито в подкрепа на твърденията си за неправомерно обработване – предоставяне през 2016 -2017 г. на личните ѝ данни от „М.“ ЕООД на Ю.З. и „В.БГ“ ЕООД през 2016 – 2017 г. за използването им от последното за заведено срещу жалбоподателката дело в Софийски районен съд за изпълнение на парични задължения към етажната собственост.

Съгласно разпоредбите на ЗЗЛД всяко лице има право на достъп до личните си данни обработвани от администратор на лични данни, както и право същите да бъдат заличени или коригирани ако се установи, че обработването им не отговаря на изискванията на закона. На правата на лицето кореспондира задължение на администратора на лични данни да предостави достъп до данните, респективно да ги заличи или коригира когато установи, че обработването им не отговаря на изискванията на закона. За целта обаче лицето следва надлежно да упражни правата си по ЗЗЛД (правото на достъп до лични данни по чл. 26 и/или правото по чл. 28 а от закона), доказателства за което в настоящето производство не са ангажирани, като отправи до администратора на лични данни писмено заявление в което да посочи име, адрес и други данни за идентифицирането си, описание на искането, предпочитана форма за предоставяне на информацията, подпис, дата и адрес за кореспонденция.

Във връзка с горното и предвид разпределянето на доказателствената тежест в процеса следва извода, че твърденията на жалбоподателката за нарушено право на достъп до личните ѝ данни от страна на „В.БГ“ ЕООД са неоснователни и недоказани. Въпреки дадените от КЗЛД указания, жалбоподателката не е представила доказателства за упражнено през март 2016 г. право на достъп до лични данни. Предвид обстоятелството, че по преписката не е налично адресирано до дружеството заявление с искане по ЗЗЛД за достъп до обработвани от дружеството нейни лични данни, тяхното коригиране или заличаване, а от приложената между страните кореспонденция, водена по имейл адрес, не се установява твърдяното от г-жа Д.Г.К.С. упражняване на права по ЗЗЛД, а и същото е оспорено от страна на дружеството, следва извода, че твърденията на жалбоподателката за нарушение на правото ѝ на достъп до лични данни са недоказани и като такива следва да бъдат оставени без уважение, като неоснователни.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в едно административно производство жалби № П-2241/03.04.2017 г. и № Ж-180/07.04.2017 г., подадени от Г.Х.К. и жалби № Ж-328/27.07.2017 г. и Ж-338/02.08.2017 г., подадени от Д.Г.К.С.

2. Остава без уважение жалбите, като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-48/2017 г.

София, 04.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 15.11.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № ППН-01-48/04.09.2017 г., подадена от К.П.К., С.К.К. и М.К.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от К.П.К., С.К.К. и М.К.К. с твърдения за неправомерни действия на нотариус Б.Н., регистрирана по № 142 от Нотариалната камара, свързани с неправомерно обработване на личните им данни довели до претърпени от тях вреди, чието обезщетение претендират.

Жалбоподателите информират, че нотариус Б.Н. е издала удостоверение ОР № **** на А.П.М., в качеството му на наследник по завещание на Л.К.Г., да се снабди от Столична община, район „Люлин“

с документи – Препис извлечение от акт за смърт на Л.К.Г., Удостоверение за семейно положение и Удостоверение за наследници на Л.К.Г., в които се съдържат личните им данни и лични данни на техни починали роднини. Допълват, че общината е издала изискваните документи на г-н А.П.М., който ги е използвал за присвояване на наследствения им апартамент. Твърдят, че не са упълномощавали нотариус Б.Н. да използва личните им данни, още по-малко да упълномощава физически лица да ги събират и използват.

Твърдят, че действията на нотариуса във връзка с нотариалното производство по обявяване на саморъчно завещание на Л.К.Г. и в следствие по издаване на Констативен нотариален акт за собственост, са довели до нарушаване на правата им по ЗЗЛД и до претърпени от тях имуществени и неимуществени вреди.

В тази връзка и на основание чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД претендират нотариус Б.Н. да изплати обезщетение в размер от по 500 000 лв. на М.К.К. и С.К.К., за това че са разкрити личните им данни – име, адрес и ЕГН и личните данни на починали техни роднини – баща, баба и дядо. По отношение на К.П.К. претенциите са за обезщетение от 50 000 лв. с аргумент, че са разкрити лични данни на починалия ѝ съпруг и свекър.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането/жалбата с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно.

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Извън компетентността на КЗЛД обаче е разглеждането на искания и произнасянето по въпроси свързани с претендирано от лицата обезщетение за претърпени от тях вреди вследствие на неправомерно обработване на личните им данни от страна на администратор на лични данни.

Налице на специални изисквания, установени със закон, а именно съгласно чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД обезщетение за претърпените вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни може да бъде търсено само по съдебен ред. Компетентният орган да се произнесе по искането, съгласно специалната разпоредба чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД, е съответният административен съд или Върховен административен съд, съгласно общите правила за подсъдност, който при желание от своя страна жалбоподателките имат правна възможност да сезират.

Във връзка с горното и предвид съдържанието на жалбата и обстоятелството, че предмет на същата е само претенция за обезщетение, следва извода че искането е процесуално недопустимо за разглеждане от Комисията, поради което следва да се остави без разглеждане, а образуваното административното производство да се прекрати.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба ППН-01-48/04.09.2017 г., подадена от К.П.К., С.К.К. и М.К.К. срещу нотариус Б.Н., като процесуално недопустима и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-47/2017 г.****София, 06.12.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.11.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-47/08.02.2017 г., подадена от И.М.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.М.П. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Ц.Г.М.“ ЕАД и „всички транспортни оператори в Столична община по обществения транспорт в столицата, чрез осъществявано видеонаблюдение.“ Жалбоподателят е категоричен, че не желае да бъде „сниман и филмиран“. Допълва, че с Решение № 853/22.12.2016 г. на Столичния общински съвет се допуска изграждане на видеонаблюдение в градския транспорт на Столична община, което счита за нарушение на правата му по чл. 32, ал. 2 от Конституцията на Република България и ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и конституиране на ответни страни в производството, от жалбоподателят е изискано да конкретизира дружествата срещу които е насочена жалбата.

В отговор г-н И.М.П. сочи, че жалбата е насочена срещу „М.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД, „С.А.“ ЕАД, както и срещу частни транспортни оператори осъществяващи обществен превоз на пътници на територията на Столична община.

С оглед застъпеното в административни процес служебно начало от Столична община е изискана и същата предоставя информация за транспортните оператори осъществяващи обществен превоз на пътници на територията на Столична община, а именно вътрешни транспортни оператори - „С.А.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД, „М.“ ЕАД и частни транспортни оператори – „Е.“ ООД, „К.-С.“ АД и „МТК Г.“ ООД.

С оглед изясняване на случая от правна от дружествата е искано становище по жалбата и прилагане на относими по случая доказателства.

В отговор от „Ц.Г.М.“ ЕАД твърдят, че претенциите на жалбоподателя по отношение на предстоящото внедряване на интегрирана автоматизирана система с електронно таксуване и видеонаблюдение в градския транспорт на територията на Столична община, са неоснователни. Сочат, че внедряването на системата цели не нарушаване на правата на гражданите, а тяхна защита и сигурност, подобряване на качеството на услугата, както и разкриване на евентуално извършено престъпно посегателство.

В хода на производството г-н И.М.П. коментира становището на дружеството и оспорва като неверни изложените в него твърдения относно видеонаблюдението. Твърди че „videонаблюдение е въведено отдавна“, като доказателства за което представя заверено копие на писмо на „С.Е.“ ЕАД № 01-525-(1)/19.06.2017 г. и писмо № 1673/12.06.2017 г. от „С.А.“ ЕАД. Г-н И.М.П. поддържа жалбата и е категоричен, че видеонаблюдението осъществявано в обществения градски транспорт на територията на Столична община е незаконосъобразно.

От страна на „М.“ ЕАД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството сочат, че съгласно ПМС № 181/20.07.2017 г. дружеството е включено като „стратегически обект“ в сектор „Транспорт“. Твърдят че в подвижните състави няма монтирани камери за видеонаблюдение и допълват, че такива са монтирани на вестибюлите и пероните в метростанциите за защита на здравето и живота на гражданите, както по отношение на експлоатационната дейността на дружеството, така и по отношение на престъпни посегателства срещу лицата. Информират, че срокът за съхранение на записите е 30 дни, след което записите автоматично се изтриват. Допълват, че записи от камерите се предоставят на ДАНС, полиция, прокуратура и съд, само във връзка с разкриване на нарушения на обществения ред или извършено престъпление.

Писмено становище по случая е депозирано и от „С.А.“ ЕАД. От дружеството оспорват твърденията на г-н И.М.П. и молят Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна. Информират, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни и е заявило регистър „Видеонаблюдение“. Твърдят, че видеонаблюдението в автобусите собственост на дружеството е законосъобразно и с цел опазване на имуществото му. Допълват, че на видно място в автобусите, в които се осъществява видеонаблюдение, са поставени информационни стикери за осъществяваното видеонаблюдение, съдържащи информация идентифицираща администратора на лични данни, в това число е посочен и телефон за връзка с него.

От „С.Е.“ ЕАД е изразено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че в „някои от трамвайните мотриси“ се осъществява видеонаблюдение, за извършването на което дружеството е уведомило гражданите чрез поставени на видно място в превозните средства информационни стикери. Твърдят, че видеонаблюдението е законосъобразно и необходимо с оглед спецификата на дейност на дружеството относно осъществяване на масов градски транспорт, както и с оглед превенция на вандализма, съображения за сигурност и оптимизиране на мерките за безопасност спрямо пътниците и водачите.

От „К.-С.“ АД е изразено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че извършват обществен транспорт на пътници по редовни градски автобусни линии от транспортната схема на Столична община съгласно договор между превозвача и Общината. Твърдят, „че в нито един от автобусите не се извършва видеонаблюдение на пътници, респективно не се създава, ползва и/или съхранява информация от видеозаснемане“.

„Е.“ ООД ангажира становище за неоснователност на жалбата, в което оспорват твърденията на жалбоподателя и сочат, че дружеството не осъществява видеонаблюдение в автобусите, с които осъществява обществен транспорт на пътници на територията на Столична община.

С оглед застъпеното в административния процес служебно начало са направени служебни справки на сайта на „Ц.Г.М.“ ЕАД, раздел „Профил на купувача“ относно открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка, внедряване и поддръжка на интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в градския транспорт в Столична община и услуги по организиране на управление и отчитане на онлайн продажби на

превозни документи.“ Направени е и служебна справка на сайта на Столичен общински съвет (СОС), в раздел Архив на заседания на СОС.

В хода на производството от страна на „С.А.“ ЕАД са ангажирани допълнителни доказателства в подкрепа на изложеното от дружеството становище за неоснователност на жалбата, с приложен списък с автобусите в които има технически средства за видеонаблюдение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-47/08.02.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя във връзка с видеонаблюдение осъществявано от транспортните оператори осъществяващи обществен превоз на пътници на територията на Столична община, както и неправомерно „заснемане и филмиране“ чрез интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в градски транспорт на Столична община, осъществявано от „Ц.Г.М.“ ЕАД в изпълнение на Решение № 853/22.12.2016 г. на Общински съвет София и приет от СОС с Решение 271/14.04.2017 г. Инвестиционен план на „Ц.Г.М.“ ЕАД.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Ц.Г.М.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД, „С.А.“ ЕАД, „М.“ ЕАД, „Е.“ ООД, „МТК Г.“ ООД и „К.-С.“ АД, които видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 352586, № 128955, № 5513, № 157348, № 107212, № 253693 и № 162897.

На проведено на 04.10.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.М.П. и ответни страни – „Ц.Г.М.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД, „С.А.“ ЕАД, „М.“ ЕАД, „Е.“ ООД, „МТК Г.“ ООД и „К.-С.“ АД

На проведено на 08.11.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата. Моли Комисията да я уважи по съображения подробно изложени в писмени бележки.

„Ц.Г.М.“ ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт Ц., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

„К.-С.“ ООД – редовно уведомено, представлява се от адвокат Л. от Софийска адвокатска колегия, които поддържа изразеното в хода на производството писмено становище на дружеството за неоснователност на жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, в частта ѝ насочена срещу представляваното от него дружество.

„С.Е.“ ЕАД, „С.А.“ ЕАД, „М.“ ЕАД, „Е.“ ООД и „МТК Г.“ ООД – редовно уведомени, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти,

имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-47/08.02.2017 г. е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че услугите по предоставяне на обществен превоз на пътници на територията на Столична община се реализират от три вътрешни транспортни оператора, собственост на Столична община - „С.А.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД и „М.“ ЕАД и от три частни транспортни оператори – „Е.“ ООД, „К.-С.“ АД и „МТК Г.“ ООД, осъществяващи превоз на пътници съгласно Наредба № 2/15.03.2002 г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси.

Не е спорно, че „С.А.“ ЕАД и „С.Е.“ ЕАД осъществяват видеонаблюдение чрез монтирани средства за видеоконтрол в използвани от дружествата превозни средства за обществен превоз на пътници на територията на Столична община, а именно в 35 МПС по отношение на „С.А.“ ЕАД, а по отношение на „С.Е.“ ЕАД в 25 трамвайни мотриси модел RESA 122 Na Sing и в 12 трамвайни мотриси модел Ве4/6S към 19.06.2017 г., „с перспектива броят им да се увеличи до 28 до края на 2017 г.“ Не е спорно също, че „М.“ ЕАД – стратегически обект в сектор „Транспорт“, също осъществява видеонаблюдение чрез монтирани на вестибюлите и пероните на метростанциите камери за видеонаблюдение. Между страните не е спорно, че в превозните средства в които се осъществява видеонаблюдение има поставени информационни стикери за това, а също и че такива са налични и в метростанциите.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическите лица, в конкретния случай техен образ, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява.

Предвид събраните по преписката доказателства Комисията счита, че осъществяването от дружествата видеонаблюдение е законосъобразно при наличие на условията за допустимост на обработването разписани в чл. 4, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗЗЛД. Същото е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическите лица обект на видеонаблюдението, а също е необходимо за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес. В тази връзка Комисията споделя и намира за основателни аргументите на дружествата за обществения интерес и сигурност налагащи видеонаблюдението, а именно осъществяването му с оглед превенция на вандализма, съображения за сигурност и оптимизиране на мерките за безопасност спрямо пътниците и водачите свързани с тяхна защита и сигурност, подобряване на качеството на услугата, както и разкриване на евентуално извършено престъпно посегателство и други нарушения на обществения ред.

С оглед обстоятелството, че жалбоподателя, както и другите ползвателите на услугата, са уведомени чрез информационни табели, поставени на видно място за извършването видеонаблюдение може да се приеме, че конклюдентните действия по ползване на услугата са израз на съгласие по смисъла на ЗЗЛД личните им данни да бъдат обработвани чрез технически средства за видеоконтрол, още повече че видеонаблюдението не е въведено във всички превозни средства и гражданите имат право на избор при ползване на услугата.

Дори да се приеме, че не е налице съгласие на жалбоподателя за обработване на личните му данни в хипотезата на осъществяването от „С.А.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД и „М.“ ЕАД видеонаблюдение, същото е законосъобразно предвид наличието на други (т. 4 и 5) от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. Изложените от жалбоподателя твърдения в обратна насока са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение, тъй като условията посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия.

Недоказани от жалбоподателя и оспорени от ответните страни „К.-С.“ АД и „Е.“ ООД са твърденията на г-н И.М.П. за осъществявано видеонаблюдение в превозните средства ползвани от частните транспортни оператори за осъществяване на обществен превоз на пътници на територията на Столична община. В тази връзка и предвид разпределянето на доказателствената тежест в процеса същите следва да бъдат оставени без уважение.

Комисията приема жалбата за неоснователна и в частта ѝ касаеща твърденията на г-н И.М.П. за неправомерното видеонаблюдение – „заснемане и филмиране“ чрез интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в градски транспорт на Столична община, осъществявано от „Ц.Г.М.“ ЕАД в изпълнение на Решение № 853/22.12.2016 г. на Общински съвет София и приет от СОС с Решение № 271/14.04.2017 г. Инвестиционен план на „Ц.Г.М.“ ЕАД.

Видно от събраните по преписката доказателства към момента на депозиране на жалбата, а и към настоящия момент, не е изградена и внедрена интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в Столична община от „Ц.Г.М.“ ЕАД. Безспорно е, че е налице Решение на Столичен общински съвет за създаване на Комитет за наблюдение на изграждането и внедряването на интегрираната автоматизирана система, както и че е открита процедура с предмет „Доставка, внедряване и поддръжка на интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в градския транспорт в Столична община и услуги по организиране на управление и отчитане на онлайн продажби на превозни документи.“ Процедурата обаче не е приключила и към дата на подаване на жалбата, а и към настоящия момент, не е налице осъществяване на видеонаблюдение чрез интегрирана автоматизирана система в градския транспорт на Столична община, а само решение за изграждане на такава.

Противно на твърденията на жалбоподателя Комисията счита, че създаването на Комитет за наблюдение на изграждането и внедряването на интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в градски транспорт в Столична община от „Ц.Г.М.“ ЕАД, не нарушава предоставените на г-н И.М.П. права по ЗЗЛД. Видно от Решението на Столичен общински съвет създаването на Комитета е въпрос свързан с контрола и управлението на общинско имущество, което е в правомощията на Общинския съвет по смисъла на чл. 21 от ЗМСМА, и не касае видеонаблюдение, като форма на обработване на лични данни, както твърди г-н И.М.П., а касае наблюдение и контрол върху самата дейност и процедура по изграждането на интегрираната автоматизирана система. В тази връзка се налага извода за неоснователност на твърденията на жалбоподателя за осъществявано от „Ц.Г.М.“ ЕАД видеонаблюдение чрез интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в Столична община.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба рег. № Ж-47/08.02.2017 г. подадена от И.М.П. срещу „Ц.Г.М.“ ЕАД, „С.Е.“ ЕАД, „С.А.“ ЕАД, „М.“ ЕАД, „Е.“ ООД, „МТК Г.“ ООД и „К.-С.“ АД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ Ж-65/17 г.****София, 08.12.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 15.11.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-65/14.02.2017 г., подадена от Е.С.Г. срещу „Т.Б.Д.” АД.

Госпожа Е.С.Г. уведомява, че на 12.02.2017 г., на входа на сградата, в която има апартамент – в *****, е видяла изложен протокол от общо събрание на собствениците, в който са описани всички нейни и на останалите собственици на самостоятелни имоти в сградата, лични данни, в т.ч номер и срок на валидност на лична карта, ЕГН, адрес и три имена.

Обръща се внимание, че протоколът съдържа подписите и собственоръчно изписаните имена на собствениците, тъй като описаното общо събрание се е провело пред нотариус, с цел удостоверяване получаването на покана за доброволно плащане на дължими суми за довършителни работи по общите части на сградата.

Жалбоподателката сочи, че протоколът, съдържащ личните й данни е изложен от „Т.Б.Д.” АД, чийто представител - господин Я.Т., й разяснил, че „така трябва да е”.

Госпожа Е.С.Г. счита, че подобно излагане на личните й данни на обществено място, правещо ги достояние на неограничен кръг лица, е недопустимо и по имейл прилага снимки, които според нея свидетелстват за посоченото в жалбата й.

От „Т.Б.Д.” АД е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства, каквото е депозирано в деловодството на комисията под рег. № С-340/12.06.17 г.

В становището се обръща внимание, че от фактическа гледна точка става въпрос за протокол от общо събрание на собствениците, което е проведено на 14.10.2016 г., а не на 26.09.2016 г., както твърди жалбоподателката.

Излага се, че съгласно Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС), на 19.10.2016 г., на входа на сградата е поставен Протокол за поставено съобщение по смисъла на чл. 16, ал. 7 от ЗУЕС (приложен), в който, видно от съдържанието му не се съдържат лични данни на собствениците на самостоятелни обекти в сградата.

Съгласно чл. 16, ал. 7 от ЗУЕС, копие от протокола за провеждане на общото събрание, заверено с надпис „Вярно с оригинала” и приложенията към него, се предоставят на собствениците, ползвателите или обитателите, на което именно основание, ведно с Протокола за поставено съобщение, на входа на сградата е поставено и копие на нотариално заверения протокол от проведеното общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти и/или идеали части от общите части на ***** (приложен).

От „Т.Б.Д.” АД сочат, че протоколът е поставен, както в изпълнение на разпоредбите на ЗУЕС, така и поради създадите се изключително сложни взаимоотношения между собствениците в посочената сграда, в резултат на факта, че при изграждането й, последната е изоставена от строителя, кредитополучател на банката.

В резултат, „Т.Б.Д.” АД образува изпълнително дело срещу строителя и в процеса на водене на принудителните изпълнителни действия, по събиране на вземанията си, придобива – на публична продан, по-голяма част от самостоятелните обекти в сградата.

В становището се описва, че при създадената обстановка дружеството е инвестирало собствени средства с цел довършване на строителния обект, като впоследствие е потърсило възстановяване на част от инвестираните средства от другите собственици на самостоятелни обекти в сградата, съобразно

процента на притежаваните идеални части от общите части на сградата, съгласно документите за собственост.

От банката считат, че с изпълнение разпоредбите на ЗУЕС, в условията на посочените комплицирани финансови взаимоотношения, личните данни на физическите лица – собственици, не са били обработвани неправомерно и правата им по ЗЗЛД не са били накърнени, поради това, че всички данни са предоставени доброволно за целите на общото събрание за извършване на разпределение на разходите по довършване на сградата.

Изтъква се, че сградата, на входа на която са поставени двата протокола е със статут на строеж, за нея не е издадено разрешение за строеж и е необитаема, а входът, на който са залепени протоколите не е достъпен откъм улицата, а само от вътрешната страна на сградата. Така, според банката, протоколите са видими единствено и само от собствениците, които имат правен интерес от извършваните фактически и правни действия по довършване на сградата и управление на взаимоотношенията, в това число и финансовите такива, между собствениците в режим на етажна собственост.

Становището информира, че с цел защита интересите на всички собственици, банката е поставила охрана, в уверение на което прилага действащ договор за охрана, сключен на 17.04.2013 г. с „Ю.“ ООД, както и анекс към него от 01.01.2014 г. Твърди се, че в изпълнение клаузите на този договор, достъпът на външни лица до сградата е невъзможен и следователно протоколите е могло да бъдат прочетени единствено от собствениците.

Отделно от горното, „Т.Б.Д.“ АД уведомява, че при постъпване на телефонно обаждане от жалбоподателката в началото на месец февруари 2017 г. са предприети действия по отстраняване на залепените протоколи.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Е.С.Г. срещу „Т.Б.Д.“ АД на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „Т.Б.Д.“ АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 18.10.2017 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-65/14.02.2017 г., подадена от Е.С.Г. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „Т.Б.Д.“ АД като ответна страна в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 15.11.2017 г., на което се явява лично юрисконсулт И.А., процесуален представител на „Т.Б.Д.“ АД.

Доказателствените материали, депозиранни по административната преписка, свързана с жалба рег. № Ж-65/14.02.2017 г. свидетелстват, че към момента на подаването ѝ в КЗЛД, на входа на сградата, в която госпожа Е.С.Г. има апартамент – в *****, е бил изложен протокол от общо събрание на собствениците, в който са описани всички нейни лични данни, в т.ч лична карта №, срок на валидност, ЕГН, адрес, както и три имена. Част от този протокол са подписът и собственоръчно изписаните ѝ имена, в качеството ѝ на собственик, тъй като е въпросното общо събрание е проведено пред нотариус, с оглед удостоверяване получаването на покана за доброволно плащане на дължими суми за довършителни работи по общите части на сградата.

За пълнота следва да се посочи, че предоставения по преписката протокол съдържа лични данни в посочения обем и по отношение на останалите собственици на самостоятелни имоти в сградата.

Съгласно чл. 16 от Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС), За провеждането на общото събрание се води протокол, който съдържа датата и мястото на провеждането на общото

събрание, дневният ред, явилите се лица и идеалните части от етажната собственост, които те представляват, номера на самостоятелния обект, начина, по който са гласували лицата - «за», «против» или «въздържал се», техен подпис, същността на изявленията, направените предложения и приетите решения.

Протоколът се изготвя в 7-дневен срок от провеждането на събранието и се подписва от председателстващия и протоколчика. Отказът да се подпише протоколът се отбелязва в него. В посочения срок председателят на управителния съвет (управителят) поставя на видно и общодостъпно място на входа на сградата съобщение за изготвянето на протокола. За поставяне на съобщението се съставя протокол от председателя на управителния съвет (управителя) и един собственик, ползвател или обитател, в който се посочва датата, часът и мястото на поставяне на съобщението. Копие от протокола от провеждане на общото събрание, заверен с надпис «Вярно с оригинала», и приложенията към него се предоставят на собствениците, ползвателите или обитателите, а в случаите по чл. 13, ал. 2 се изпраща на посочената електронна поща или адрес в страната. Когато в случаите по чл. 13, ал. 2 лицето не е посочило електронна поща или адрес в страната, на които да се изпращат копия на протоколи, то се смята за уведомено с поставяне на съобщението.

Посоченият текст от ЗУЕС навежда на извод, че след провеждане на общо събрание и изготвяне на съпътстващия го протокол, единственото, което се поставя на видно и общодостъпно място на входа на съответната сграда е съобщението за изготвяне на протокола.

Като несъстоятелно може да се определи позоваването от „Т.Б.Д.“ АД на този текст от закона, като основание, ведно с протокола за поставено съобщение, на входа на сградата, да се постави и копие на нотариално заверения протокол от проведеното общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти и/или идеали части от общите части на *****.

Напротив, описаната законова разпоредба предвижда персонално предоставяне на протокола от провеждане на общото събрание, заверен с надпис «Вярно с оригинала», и приложенията към него на собствениците, ползвателите или обитателите. Нещо повече, в случаите по чл. 13, ал. 2 се изпраща на посочената електронна поща или адрес в страната.

В случая липсва изпълнение на разпоредбите на ЗУЕС и може да се заключи, че личните данни на госпожа Е.С.Г. са обработвани неправомерно при накръняване на правата ѝ по ЗЗЛД.

Действително, жалбоподателката е предоставила данните си доброволно за целите на общото събрание за извършване на разпределение на разходите по довършване на сградата, но обработването им е следвало да се осъществи според условията за допустимост на обработването, предвидени в ЗЗЛД и при спазване на ЗУЕС.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Разпространяването на лични данни представлява обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1 от ДР на ЗЗЛД.

Разпространявайки личните данни на жалбоподателката, чрез поставяне на копие на нотариално заверен протокол от проведено общо събрание на СЕС на обществено място, „Т.Б.Д.“ АД ги е направило достояние на неограничен кръг лица, без предприемане на необходимите технически и организационни мерки, за да бъдат те защитени от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Може да се заключи, че администраторът на лични данни, е обработил данните на госпожа Е.С.Г. в нарушение на задълженията, вменени му от чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-65/14.02.2017 г., подадена от Е.С.Г. срещу „Т.Б.Д.” АД, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на „Т.Б.Д.” АД, със седалище и адрес на управление ***** с БУЛСТАТ ****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 1000 (хиляда) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на Е.С.Г., в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров”-№ 2 или преведена по банков път: Банка БНБ - ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-388/2016 г.

гр. София, 08.12.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.10.2017 г., обективизирано в протокол № 56, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-388/14.09.2016 г., подадена от В.А.М.-Т.

В.А.М.-Т. е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на личните ѝ данни във връзка с договор за цифрова телевизия. В жалбата си твърди, че на 28.09.2009 г. е сключила договор с „Б.” ЕАД за цифрова телевизия, като е заплатила сумата от 86 лева за антена, конвертор и HD декодиращо устройство, както и допълнително SD декодиращо устройство за втори телевизор. Сключеният договор е за срок от 18 месеца, считано от датата на подписването му. След изтичането му закупените устройства остават собственост на абоната. На 24.04.2013 г. жалбоподателката е подписала нов договор с „Б.” ЕАД като е закупила второ HD декодиращо устройство. Договорът е бил прекратен в края на месец юли 2015 г. Жалбоподателката не веднъж била притеснявана с телефонни обаждания от служители на „Б.” ЕАД, като твърди, че към датата на прекратяване на договора е изпълнила всички задължения към дружеството. От „Б.” ЕАД претендирали връщане на устройствата, които са нейна собственост. На 07.09.2016 г. жалбоподателката получила обаждане от служител на „Е.С.” ЕООД, който е претендирал за връщане на оборудването. Сочи, че не съществуват нейни задължения към „Б.” ЕАД, поради което предоставянето на личните

й данни на трети лица е в нарушение на Закона за защита на личните данни. Търси съдействие от КЗЛД, като желае да се преустанови незаконосъобразното използване на личните й данни от страна на „Б.“ ЕАД и „Е.С.“ ЕООД.

С писмо изх. № П-7948/28.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.М.-Т., управител на „Е.С.“ ЕООД е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок да изразят становище и да представят относими доказателства.

С писмо изх. № П-7941/28.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н М.З., представител на „Б.“ ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок за становище и ангажиране на относими доказателства.

С писмо изх. № П-7946/28.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа В.А.М.-Т., жалбоподател е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Уведомена е за възможността да представи и други доказателства, ако разполага с такива.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Е.С.“ ЕООД, заведено с рег. № С-879/09.11.2016 г. От дружеството твърдят, че съгласно договор за предоставяне на услуги и събиране на вземания от 07.04.2014 г. и допълнителни анекси към него, дружеството извършва дейности по извънсъдебно събиране на вземания. По силата на този договор на „Е.С.“ ЕООД се предоставят лични данни на длъжниците на „Б.“ ЕАД. „Е.С.“ ЕООД е в качеството на „обработващ“ лични данни на основание чл. 24, ал. 4 ЗЗЛД. От дружеството твърдят, че към момента на подаване на жалбата, личните данни на г-жа В.А.М.-Т. не се обработват от служители на „Е.С.“ ЕООД и не са налични в информационните им масиви.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Б.“ ЕАД, които сочат, че законосъобразно са обработвали личните данни на жалбоподателката В.А.М.-Т. Оспорва се твърдението, че дружеството е използвало личните данни на жалбоподателката в нарушение на Закона за защита на личните данни под формата на предоставянето им на трети лица. Данните й са предоставени на „Е.С.“ ЕООД по силата на договор за предоставяне на услуги и събиране на вземания. Служител на „Б.“ ЕАД, предоставил данните в билинг системата на дружеството „Е.С.“ ЕООД. Не е отчетено обстоятелството, че жалбоподателката е придобила оборудването. Към момента на изпращане на становището дружеството е предприело всички действия за отстраняване на проблема, като грешката била своевременно отстранена.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 07.09.2017 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 04.10.2017 г. Страните са редовно уведомени за заседанието.

На проведеното открито заседание на 04.10.2017 г. жалбата е разгледана по същество. В.А.М.-Т. редовно уведомена се явява лично. „Б.“ ЕАД и „Е.С.“ ЕООД не се представляват. Жалбоподателката сочи, че нарушението е установено и доказано. Явно администраторът negliжира обработването на личните данни и това е явно от процесуалното му поведение.

Комисията е сезирана с жалба от г-жа В.А.М.-Т., която сочи, че администраторите на лични данни „Б.“ ЕАД и „Е.С.“ ЕООД неправомерно са обработвали личните й данни. Жалбоподателката е сключила два договора за цифрова телевизия с „Б.“ АД на 28.09.2009 г. и на 22.05.2013 г. Не е спорно между страните, че оборудването предоставено от „Б.“ АД е собственост на жалбоподателката В.А.М.-Т. Това е потвърдено не само от дружеството, но е уредено и в сключените договори, предвид

избраната оферта и приложените касови бележки за закупуване на техниката. Не са установени задължения на жалбоподателката към „Б.” АД. Личните данни на г-жа В.А.М.-Т. са предоставени на „Е.С.” ЕООД на основание сключен договор за предоставяне на услуги по събиране на вземания от 07.04.2014 г. и сключените анекси към него. Отношенията между администраторите на лични данни са уредени на основание чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД като „възлагащ” и „обработващ” лични данни. Абонатът се е съгласил „Б.” ЕАД да обработва личните данни за целите на сключените договори. Жалбоподателката коректно е изпълнила всички свои задължения, които е поела със сключените договори. Администраторът не е следвало да предоставя личните й данни на колекторската фирма, тъй като не са налице никакви задължения към „Б.” ЕАД. Предвид избраните оферти, описани в договорите, от дружеството са били наясно, че устройствата за цифрова телевизия са собственост на жалбоподателката. „Е.С.” ЕООД са единствено обработващ лични данни и работят под контрола на възлагащия. Колекторската фирма не е обработвала самостоятелно данните, не е разполагала с екземпляри от сключените договори удостоверяващи покупката на устройствата. Предвид това отговорност от тях за нарушение на ЗЗЛД не следва да се търси.

Администраторът „Б.” АД не е обработвал личните данни с дължимата грижа и неправомерно е предоставил данните на жалбоподателката на трето лице, без да е съществувала необходимост за това. Дейността по предоставяне на данните не е съобразена с необходимите технически и организационни мерки, което е довело до предоставяне на личните данни на друг администратор. С действията си, администраторът е извършил нарушение на чл. 23 ЗЗЛД. Въпреки това, дружеството „Б.” АД е предприело бързи последващи действия и е преустановило неправомерното обработване. Последващото поведение на администратора и липсата на повторност предполагат налагането на санкция в минимален размер.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж-388/14.09.2016 г. подадена от В.А.М.-Т. за неоснователна по отношение на „Е.С.” ЕООД.

Обявява жалба с рег. № Ж-388/14.09.2016 г. подадена от В.А.М.-Т. за основателна по отношение на „Б.” ЕАД.

Налага на администратора „Б.” ЕАД, с ЕИК: * административно наказание определено в чл. 42, ал. 9 за нарушение на чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни – имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.**

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров» № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ; BAN: BG18BNBG96613000158601; BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-701/2016 г.
гр. София, 08.12.017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, и Мария Матева на заседание, проведено на 11.10.2017 г., обективизирано в протокол № 58, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-701/07.11.2016 г. подадена от Г.Л.Х.

Г.Л.Х. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно използване на личните му данни при прехвърляне на вземания. В жалбата твърди, че на 25.10.2016 г. получил обаждане от „Е.С.” ЕООД, от което узнал за сключен договор за цесия между „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД и „Е.С.” ЕООД, с който се прехвърля неговото вземане в размер на около 500 лева. Сочи, че не е уведомен за извършената цесия, каквото е изискването на чл. 99 ЗЗД. Обяснил, че има застраховка живот и решение на ТЕЛК за 75% трайно намалена работоспособност, а застраховката покривала задълженията му. Жалбоподателят очаква Комисията да се произнесе, дали администратори са спазили изискванията на Закона за защита на личните данни при сключването на договора за цесия.

С писмо изх. № П-8405/11.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.М.-Т., управител на „Е.С.” ЕООД е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок да изрази становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-8403/11.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Ч.М., представител на „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок да изрази становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-8408/11.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Г.Л.Х., жалбоподател е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Информирани са, за възможността да представи и други доказателства, ако разполага с такива.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Е.С.” ЕООД, заведено с рег. № С-919/21.11.2016 г. Твърдят, че след извършена вътрешна обстоятелствена проверка се е установило, че към момента на получаване на обажданията до г-н Г.Л.Х., личните му данни не се обработват от служители на дружеството. Не разполагат с информацията дружеството да е страна по договор за цесия, чийто предмет е посоченото от г-н Г.Л.Х. задължение. Телефонният номер на жалбоподателя им е непознат.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД, които информират, че законосъобразно са обработвали личните данни на жалбоподателя. Личните му данни са предоставени на основание сключен договор за цесия по чл. 99 ЗЗД с дружеството „Е.М.” ЕООД. Цедентът е задължен да информира длъжника си за сключения договор, поради което „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД са упълномощили „Е.М.” ЕООД да уведоми длъжника за цесията. Прилагат уведомлението, изпратено до Г.Л.Х. от 24.10.2016 г. за сключения договор за цесия. Изискванията на тази разпоредба не установяват задължение за получаване на съгласие от длъжника, като личните му данни са неразделна част от договора и са надлежно предоставени на цесионера в изпълнение на задълженията си по него.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от Г.Л.Х., който изпраща екранна снимка на съобщение изпратено до него. Сочи, че е получил ново обаждане по телефона, но от името на „Е.М.” ЕООД. Жалбоподателят е получавал обаждания, с който е бил уведомен за сключения договор за цесия. Декларира, че до 21.11.2016 г., когато е изпратено това становище, не е получавал никакво уведомление от „Б.Н.П.П.Ф.” ЕАД по договора за цесия, каквито са изискванията на чл. 99 ЗЗД.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Г.Л.Х., който прилага копие от писмо от „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД в отговор на негово запитване. На 24.11.2016 г. е получил обратно писмо от горепосоченото дружество, в което то декларира, че е сключило договор за цесия с „Е.М.” ЕООД на 12.10.2016 г. Жалбоподателят декларира, че не е получавал уведомление за цесията и смята, че нито „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД, нито „Е.М.” ЕООД са изпълнили задълженията си за уведомяване по чл. 99 ЗЗД.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 07.09.2017 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 11.10.2017 г. Страните са редовно уведомени.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило съпроводително писмо с рег. № Ж-701#14/26.09.2017 г., с което администраторът „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД представя исканите доказателства.

Дружеството „Е.М.” ЕООД също изразява становище и представя относими доказателства.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, страните редовно уведомени не се явяват, не се представляват.

Жалбата съдържа твърдения за неправомерно обработване на лични данни, изразяваща се в неправомерното им предоставяне на трети лица от страна на „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД и тяхното обработване от „Е.М.” ЕООД.

На 30.11.2015 г. жалбоподателят Г.Л.Х. е сключил договор за потребителски кредит с № ***** с „Б.Н.П.П.Ф” АД. Администраторът е предоставил в административното производство декларация за обработване на личните данни подписана от жалбоподателя. Кредиторът е прехвърлил вземането си на основание чл. 99 от ЗЗД на „Е.М.” ЕООД. „Б.Н.П.П.Ф” АД е обработвало личните му данни единствено с цел искането за кредит и цедирането на задължението на трето лице. Подписана е нарочна декларация за съгласие за обработване на личните данни. Новият кредитор е поел задължение да уведоми жалбоподателя за извършената цесия. Уведомителни писма са изпращани до адреса на жалбоподателя. Същите съдържат и реквизитите по чл. 20, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД. Г.Л.Х. е узнал за извършената цесия след обаждане по телефона. На основание чл. 26 ЗЗЛД е имал възможност да упражни правото си на достъп до лични данни по реда на по чл. 28а от ЗЗЛД. Администраторите са обработвали правомерно личните данни на жалбоподателя.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-701/07.11.2016 г. подадена от Г.Л.Х. като неоснователна по отношение на администраторите „Б.Н.П.П.Ф” ЕАД и „Е.М.” ЕООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

През изминалия период в КЗЛД постъпва искане от обществена значимост **във връзка с увеличаване на съхнените гори** в Пернишка и Кюстендилска области, като се уточнява, че е проведена работна среща с областните управители на двете области, представители на Областните дирекции „Земеделие“, директорите на РДГ Кюстендил, на Югозападно държавно предприятие (ЮЗДП) Благоевград и на държавните горски и ловни стопанства от двете области.

За ограничаване разпространението на върховия корояд, който е причина за изсъхване на иглолистните култури от бял бор, е необходимо да бъдат извършвани санитарни сечи в засегнатите площи. В държавните горски територии с приоритет се извършва усвояване на повредената дървесина, но в частните гори се наблюдава сериозно изоставане, тъй като сечта следва да се извърши от техните собственици. Във връзка с посоченото, ТП „Държавно ловно стопанство Витошко-Студена“ изисква да бъде предоставена от отдел „Гражданска регистрация“ към Община Перник актуална информация за собствениците и наследниците на имотите, съгласно приложения към писмото списък.

Становището на КЗЛД по поставените въпроси е, че с цел предотвратяване разпространението на върховия корояд, причина за изсъхване на иглолистните култури от бял бор и във връзка с извършване на санитарна сеч в засегнатите площи, на основание чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация, община Перник може да предостави на Териториално поделение „ДЛС Витошко-Студена“ лични данни, съдържащи се в Локална база данни „Население“ (имена, адреси), за контакт със собствениците на частни гори или с наследниците на починалите собственици на частни гори. С цел законосъобразно и добросъвестно обработване на личните данни, ТП „ДЛС Витошко-Студена“ не следва да обработва за други цели достъпените лични данни. ТП „ДЛС Витошко-Студена“ следва да предостави на физическите лица, чиито лични данни ще обработва, информация, във връзка със задълженията си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Друго интересно и с обществена значимост **искане за становище е от ръководителя на катедрата по медицинска генетика в Медицински университет – София и национален консултант по медицинска генетика на Министерство на здравеопазването**, в качеството му на ръководител на научен проект, финансиран от фонд „Научни изследвания“ към Министерство на образованието и науката на тема „Характеризиране на гени за дълголетие чрез геномно и таргетно секвениране“. Целта на проекта е събиране на проби от букална лигавица на възможно най-голям брой български столетници и извършване на обстоен генетичен анализ чрез геномно секвениране. В резюмето на проекта се посочва, че резултатите от изследването ще бъдат от голямо значение за научната общност и за здравеопазването, не само на национално, но и на европейско ниво. С искането си, научният колектив отправя молба за разрешение да бъдат предоставени данни за първо име и адрес на живи лица, навършили 100 години към съответната дата, в съответствие със ЗЗЛД. След преценка на значимостта на научното изследване, със становището си КЗЛД разрешава предоставянето на исканите данни за целите на проекта, като едновременно с това отправя препоръки във връзка с условията за законосъобразно обработване на личните данни, както и насоки относно конкретни технически и организационни мерки за защита.

КЗЛД се произнася по **искане за становище от „Теленор“ ЕАД относно допустимостта на имплементиране на софтуерен продукт, чрез който се снемат лични данни от документи за самоличност**. Искането за становище е във връзка със задължително предписание, издадено на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД и в изпълнение на решение, с което КЗЛД изрично е указала на

предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги: „Да се преустанови снемането на копие на документи за самоличност на физически лица при сключване на договор за обществена електронна съобщителна услуга, чрез което копиране се надхвърлят целите за обработване на личните данни /чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД/, както и да се заличи от приложенията към договорите /неразделна част от тях/ изискването за снемане на копие от документа за самоличност.“ Във връзка с посоченото, както и предвид желанието на „Теленор България“ ЕАД да осигури бързина на служителите си при обслужване на потребителите, като същевременно избегне грешки при снемане на информация от документите за самоличност, дружеството съобщава, че възнамерява да закупи софтуерен продукт, който чрез четящо устройство да събира само тези лични данни от българските документи за самоличност на физическите лица, които са необходими за сключване на договор, допълнително споразумение или друг документ между страните и/или предоставяне на електронна съобщителна услуга, а именно данните по чл. 228, ал. 1, т. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Предвижда се извличането на данните да става посредством OCR решение. OCR (Optical Character Recognition или оптично разпознаване на символи) представлява технология за конвертиране на печатен текст в текстов файл. Този метод е различен от сканирането, при което сканираният документ се запазва като файл с изображение, докато при оптичното разпознаване на символи разчетената информация се съхранява като текстов файл. Съхраняват се единствено данните, които са извлечени и посочени по-горе, като технологията не позволява сканиране, копиране или друг вид визуално възпроизвеждане на документа.

Становището на КЗЛД по изложения казус е, че обработването с технически средства на лични данни на потребители на „Теленор България“ ЕАД в посочения в чл. 248, ал. 2, т. 2, буква „а“ от ЗЕС обем (три имена, ЕГН и адрес) е допустимо при условие, че използваната технология е съобразена с изискванията за сигурност по чл. 23 от ЗЗЛД и не води до нарушаване на принципите за защита на личните данни по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработване от дружеството на номера на документа за самоличност с цел предоставяне на електронни съобщителни услуги противоречи на императивната норма на чл. 249, ал. 1, изр. 1 от ЗЕС. „Теленор България“ ЕАД може да ползва публичната електронна услуга „Справка за валидност на български лични документи“, предлагана от МВР, при сключване на договори с абонати – физически лица, но само при условие, че прилаганата технология гарантира, че номерът на документа за самоличност ще се използва единствено за извършване на автоматична справка в базата данни на МВР, като същият няма да бъде записван, съхраняван или обработван по какъвто и да било начин за други цели. При въвеждане на нови технологии за обработване на лични данни, администраторът следва да предприеме необходимите мерки за предоставяне на субектите на данните на ясна и точна информация по чл. 19 от ЗЗЛД, като същата бъде в опростен и разбираем вид и във възможно най-лесно достъпна форма. Администраторът – „Теленор България“ ЕАД следва да спазва общия режим относно сроковете за съхранение на лични данни, като същите трябва да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват (арг. чл. 2, ал. 2, т. 6 ЗЗЛД). Законодателят предвижда, че срокът за съхранение на лични данни трябва да е пропорционален и съотносим към целите на тяхното обработване.

През изминалия период **остава тенденцията КЗЛД да бъде сезирана с искания от страна на експлоатационни дружества относно предоставяне на лични данни на длъжници, съдържащи се в НБД „Население“**. Становището на Комисията по изложения казус е следното:

„Кметовете на общините, в качеството им на длъжностни лица по гражданското състояние, могат да предоставят на експлоатационните дружества постоянния и настоящия адрес на лица – абонати на дружеството, на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, след представяне на съответните доказателства, че същите са страни по договор за предоставяне на услуги.

При същите условия, при евентуално настъпване на смърт на лице – абонат на дружеството, кметът може да предостави на експлоатационното дружество официална информация за този факт.

Кметовете, в качеството им на длъжностни лица по гражданското състояние, не могат да предоставят на експлоатационните дружества удостоверения за наследници без наличие на съдебно удостоверение. Твърдението, че наследниците по закон, фигуриращи в удостоверението за наследници на конкретно лице - страна по договор за предоставяне на услуга, са длъжници на експлоатационното дружество е факт, който подлежи на доказване и е в тежест на лицето, което твърди това обстоятелство.“

Частен съдебен изпълнител моли КЗЛД за становище относно възможността при изпълнение на законовите правомощия по чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ и в случай, че получателят не бъде открит от съдебния изпълнител на посочения от възложителя адрес, и е спазена процедурата на чл. 47 от ГПК относно залепването на уведомление и изтичането на предвидените в закона срокове, ЧСИ да извърши справка в Национална база данни „Население“ (ГРАО), администрирана от МРРБ, относно актуалния постоянен и/или настоящ адрес на получателя, с цел правилно и точно разпореждане за връчване, съгласно чл. 47, ал. 3 от ГПК. Според ЧСИ извършването на такава справка би улеснило и ускорило съдебните процедури с оглед по-прецизното връчване на документи до различните правни субекти и би предотвратило безцелното разходване на средства и време на връчителите на съда и на съдебните изпълнители до несъществуващи или неактуални адреси на получателите. Становището на КЗЛД е следното:

„При изпълнение на законовите си правомощия по чл. 18, ал. 5 от Закона за частния съдебен изпълнител: В случай, че получателят не бъде открит от съдебния изпълнител на посочения от възложителя адрес; спазена е процедурата на чл. 47 от Гражданско-процесуалния кодекс, относно залепването на уведомление, както и изтичането на предвидените в закона срокове; извършена е проверка на местоработата на ответника и е разпоредено връчване по местоработата, съответно местослуженето или мястото за осъществяване на стопанска дейност, Частният съдебен изпълнител следва да извърши справка в Национална база данни „Население“ (ГРАО), администрирана от МРРБ, относно актуалния постоянен и/или настоящ адрес на получателя, с цел правилно и точно разпореждане за връчване, съгласно чл. 47, ал. 3 от ГПК. Извършената справка от Частния съдебен изпълнител е допустима, поради наличие на условие по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за защита на личните данни, а именно – обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Правомощията на частните съдебни изпълнители са предоставени от Гражданско-процесуалния кодекс и Закона за частния съдебен изпълнител.“

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов
Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (70) 2018 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759